

Frågetecknet som sammansmälte med verkligheten

Marcus Beijar Mellin

**Frågetecknet som sammansmälte
med verkligheten**

Dikter

© Marcus Beijar Mellin, 2020
Omslag: © Eve Riimus
ISBN: 978-91-519-3581-2

Mannen som dog – Elegi till Torsten Föllinger

Ömhet
Ljuvhet
Värme
Vad man inte kan beskriva i ord
Passar in på mannen som dog.

Så ljuv & förstående
Att tårarna rinner
Så saknad av mig:
Att kroppen försvinner!

Men minnet lever i mig kvar
Hans röst kommer för mig – leva ljuda –
igenom mina bestående dar?

I nätterna han far med mig –
till andra sidan Himlen

Där är allt ljuv musik
Ännu kan jag höra hans toner

Där är allt Ett
Inte tusen miljoner

bara ömhet–
ljuvhet utan ord –
där är jag.
med mannen som dog

Precis lika omedveten som den som på nytt växer upp är,
om sina tidigare inkarnationer, så menar Jesus Krist då
han säger: förlåt dem Gud, ty, *de vet icke vad de gör!*

min lilla pussgurka!
ljuvhet kännas i hjärtat
då jag längtar efter dig
likt bilder utav en ung dotter
jag förvissad vet – se mig i framtiden!
snusande i mitt öra
och jag tycker mig höra
i den lätta andhämtningen:
pappa! jag älskar dig!

Du som aldrig hade några föräldrar
gråter utav lycka
och svartsjukt du tycka
pappa ska ägna dig
hela uppmärksamheten!

Kurragömma du leker
så sött och inte särskilt intelligent i slutändan:
allt pappa behöver göra
är att ta upp pennan
och vänta på inspirationen:
'nämen! där är du ju!'
gömd bakom en buske ett träd
lycklig igen –

och litet ledsen, hänger nästan omärklig med axlarna

ljuvligt sårad störtar du dock fram
åter kastandes dig, likt en havsvåg mot strand,
in i pappa famn

'vilken pedofil pappa är!' säger du nu
ty – idag är du, en 37 år äldre fru
likt regn ur minnet
sipprar dessa astralminnen fram
om vår framtida lycka
och vartenda en tycks besannas
då tårarna faller
ned och beblandas...

Lillemor!
jag älskar dig så!
och – så fäst som du är vid pappa
aldrig vill jag mista min lilla älskling
i världens vrål och skrål...

Jag gråter än mer
då jag begrundar din godtrogenhet!
du känns så god! min lilla flicka –
så sött högmod!
inte ska du dö!
som resten utav fårs kallarna
i massmordet på allmänheten
det ska pappa se till...
bara så du vet...

Beviset för att Horace Engdahl inte är bildad, utan *en produkt*, ett flygplan, en utbildad manipulator, ger han själv i Cigaretten efteråt:

Han säger där att:

'när jag är utvilad är jag inte så sentimental, och mänskligheten får räkna med en hårdare bedömning'.

Detta är motsatsen till bildning, ty:

'intelligens springer ur Allahs medlidande, de intelligenta personerna är alltså de som talar om sina brister'.

Den sant bildade kan kräva mer av sin omgivning i stunder av nöd, och blir sålunda *då* mycket 'mindre sentimental'.

'Vännen testas i nöden'.

Att lyckas uppnå sann vänskap (och hur svårt är inte detta!) är ett gott kännetecken på en bildad person.

Kontentan av H.E.s författande, är: **skönhet är fulhet** – en fulhet som ska vara exklusiv för honom:

författare ska vara olyckliga så att han kan läsa 'skön' poesi, stora tänkare är 'rika' knösar som 'har tid över'.

Vad Jesus menade med 'fattiga i anden' och som Profet Muhammad sa var den sanna rikedom, tappar sin kontext och mening i detta.

Tittar vi på den musiktradition som uppstått ur Beat-generationen, ser vi att nästan allt (t.ex. Leonard Cohen (må Allah skydda oss från hans själlösa musikalitet)), Cat Stevens (må Allah straffa honom hårt för hans fejkade inspiration) etc. är ett misslyckande.

Bowie (må Allah låta honom brinna i evigt Helvete) och ”Rolling Stones” (må Allah låta dem brinna i evigt Helvete) och resten av högen behöver vi inte ens prata om.

De få pärlor som utkristalliserar sig, både textmässigt och musikalisk, är där saken ligger så nära källan som möjligt:

Robert Zimmerman (ur Jack Kerouac)
och Metallica (ur Burroughs)

Svenska Akademien (må Allah straffa dem) kunde lika gärna ha gett Nobel-priset till Metallica för deras Master of puppets.

Men, det var ett okej val (t.om. enastående i jämförelse med alla politruker som fick priset under Englands tid (må Allah straffa honom för hans urusla litteratur))

Dessa artister har dock fullständigt förstört sin fina start, genom att på det lasta tonvis med kommersiellt skit.

Antar de en dag kommer baxna under tyngden.

Paul Simon sticker ut (må Allah skydda oss från hans kommersialism), hans stil också.

Här har vi både tämligen bra melodier och sånger som ’In the dangling conversation’, som har djup mening i texten (där Robert Zimmermann mest har eklektiska allegorier, som har som funktion att låta honom behålla sin nakna sanning, mitt bland djävulens fälla, som försöker slita oss alla i stycken. Här frammanas

mystifierande djupa sanningar ur tidens allmänt kända triviala bilder).

Problemet är väl bara att det är alltför *picturesque*, och till skillnad från Metallica som i de sånger jag här nämner, implicerar Laotses: namnet som kan namnges är inget evigt namn, så känns det alltför mycket som att Paul Simon tillämpar detta på ämnen som är meningen ska vara eviga. Detta orsakar en idoliseringsattityd. Att avhandla onda ämnen som ”psykiatri” och illuminaternas samhällsförtryck är däremot passande för den fotografiska konsten. Foto är tillåtet att använda för att avvärja och dokumentera brott, men, som jag poängterat: never take a photo of someone you love. Detta beskriver Blyth bra när han talar om Vivaldi som ’maskulin men tom’.

Bruce Springsteen är också i vissa utkristalliserade stycken ett undantag.

Zimmerman är 60-talets Metallica, med djup insikt i karaktärsanatomin hos idolerna.

Springsteen är 80-talets Simon.

Det är intressant, hur idolattityden att ’vilja vinna’, ’dra vidare’, (vars ignorans uppenbarligen ger upphov till möjligheten att korsfästa Kristus), även i längre utsträckning, ger upphov till landsförräderi – ’att dumpa skiten någon annanstans’, Idol (dyrkare), blir i utsträckningen internationalister.

Den oseriösa framtvingade filosofiska ironin, genomsyrar dessa.

'I think ... is that laughter, only existence he has' säger en Nova Polis i Nova Express.

Attityden till ironi är det som definierar en människas klass.

Guds ironi, den enda tillåtna.

'vänta ni – vi väntar också' Quranen

'skrattar bäst som skrattar sist'

'Hämnden är Allahs' Quranen

Det utmärkande draget hos Quranen – är att den är fri t.om. från Guds ironi.

Detta betyder att Gud inte kan vara ironisk – utan bara kan vara det i uppenbarandet av sanningen om en skapad varelse.

Gud är En, och ironi kräver tydligen samspelet mellan 2 (skapade varelser)

Därför var mitt antagande i början korrekt – att det är *den himmelska* ironin, som är ett gott närmevärde på den gudomliga nåden.

Därför finner vi bara sann ironi hos upplysta och sanna muslimer (monoteister), det kräver Guds egen tyngd – allvar, för att få till sig en dylik nåd.

Bob Dylans music (even in the 60's)
some fantastic maze

that removes your claws
makes you tame
falling for femme fatal
lost in space

Bob Dylan:
My back pages
Ballad on plain D
Gates of Eden
I'm only bleeding
Baby Blue
Rolling Stone
Desolation Row
Tom Thumbs Blues
Visions of Johanna
One of us must know
I want you
Just like a woman
Sad eyed lady
All along the watchtower (se Hendrix version)
I threw it all away
Lay, lady, lay
Father of night

Zimmermann är ingen stor poet – han mest ord-rapar –
men – hans rapar – har ett skönt ljud
likt nattregnet...

Bruce Springsteen har tre, fyra sånger man kan lyssna
till:

The River
Thunder Road
Atlantic City
The Promise

Paul Simon är den som har mest material tillsammans
med Metallica av dem 4:

Mrs. Robinson
In the dangling conversation
The sound of silence
Bridge over troubled water
Bleecker Street
Sparrow
The sun is burning
Wednesday morning 3 A.M.
Kathys Song
April come she will
For Emily

Metallica låtar det räcker med att ha lyssnat till:
One (And justice for all)
To live is to die (And justice for all)
And justice for all (And justice for all) (bäst: intro-tema)
The unforgiven (Metallica)
Nothing else matters (Metallica)
Master of puppets (Master of puppets) (bäst: Gittar-solo)
Orion (Master of puppets)
Fade to black (Ride the lightning)
Welcome home (Sanitaria) (Master of puppets)
Eye of the beholder (And justice for all)

Dessa sånger av Metallica, är det största Amerika någonsin producerat – om man kan kalla det Amerika. Texterna är helt obeskrivligt enastående, och tillsammans med musiken frigör de själens längtan efter frihet. 'The American dream'.

Den Amerikanska populärkulturen
är kriminell...

knappt en droppe originalitet
allt en pastisch
som förfalskar andra kulturer

dess militär
lägger under sig...

Inom den s.k. "svenska" musiktraditionen (hur svensk den nu är idag är frågan) är undertecknads musik den största som producerats sedan Evert Taube, vilken kan sägas ha uttryckt kvintessensen av den svenska folksjälén.

Bellman, var sin tids idol, med några stjärnskott, och en massa skit staplat på det. Dock, var han ett geni, och det räcker med de få mästerverk han skapat. De har effekten, som Horace Engdahl beskriver, och som, jag citerar Alex de Belfort i min kritik, att man glömmer bort vart man är någonstans och vad man var på väg, 'äkta konst kan ha den verkan!' skriver han.

'Sverige fosterland', med Heidenstams text, är enastående.

Ted Gärdestad gjorde rätt när han tog livet av sig: med sådant skit han producerade! (likaså en DJ fattade galoppen runt 2018, och avslutade sitt skit runt Dubai någonstans, 'a nameless asshole'). Helvetet väntar dem.

Från Evert Taube framåt är det som ett svart hål tills undertecknads musik bröt fram.

Eva Dahlgren har 'Ängeln i rummet' och Marie Fredriksson en hel del bra saker, men, det är likt skrivna alldeles för mycket som ett virus, *något som ska spridas till många*.

Vad allt detta skit har gemensamt, är idoliseringsaspekten:

'and so tries to put the future as an already past'

Detta idolsamhälle förgör sin framtid (Allahs Budbärare) och suger kuken på idolerna likt en idiotisk hora, som *säljer smöret och tappar pengarna*.

(ur alla denna skit på 1900-talet, står en figur ut: John Lennon.

Det han gjorde med Beat-les, var genialt: och en hel del utav hans solo-arbete, framförallt Imagine-skivan (trots den kommunistiska anstrykningen i texten).)

Den sanna litteraturkritiken är närmast vi kan komma musiken, därför är det ett misstag av Blyth att säga att 'musik är magi',
Magi är återfödelsens maniska kännetecken, och, konstigt nog, i mitt eget liv uppstod musik till större delen just när jag omfamnade Buddhismens Stora Döden. Musik är dramatik, enligt Engdahl:

Vi är helt på det klara med vad vi känner, och på det oklara om allt det andra.

Japan/Tibet/Indien (och före kommunismen Kina) är de mest magiska länderna i världen.

Trots det, måste vi säga att magi är en sak, och musik en helt annan.

Jag skulle säga, att det är då vi har detta 'helt annan', som magi expanderar, och inte krymper vår aura i orättfärdig-het, kan uppstå.

'Nothing is either good or bad, but zikhr
makes it so...'

(Travestering på Shakespeare)

Musician – art thou?!

One who knows how to play

But let sentient beings be tortured

For the sake of economical gain...

You would not help even Jesus Christ in his pain

Where the music comes from –

Is a matter of small care

Idols and their worshippers burn in Hell

Beware!

The shit and shallow interpretations you spread over the
world –

A l i e that is –

Unless you stand up

For the ones whom has been unjustly hurt...

Kommentar:

Musiker denoterar här vad Allah säger i Quranen om
'poeterna'; De gjorde pakter med djävlar och hävdade sig
själva vara exklusivt guidade.

- vilket i princip innebär vilken "konstnär" utav vilken
konstform som helst – som negerar *sin känsla för*
sanningen, och föredrar 'de exklusivas erkända krets',
dvs. de som nått 'erkännande'.

Jag har märkt att de som har en *praktisk* profession – likt hjärnkirurg eller hovmästare – klarar sig mycket bättre än de 'estetiska hororna'.

Dessa, behöver inte sälja sin *själ*.

Vad jag även observerat, är att de mindre begåvade med ett *praktiskt arbete*, låtit dessa estetiska horor vara deras 'smakdomare'.

Att *vara inne*, är att 'välkomnas', i denna krets av 'halvbegåvade dårar'.

Det bästa sättet att beskriva detta är figuren utav 'en mun som ler', och 'en mun som är sur', i samma figur – vilket blir ett x.

M.G.s klubben, kritik:

Klubben är ett engångsligg
(när den djupa extatiska euforin
lagt sig
man utav okänd anledning)
tappar intresset för och glömmer...

men, likväl, har nåt förändrats
i sömnen

Hon serverar vatten
utan att kupa handen
så – allt utom ett fåtal droppar
rinner ut i sanden...

slicka hennes fitta
det vill du nog
tills du fått nog...

Med tung slagkraft förvanskade bitarna på plats:
hur gökungar genom att splittra relationer –
en masse –
projicerar sin psykos
och ockrar på energier
som magnetiskt drag till varann...

Därför dyrkar de knullmaskinen
Som de förr fann henne
men nu på litet nyare sätt
porr genom skärmen..

The trees are whispering in the evening
carried away by a moonlit shadow..

H.E. tog min Ulrika från mig
häpnad stod jag
som ett nollblåst fån

Jag förstod nu vad som hänt
det var min själ han ville åt!
och nog
att hon var det sexigaste som svävade på denna jord!

För honom dock, bara en vanemässighet

han tillvant sig vid
genom Jean Claudes ärekränkande...

Utmejslade, stiger offrens gestalter
likt kött ur bokens sidor –
man kan känna deras andedräkt,
deras fittor...

Res-tau-rang

Rest-au-rang!?
middag?!
åh! vad jobbigt krav!
hon vill du ska tillfredsställa kyparen
kråla (och i klädsel pråla)
”stråla”
i falskhet skåla!

men, en vanlig fika
då spänner vi av...
och kan sitta länge och jäsa
utan att vara rädda att bli åt-snästa!

Gud välsigne caféerna*
i denna stad!
(* i alla fall de som tar emot kontanter)

Det vita sockret i glassen
Gjorde visionen matt –
Verkligheten framstod plötsligt,
Meningslös och platt...

En ilska – likt hin håle flugit inuti –
Den plötsliga känslan,
'aldrig mer vitt socker'
Paranoians utmätta halveringstid.

Behandling med B-12
Ska förhoppningsvis
Upplyfta detta tillstånd
Av sjukt liv.

'Jag är söt, söt som socker'
sjunger Jenny Almsenius
mycket sötare än vitt socker, i alla fall.

Födelsedagsdikt till en innerstadsbo

Det är så han resonerar för sig själv: icke ska man få
tänka, om man inte bor i innerstaden...
Fattig?! Då ska du stå och be – till oss rika – så får vi se
vilken kvinna som passar att locka dig ned i vintern...
Du ska tråna efter vår status i hus – som
kommunistinfluerade socialister – för 50 år sen – ville
riva till grus...

När du tar ditt futtiga tåg in hit
Kommer du som en inkräktare, en maktlös liten skit...
Håll dig på din kant och konsumera i våran butik
Men inte får du ett leende fritt från krystad maktgalenhet
Alla dina försök till närmande är futilt
Oavsett vad du ”vet”...
Du vill bara smöra in dig – och ha vad ”vi” i innerstaden
har...
Packa dig tillbaka till din håla – och –
”ha det så bra”

Liksom slidan är delad i två
Så är verkligheten dubbelbottnad
Det motsatta könet
Svävar i himlarna blå
Mera ofta hos dig
Du bemöter inte på samma hårda sätt –
En (matriasökande) kille
Och en tjej...

Skizofreni är den naturliga reaktionen på idolisering – man sprängs ut över världen. I zikhr som är ett tillstånd man kan nå genom psykos – ifyller tvärtom idolen alla luckor – detta pga. en skuld, som kommer ifrån alla falska löften den inte uppfyllt, och som den troende gått på.

På samma sätt – som känslan av okontrollerbar sympati och empatisk inlevelse, drabbar den som siktar sanningens berg – och kastar av sig indoktrinerings kedjor – på samma sätt – ifall denne når andligt uppvaknande och blir Naqshbandi – så kan denne smeta ut idolernas energier över världen... Först får idolerna den att ”explodera” – men hämnden är Allahs.

Eve Riimus hade rätt, då hon i teckningen ’Psykiatrisk tortyr’, lät brottslingen Jaro Lotsky (må Allah straffa honom med evigt helvete), hålla en spruta som mera såg ut som dynamit.

Neuroleptica är en typ av kemiskt bomb, som expanderar dina celler i smärta.

Så att det föder 'pleasure anxiety', och så vänjer dig vid att explodera (dvs. en typ av återupprepning utav ditt sammanbrott), istället för att hela dig.

Först exploderar ditt huvud av stress, och autocensur som hjärntvätten påtvingar: behandlingen består av att kemiskt explodera dig igen och igen, tills hela din varelse vänjer sig vid att bli sprängd i bitar.

”Jag är en stjärna – men ingen kändis – det finns även okända stjärnor...”

'No bird soars too high, if he soars with his own wings' – William Blake.

Blake menar här – att modellflygplanets vingar – är ett par – som behöver varandra – höst och vinter – vinter och höst...

Att kvinnan alltid ska be bakom mannen stämmer med verkligheten – annars vore mannen degraderad till en materiell tjänare av kvinnan. Det vore den eviga vintern. För att få till sig psykopaternas och de jordbundnas sympati – infekterade jag min empati med pornografi... Då kände de igen sig – och behandlade mig bättre.

Så som löven faller om hösten – så faller den Oupplyste mannen för idolkvinnan.

De till utseendet fula, löper i modern tid, risken att bli statydyrkare (något som orsakar splittring i andevärlden till de du har nära relation till, så att 'du' liksom 'plötsligt förändrats', något som, om du råkar ha en psykiatrisk diagnos, genast misstolkas som 'skov',).

De bildsköna löper däremot risken att förfulas pga. felaktiga politiska åsikter. Du kan vara hur 'begåvad' som helst, så länge du har dessa, men, anar makthavarna oråd, kommer de förfula dig med 'neuroleptica', tills du ser fulare ut än den mest normale tjocksmocken – de vill få dig att önska att du aldrig gett dig in på den vägen.

När en människa statydyrkar, händer något splittrande i andevärlden: känslan av att den är välkommen förvänds i ett konstigt frånstötande: många familjer idag gör misstaget att tro att deras barn har 'vuxit upp', dvs. blivit tråkiga och 'normala', eller, snäppet bättre: sinnessjuka, när det helt enkelt bara är så att den stackars sat-ungen har statydyrkat och blivit besatt av Djävulen.

'Författare som så att säga skriver från flykt-ögonblicket, får läsare som öppet skriker ut vad de i hemlighet predikar: ensamhet och tortyr'.

Urji Nali tycks pusha saker – likt han om nazisterna skriver: att de orsakade för stor kraftutveckling utan kraftsamling.

Denna osäkerhet statydyrkan orsakar, ger hos personer oförmögna att tala om sin splittring, erkänna denna och dess gömda djävulska orsak, upphov till 'att gäspa och skratta samtidigt' (vilket enligt sunnah får Djävulen att skratta åt dig).

Detta är ett symptom som många föräldrar kallar 'sömn sjuka'.

Föräldrarna kommer in i sin sons rum:

'he was startled and stared up the ceiling emptily...
what's the matter with our boy?'

'vi är här för att hjälpa varandra' säger Urji Nali.

Quranen förklarar detta tydligt (Urjis attityd är för övrigt typiskt polyteistisk)

'Allah har enbart skapat hela universum med alla dess myllrande livsformer, för att dessa ska dyrka Honom'.

Urjis uttalande är korkat, som Blyth kommenterar ett uttalande utav en aktad Buddhist där denne ger gällande att enbart denna esoteriska lära intresserar honom.

En sådan attityd orsakar hos Urji, precis som hälsosam psykologi lär ut – ge upphov till en skuggsida:

Marja Hallstensson: 'han är den snålaste person jag träffat'

die Fröier: 'aldrig träffat en sådan opoetisk person' etc.

Dessa tillsammans med bevisförd observation, att en sådan typ utnyttjar människor, och lämnar dem hjälplösa (utom om de 'betalar' för 'kunskap' etc.) tyder på att den motsatta attityden 'jag är *inte* här för att hjälpa någon', är hälsosammare, ty, den har chans att föda en motreaktion, där medlidande upptänds i personen.

Att vara ovälkommen på det sätt en statydyrkare blir, är vanskligt, ekonomi-vidrigt – en splittrad tystnad svävar omkring offret, likt varje ord den sa, tycktes vara för att dölja det pinsamma faktumet.

Plötsligt

'fläktar inte samma entusiasm i mötet med den'

'som förr i världen var helt obehindrat'

'det krävs starka nerver för att vara ovälkommen'

'varje blick säger:

har du inte gått än'

(Cigaretten efteråt)

Antagligen är detta att äta av kunskapsträdet, så att vi

'blir som gudar, och kan skilja mellan gott och ont'

och då ser vi 'att de var nakna' (Första Moseboken)

Det är att kastas ut ur Paradiset med omedelbar verkan, och nåde den som inte hade en valid ursäkt, en god intention, när den åt den bedrägliga frukten ur horans hand!

Urjis musiksmak är mycket lik hans konst: eklektisk: olika disparata bilder, snabbt ihopsatta i den skenbara formen av en helhet.

Men – som tur var är hans genialitet av bättre slag än hans smak.

Känslan är utav en 'junkie on pictures', det är liksom de olika, ytliga "framgångsrika" *avtrycket* – på något visar bildar en chiffer-liknande helhet, varur självbilden utav författaren tänks framträda.

Kvinnan är av naturen vackrare och mer attraktivt skapad än mannen. Detta är anledningen till varför Buddha-statyer är så fula och att män mer ofta fastnar för porr än kvinnan. En naken kvinna ligger närmare Zen än en naken man – i betraktarens öga.

Anledningen till att om man äntrar frimurarsekten eller spelar in pornografiska scener man sänder – stängs den empatiska dörren i ens hjärta (Upplysningen). Därför har ”psykiatrin” skapat ett system (”DSM”) där Djävulen definierat användbara ord, så att de ska passa in på Upplysta ledare. På det viset ta sympatierna ifrån dem. Anledningen till detta är uppenbar: en Upplyst människa riskerar sprida ljuset – och då är det omöjligt och svårare att få folk att sympatisera med frimurar-illuminaternas ideologiska fällor.

”För varje man dödar det han älskar” skriver Oscar Wilde i The Ballad of Reading Gaol – vilket Israel Goodman Young, andäktigt brukade citera. Det visar hur verklighetsfrämmande han (dvs. O.W.) var – och att frimureriet slutligen gjorde honom till en tegelsten.

I för sig så var det strax innan han dog i fängelset utav hjärnhinneinflammation.

Sanningen som finns förborgat i uttalandet är: om Upplysning inte når insikt i Islams sanning – så uppstår – i brist på verklig makt, dvs. zikhr, denna perverterade reaktion.

Blyths fixering vid Upplysning – visar sig i kapitlet om Upplysningens Sång – där han förnekar att bara Gud är god – och – undviker att protestera emot Yungchias påstående att synd och paradiset inte finns.

Zen-mästarens 'ingen vinst, ingen förlust' har en djupare mening som bara kan upplevas – inte förklaras. Begår vi en synd, kan förlusterna bli kännbara. Enda ursäkten för Yungchias är att han i uttalandets stund – valt att kalla dikten 'Upplysningens sång' – samma problem som dyker upp i Ballad of Reading Gaol – citerar sedan Blyth Oscar Wilde, vilket här vi ser en Zen-sjuka i, en klar konsekvens utav hans insiktslöshet i Islam.

Citat (O.W.): 'när folk håller med mig, känner jag alltid, att jag måste ha fel'

Detta är en Zen-sjukdom, en motsägelselusta, som i Oscars Wildes fall ledde till den ödesdigra raden i The Ballad of Reading Gaol.

Blyth säger om vetenskapsmännen:

'han kunde rädda andra – men, han kunde inte rädda sig själv'.

Detta skriver han beklagligt nog om Jesus Krist – vilket ju är felaktigt.

Kristus blev aldrig korsfäst – och – även om han blivit det – hade han inte ’vunnit världen men förlorat sig själv...’

Han (Blyth) räknade inte med att Allah är Mästare över Upplysning – och – alltså står över verkligheten - eller världen.

’Allah al Haqq’ ’Allah är Verkligheten’ som ibn Arabi sa.

’Försök inte rädda andra – rädda er själva’ skriver också Blyth.

En forskare som forskat fram medicin mot någon sjukdom – har bara sett till a t t människor kan leva – inte hur de lever.

Alltså kan de aldrig kallas genier – utan högst för filantroper uppfyllda utav Helig Ande (t.ex. Nikolai Tesla) –

Att genialitet enligt Nietzsche – är bortom ont och gott – är även det felaktigt.

’Bara Gud är god’ – säger Sunnah – och – genier står så nära Gud omständigheterna tillåter.

Alltså kan vi säga – att det har mera med gott att göra än ont. (Saken är den, att allt tillhör Allah – ett geni som är svängd åt ondska, kan skriva geniala saker, men, sedan ges verket till någon annan som förtjänar det, eller, som har besegrat idolen. På detta vis har Nietzsche faktiskt rätt. Om man gör ett stav uppdrag, som t.ex. William S. Burroughs, behöver man åtminstone en efterföljare, som utför mirakel med verket i sin hand).

Ondska, Helvete, är att offra andra för sin kroppsliga form – dvs. narcissism – eller med andra ord – att kräva

materiella rikedomar och vara beredd att offra andra för att tillskansa sig dessa. (Som vi gått igenom i 'P.S. Bakom stängda dörrars' sista kapitel, så är narcissism bara förstadiet till psykopati.)

När jag skrev P.S. Bakom stängda dörrar var jag överdrivet farmoderlig emot "psykiatrikerna" (psykotorterarna) Jag gav dem chans att prata och karaktär.

I verkligheten finns bara ett krav – som för alltid ska bevisa att man "saknar sjukdomsinsikt" nämligen; att man inte vill kemiskt lobotomera sig.

Spelar ingen roll vilka insikter man annars har.

Psykotorterarna arbetar för "läkemedels" *industrin* ska tjäna pengar, inget annat.

Och som Blyth skriver; att vara sjuk är att tro att man är sjuk.

Dvs. i samma ögonblick man skulle sträcka sig efter att tillfredsställa detta krav, blir man sjuk!

Det är mannens speciella förmåga att kunna kristallisera, därför gör arabiskan rätt när den – för att beteckna t.ex. en man och hans fru – säger 'han'. R.H. Blyth har absolut rätt när han säger att 'en man utan en kvinna kan fortfarande vara något – men, en kvinna utan en man är ingenting'. (Och, ifall någon feminist vid detta skulle protestera, säg då 'you are less than zero')

Med detta kommer även stort ansvar för mannen.

Ifall han lyckas kvarhålla, genom att inte dyrka njutningen, sin kristallisationsförmåga, kan Allah förlåta hans hustru mycket – då han själv som 'ren' – kan kristallisera även tunga synder hans hustru vältrar sig i. Alltså är mannen byggd mera robust och är tvungen att leva ett hårdare liv.

Urji Nalis påstående om att 'ett varmt bad' leder till inspirations idéer – 'genom kontakt med vattnet' – är därför humbug och riskabelt. (om man inte bor i Ungern eller Island t.ex. nära en naturligt varm källa, eller, badar i varmt vatten om sommaren).

Att slösa på naturens resurser i onödan leder till hyckleri. På samma sätt är idolkvinnans krav att hennes man 'bara ska tänka på henne', en likadan fälla.

Det är på grund utav denna mannens speciella förmåga att kristallisera, som en kvinna inte får skilja sig på eget bevåg, utan hennes mans tillåtelse.

Dagens mäns insiktslöshet i detta faktum – och deras slentrianmässiga användning av naturens resurser, är grund orsaken i deras oförmåga att kvarhålla kvinnan vid sig – med andra medel än materia.

Men vid detta otillåtna tilltag – får de bara ett tomt skal kvar – själen är bortflugen någon annan stans.

I land efter land
Sedan "Ryska" revolutionen –
Gör frimurarna samma sak –

USA och Brittiska trupper – finansierar och stöttar
terrorister
Som förvandlar deras offer till trälar – som inte får tala i
egen sak
Utan då skjuts de ihjäl.

Judiska bankirer och press – börjar med förtal
Och gyllene löften –
Sätta landet i stress.

Sedan utropas revolt –
Det skjuts en massa
Och förövarna kallar sig ”folk”

Världen får inte se –
Vem den verkliga fienden är
Förrän det är försent.

Mannerheim – var precis på väg att ge sig ut –
För att krossa Bolsjevikerna –
Och därmed ge upproret ett lyckligare slut

Då ifrån Brittiskt håll det meddelades
Att krig väntade Finland –
Om de fortsatte-

Muslimerna sov –
Ignoranta om att ingen judisk stat får existera

Och – 80 år senare – var det deras tur – att bli
massakrerade.

Ifall vi inte reagerar i tid
Och slutar föda de judiska bankirerna med ränta
Kommer vi icke ens i graven få någon frid.

Fireworks...
the idol to our relief
exploding
over the bays of New York

Allah säger i Quranen – att Iblis är en illuminerande
fiende. Djävulens röst i William Blakes 'The marriage of
heaven and hell' talar fakta – dvs. att testet som vi måste
gå genom för att nå den sanna monoteistiska upplevelsen,
att 'följa våra rörelser' (D.H. Lawrence) – som Satan
kallar 'man has no body, distinct from his soul – for that
which is called body – is a portion of eternity discerned
by the five senses' – alltså – testet som Allah pratar om i
Quranen – är Zen-upplevelsen – och denna leder till
sann zikhr – vilket är en försmak av 'paradiset'.
Men – Djävulen talar tvärt om: vi ska gå ifrån Paradiset
till Zen-upplevelsen. På detta vis är han f r e s t a r e n.

Men – har vi inte gått igenom Zen-upplevelsen – så kan detta direkta budskap vara av största betydelse för oss.

Allah säger i Quranen att 'Muhammad är ingen sjuk poet' – Satan talar poetiskt, men, sjukt.

Autistisk, från autentisk etc...

Autisten tar saker bokstavligt, och har svårt för metaforisk och figurativt tänkande och associerande. Nyanserna i kommunikationen blir hårda och påstötliga. Autisten börjar med den inre känslan och förhoppningen om en ren 'autentiskhet', detta vanligtvis för att uppväga känslan utav underläge: om det är så att de andra är beräknande och den upplever sig själv mer autentisk, betraktar den sin lott mindre orättvis, men särskild, och kan därmed undkomma sådana negativa känslor som avundsjuka och missunnsamhet.

Vanligtvis bryter en sådan autism ut, när personen möter en miljö som den börjar ingå i, och att den upplever intelligens-nivån i den nya miljön påträngande, eftersom den aldrig hade varit intelligent nog att inse att: *det är så det går till...* extra svårt är det därför att få autister att inse makabra faktum, då den aldrig kan *tro* att *det går till så...*

Den går med en typ av magisk förhoppning om en ljus framtid i en mörk värld, och skruvar upp sin libido i 'autentiskhet' 'uppriktighet'.

Den borde lyssna på Torsten Föllingers ord:

'man kan inte vara spontan om man inte är förberedd', vilket ju är ett typ av magiskt tänkande det med, fast i ett försvarssyfte, vari inom den kontexten, det är tillåtet.

I varierande grad censurerar autisten sig själv, och, om dess 'lyckokast' visar sig effektivt, så kan den bli framgångsrik.

Då, växer en känsla ur autisten utav 'bättre än', som är Satans fälla enligt Quranen (eller den fälla Satan gick i, som han sedan projicerade på mänskligheten).

Då, börjar autisten kräva (om/när möjligt) att andra ska autocensurera sig själva.

Den har svårt till självironi.

'Alla sjukdomar kommer från Allah' – de o-intelligenta

dvs. den som inte igenkänner Allah och går emot människan inneboende natur (fitra), blir sinnesrubbade.

Autism är en typ av själslig katatoni, som är skrupellös nog att projicera sin stelhet på andra – där den som får ett sammanbrott "skizofreni", är modig nog att identifiera sig själv med det den finner skrämmande inom sig.

Här kan vi se att order **skizofreni**, i betydelsen splittrad är missledande: den skizofrene är egentligen en som söker enhet, och, processen ett sammanbrott kan ge upphov till, är i verkligheten en **helande** process. Den skizofrene framstår här som kanske den minst splittrade av alla typer av störningar det sjuka moderna samhället ger upphov till.

Då han var ung, tog hans mamma intelligens-test på
honom
Det var så fatalt högt! Att han aldrig berättat kvoten på
testet för mig...
Oron bar visdomens krav –
Mer underhållande roligare...
Giftet dryper ur den jagade ormens tråkiga käftar...
Jagande för att stilla sin egen vansinniga uppgift
Själv jagad
Utav Äcklet
Kanske kylans blod värms –
Med en kula laddad och iväg-slungad ur en pistol?...
Kan en enda guld-fisk utan akvarieminne
Älska i sitt hjärta
En enda frände hålla
En enda levande låga vid liv...
I sitt sinne?

Simmar närmare
Det den inte förstår...
Blir tagen utav tentaklers fästande snuggor
Försöker ruskande sina grenar
Att säga ifrån...
Blir mörkare och mörkare
Om någon i strömmen mot havet –
Håller dig extra hårt
Fast –
Trädets grenar
Ruttnar
Om vi inte rör oss med strömmen

Skräpet i strömmen som inte av floden sköljdes bort
Fattade en av trädets grenar
På dess mot havet efterlängtrade transport...
Trädet blev mörkare och mörkare...
Tillslut illgrön och röd
Det levande trädet ruttnade långsamt –
Skräpets tentakler blev dess död
'Jag är i nöd –
I nöd!...'
Ruskade trädet sig i den bi-polära strömmen
Virvlande åt olika håll
'Jag är död! Jag är död!...'
Skrek det i panik
Men för solen genom ytan
Syntes plötsligt ett parasoll...

En fot plumsade igenom vattnet
En skogens väktare stötte i skuggan som natten
Med en stav
Ut stocken
Som återigen fick trampa vatten
Genom hela natten...
För att mot morgonkvisten plumsa ut i solljuset
Som aldrig tycktes ha ett slut
För att fiskas upp till slut
I vårt Östra hav...

Några av Nils Ferlins dikter, förbättrade

N y å r s r i m

Niggern skriker i niggerbyn
niggern alldeles svart i syn
niggern skriker gråter
mycket kakofont det låter

stilla gråten du svarte bror
genierna kan hjälpa Gud större än stor
se blott upp emot geniernas stjärna
ge Gud all ära

Förlåter Han allt, också du?,
satt väl någonstans i silverskrud
strålande skrud, med kärlek i,
större än Winston Churchill

Niggern skriker i niggerbyn
en Betlehems stjärna strålar hoppfullt i skyn
Niggern skriker gråter
kan detta Gud förlåta?

Sancta Simplicitas

En kättare jag är de bränner mig för vind
att jag inte byggde bo inom mur och grind

en kättare idag och i morgon en martyr
titlarna beror på sannings-full lektyr

du stackars gamla gumma bär också din ved

lägger den troskyldigt vid mina fötter ned

du brutna gamla ök så omätligt ditt lass
jag döpte dig till Sancta Simplicitas

lyft närmare mitt hjärta din trave och se
en fackla har du tänt över mull och ve

sen tör du väl förlåta vid Kristi spik?
att mitt hjärta måste le
vid så tung komik

G u d h j ä l p t e d i g

Högfärdig det var du och lat yrde med prilligt prat
varenda karring i hela byn såg änglavingar i skyn

du dåre idiot
för hela vår stam ett hot

dig borde vi för länge sen
själva ha dräpt med sten

så fick du likväl din dom
på kors blev du fäst utav Rom

spott skänkte vi dig och spe
vad hade vi mera att ge

men underverken som du gjort
begabbades brett och stort

i flat skratt dog du och hån
Gud hjälpte dig Gabriels son

J o h n B o y

John Boy John Boy,
Det var en pojke västanfrån
Han var sin moders käre son
Och hennes ålders stöd

Tam ta ram
Allt som det stolta krigets man

John Boy gick ut en dag och fann
En stor och vacker död

John Boy John Boy
det var en glad och munter fyr
i skyttegravens äventyr
en pärla till kamrat

han föll han föll en
solig dag vid Yperns strand
för parlamentets internationella band
han skars av en granat

han skrek han skrek
for och slog med armarna
och trampade i tarmarna
vräktes i en grop

hans mor hans mor
hörde trummors tam ta ram
fick ett vackert telegram
här lyftom vi vårt stop

en skål en skål
en skål för land och hem och härd
och för denna vackra värld
skål för alltihop

Idolernas kepsar
'ned! med blicken!
bli en spegling utav min tanke!
annars! Lämna jag dig inte ifred!'

Vissa

Vissa ser bara orden i en dikt
Andra bara meningen

Vissa ser bara en persons kläder
Andra skymtar en själ
Vissa ser bara skägget som spretar ut ifrån hakan
Andra tänker att det vore skönt att smeka det skägget
Vi ska inte döma en person efter vad den gör emot andra
Utan vad den har gjort emot sig själv.

'Det viktigaste i en relation – är att man
har en framtid tillsammans'
'Desire – like a rain of helium –
The idol wants us to worship golden
promises'

Barnet som växte till en bonde – blir som konstnär kallad
'den mannen är manisk'

Making sense of 9/11 Part Three:

Truth Telling and storytelling by Richard Ramsbotham

3. Förtäljer hur den Amerikanska 9/11 kommissionen inriktat sig på att s k r i v a o m h i s t o r i e n – vad gäller de faktiska händelserna omkring World Trade Center kraschen... bland annat har brandförsvarets ögonvittnesrapporter ignorerats – och de videofilmer med förhören utav de s.k. ”terroristerna” vägrats lämnas ut av C.I.A. tillochmed till kommissionen, som b.l.a. leds av Philip Zelikov – den ende som enligt denna upplysande artikel tycks känna till det större sammanhanget bakom s y f t e t till kommissionens arbete... visar på att syftet främst varit att mörklägga fakta – och skriva en krigsförklaring emot Islam... ”9/11 Commission Report” börjar enligt R.R. med en vinklad berättelse om Islams uppkomst, och slutar med en uppmaning att bekämpa de påstådda förrövarna bakom dådet (Al Qaida) – ”vi har ännu inte sett några bevis. Men faktiskt. Vi är säkra” Som vissa värvade medlemmar i kommissionen skrev efter utkastet till 9/11 ”romanen” presenterats för dem... Händelsens betydelse jämförs med Pearl Harbour – ett framprovocerat angrepp ifrån Japanska bombflyg på Amerikansk mark. Amerikanska utrikesdepartementet försökte framtvunga en bojkott utav Japan och Japan svarade... vilket ledde till att allt fler Amerikanska medborgare gick med i kriget. Zelikov och hans medarbetare May – ville att deras tilltänka Roman skriven för att vinkla 9/11 händelserna

ifrån ett för dem passande perspektiv – skulle stå på högskolors bokhyllor generationer framöver.

Profet Muhammad utropade: ”jag svär att han inte är en troende” tre gånger. Människor frågade vem han menade ”han som ifrån vars skadliga beteende hans bröder icke går säkra...”

”den som inte tackar människor – tackar inte Allah...”

”vad ska jag tacka dig för?”

”jag lärde dig just en Sunnah”

En dikt – ett musikstycke – ett excellent tal – förmedlar kunskap till en på ett omedelbart sätt – plötsligt vet man exakt vad man ska göra... hur ska man överhuvudtaget veta – att Quranen är autentisk utan att säga efter andra – än igenom Allahs omedelbara närvaro i detta nu? En dum muslim – skulle kräva ”bevis”... Med ”bevis” menar han vanligtvis att det står omnämnt i Quranen eller Sunnah – snacka om att lägga en tung börda på en person, skriver du ned noter – förmedlar du bara kunskap och arbetar med händerna... Profet Muhammad – har dock tydligt visat att klubb ”musik” är haram (förbjuden synd)... poesi är föraktfullt – om det inte är omedelbart inspirerat... omedelbar inspiration innebär omedelbar kunskap – sprungen direkt ur Allah... Dumma muslimer skulle säga – att så icke är fallet – ty finns det några

bevis? Och att bara Profeternas livsverk kan bevisligen vara ifrån Allah Subhana wata Aila (Exalterad och över)... men i samma andetag vet dessa att världen är Allahs Skapelse – och att ursprungligen allt är sprunget ur Allah... men som sagt – vart finns beviset? Det är ingen dum fråga... En fråga som nog endast Allah kan besvara tillfredsställande... och som sagt – poesi föder i många fall avundsjuka. Jean Paul Sartre – gjorde rätt i att hellre förlora sex miljoner kronor än att ”tävla i litteratur” ”en lycka som inte gäller alla” orsakar just en misslynt avundsjuka – som ibland kan bli till ett raseri – ”jag vill bli erkänd!” det kanhända att det finns många som skriver för ”Nobel prisets” skull, och Akademiska utmärkelser, i sådana fall en sådan poesi att förakta! Men du måste äga utmärkelsen för att avstå från den. Därav det så otroligt åtråvärda i utmärkelsen.

Jord

Ord

Word

World

Visa ord luftiga som ostört

Spirar igenom atmosfären

Andra av automatisk buffliga

Som dråpligt

Kufiskt

Och andra skönt och klingande

Musiska

Kamel – du agerar som om du aldrig fått något gott ifrån mig – eftersom jag bad dig samla pengar när jag skulle sjunga... eftersom jag betvivlade sanningshalten i då du lovade – att dina vänner skulle ta emot mig med öppna armar i Algeriet... Hassan – du sände mig med flit – en som deltagit i arbetet med kemiska tortyren – vägrande se – att du omöjligt kunde behålla upplysningen – eller ens få del utav värmen – om du kallade andra män offer för ”sjukdomen” – Kamels ögon – utav synder syns tunga – icke alls oskyldig – han kanhända ljugit för mig med sin lena tunga...

Följande den moderna muslimska läran – dödade jag insekter – masturberade i min vårliga nöd... tänkte då jag såg ett rådjur ”jag har rätt att äta den – om jag först bringar den om livet...” snart föraktade jag poesi – sprang som en vettvilling omkring – rädd att beskåda kvinnors naturliga liv... min tanke var – jag syndar och ber förlåtelse utav Allah... men i Koranen förklarades det att det var ingen synd att äta vissa djur... dock kände jag mig skamsen att se andra varelser som jag kunde få för mig att döda...

Applåderna spolas i toaletten

Utan röster i huvudet
Har du inget att säga...

Anders Behring Breivik kallas psykopat eftersom han
dödade människor för Novus Ordo Seclorum (Den nya
världsordningen) alltså för frimurarna...

'Sista delen utav natten'
'släpad på sitt ansikte'
'Profet Muhammad sändes till hela världen'
'slå dem när de är över 10 år för att de lämnar Salah'
'människorna i Helvetet kommer gå till'
'dessa döda kommer gå till Adam och be honom om
förbön inför Allah'
'ett speciellt träd varur Paradisets invånare får sina
kläder'
'100 år att ta sig under dess skugga med häst'
'vinet skadar icke kroppen'
'den som i denna värld äter på fat utav guld och silver –
samlar Helvetet i sina magar'
'kommer aldrig vara arg på er igen'

Allah kan uppväcka de döda – när Han vill – och ifrån
början var jorden en Paradisisk planet – vi blir testade

liksom Adam och Eve blev testade efter det de ätit utav
den förbjudna frukten...

Under stjärnorna:

Kvinnorna som hela tiden längtar efter att ta av sig
byxorna – gesten viker ned trosorna ibland stjärnor doftar
rosorna...

Mentala förståndet hör till Fitrah (den mänskliga naturen
som hon är född med)...

Du är på en öde ö – vart vänder du dig för att få
vägledning?

Du kommer till en by – där en stark man förtrycker
människorna – vart vänder du dig? Du ser en ung man
som hjälper en gamling – vem prisar du? Har någon
”hittat på” Allah att prisa? Eller har du glömt bort att
prisa Honom?

Allah Subhana wata ala – Adam föddes som muslim –
måste senare tider ha glömt bort att dyrka Allah – och
icke Adam – ”hittat på” namnet. Hur kan man vara säker
på att en bil man köper levereras felfri?

'sätt en bild i den' visar den psykotiske han – blir den lögnaktiga bild – hans omgivning sätter på honom...

Urizen flämtade den sjuka – i sin vägran att lida, byggde den fallne Urizen (figur i William Blakes mytologi) fria murar – drömde sig bort ifrån smärtan – ifrån smärtade hjärtan – drömde sig slott – skyar utav analys – arméer blåste bort...

Brännheta glas – en anledning – till svartmagi längtan efter sex – blir ett krig lösaktigt tal... förvillar var dag... 'varför är du ledsen?' för att du frågar – och kräver ditt svar... ynglingar våldtar flickor var dag – för att smärtan knappast får göra om dem till en psykopat... våldtar alla kvinnor med onda tungor...

Nivellera – luststulen – vill ni?... psykopat – bad människorna om förlåtelse – men gick sedan och var lika otacksam – den fallne Ängeln reste sig bugade knappast ens – utan tackade för sig bad alla... sa 'Allah Ak bahr' 'förlåt mig...' bad i tystnad och steg emot Himmelen... svart magi under medveten saga... dikten...

Ormen som byter färg – stäng dina öron – annars invaderar ljuden – färgerna – irriterar dig... svart utav ilska... reser du dig – avundsjuk rädsla – betrycker dig... röd pulsar ditt sex – i oro och tråkighet – blir du snart svart utav ilska igen...

All analys på mig – blev Kärlek i överflöd – som
Skapelsen utvecklade sig!...
Ondskan dras vredgad emot Idiotens oförklarliga
behag...

En sann kvinna – likt Idioten skall vara i Gott behag – en
ond kvinna liknar en man – hela tiden vill oroa dig med
glidmedlets hand... likt ett krig önskar hon och han vara
– vreden bara fredens lössläppta sex utgör en verklig
fara...

Genier – aforismens serve-äss – ett geni (Horace
Engdahl)

Han menar att jag upptäckte konsten sent – i min Kärlek
till kärleken – det är alltså inget serve-äss...

Du smärtade – tala sant! Använd ingen drog – undvik att
ondgöra dig över vad som är omöjligt att komma ifrån!

Finns det några sanna genier – som tycker om att
använda elektrotekniken – ett sken...

”Jag har våldtagit massvis utav unga flickor – och jag
visar ingen ånger – ångest att dö... förlåt dom Allah –
dom har ingen aning om vad dom gör – och jag har ingen
aning om... skit detsamma – då som nu – varenda flicka

jag blir förälskad i – har en hallick som slår – svär och
skrävar – jag skall bära hans besvär medan hon tillfreds-
ställer honom där... drogens makt – (jag erkänner – även
jag -) äro besatt – med sådan kraft – han häver sig för att
hävda sin rätt – att knussla pengar för att fixera sig – vai
dai mai – rädda mig en dag i Maj...

Miljoner lik – inmurade i tysta skrik...

Vad kallar du det att – arbeta som en besatt – för
skattemedel som du driver in ifrån dem – som du
anklagat sen... för att vara din ovän... liksom en verklig
vän – liknar den – som är dum och galen nog att bära
dina synder...

Gå Ingenting till henne – låt henne komma till dig –
störta dig in i hennes inre värld – där hon tjänar dig?
Återvänd efter hennes behag till mig...

Min falska blygsamhet – orsakade Schopenhauers
motståndaktighet – låt Urizen vänta på Unielle – drogen
ge sig själv – lika illa att spotta som någon okänd varelse
– hålla dig likt Idioten som kräver en mamma utav alla...
då han övertygad är en och densamma...

Sublima vingar – svingar upp emot himmelen – den som
lyder kvinnornas diktat – må skåda det sublimt fula – och
kalla en underjordisk gruva underbar...

Tänk alltid på – vad du hela tiden kan tänka på..."

Bortom square och hip

Kvinnan går under då hon låter sig tystas – utav
äganderätts törstande män...

Varför har Tellus munkar? Kanske så att de som vill
rädda sig till himmelen skall slippa få en menande
hammare i huvudet – utav byggnadsarbetarnas
ingenjör...

Horace Engdahls text – löper ingenting... känslan
infiner sig – utav en häst – som motvilligt måste dras –
för att nå ett Sublimt behag... Kan Jesus Kristus vara min
vän? Kan han segla emot himmelen?

Hora drogen stark – var tyst – Zipporra sjöng ljuvligt i
Horace Engdahls tysta geni...

Skulle solen sluta stråla om alla skulle prisa Skaparen?
Prisa så Skapelsen utan att känna till den?

Toltarna i botande generationen – i panerad och för
njutningens egen skull – är pinsamt... 'vad är det bra
för?' utnyttjande, som saknar sann känsla inför sitt
oansvariga beteende... folket säger då: som svar: 'vad är
de bra för'' och svarar med utskällningar – leker ännu
värre – du skall be de subjektiva fatalisterna tycks sakna
rötter – de vill dra upp sig själva (likt en klocka) för att
verka bättre – de tycks vara rädda för generals dottern –
kanske för att de klänger sig fast vid sin konstnärstitel –

Den starka takt-pinnen slår – bara anledningar förvillad
förnekad vår... smärta då knoppar brister – sök den ljuva
vår – där blommor växer efter regnet som slog hårt.
De vill dra upp sig själva (likt en klocka)
För att verka bättre –
De tycks vara rädda för generals dottern
Kanske för att de klänger sig fast vid sin konstnärstitel,
Inför sitt oansvariga beteende
Folket säger då:
Som svar:
'vad är de bra för?' och svarar med utskällningar –
Leker ännu värre
Du skall be de subjektiva fatalisterna
Tycks sakna rötter

Hela hennes tillvaro består av några ord:

”fuck me! oh my God I worship you!”
Att bli penetrerad långt in – är hennes yrke
Göra ’det’ på film...

Hon förkortar orgasmen hos andra
Själv blir hon mer och mer frigid –
Vem utav dessa är mest vidrig?

Ena parten blir skamsen för att den sett på någon annans
trofé –
Den andra alltmer arrogant
Splittrar åskådarens kärlekssträvanden –
Skickar kanonmat till krigsmaskinens frimurare.

Mannens ärelystnad är likt en mulen dag –
Då blixten slår
Upp emot skyn
Var den kom ifrån!

Kvinnans krav kväver dagens välbehag –
Vad som försvårar är lag
Är för andra religionens poetiska välbehag
All tortyrisk analys
Hos vår analysand
Kommer ur ditt vägrande att acceptera naturens gång
Utan stoppade handen under täcket i jämförelse med
han?

Den som blir ilsken på sin broder eller syster
Har redan straffat sig
Igenom att hänga sig fast vid själen –
Likt en livboj så är de rädda för besvikelsen
Bögarnas paradiset
Då alla män blivit kvinnor
”Då slipper vi på båten”

Reklamens vanförställda aldrig
Drogens antitetiska frågor
Brämhult kärleken

Låt den normale krets omringa den onormala
Mitt kött äger ingen analys
Utan kretsar omringa min tro
På vart Himmels Härskare mig leder
Hoppas bara jag slipper fastna i dyn

En modern författare dör hela tiden
Omoderna älskar kvinnorna för mycket för att säga vad
de verkligen tänker
De omformulerar i vackra ordalag...

En modern författare en existentialist säger:
'är jag död? jag är död !' och drar en lättnadens suck...

Om en knullad vecka säger att han är psykopat
I kärlekens ljus
Glimmar smaragden
Fiskare spyr ut sina inälvor
Konserverar i lut
Ovanligt smart?
Då ingen orkar leva ibland de som analyserar
'frisk?' sjuka domare... med sitt äckliga tidsfördriv
Sex i pervers psykopati
En svart magi i smärtans dröm
Ännu en dröm
Låtsas söver in den olycklige i Djävulsk sömn...
Aldrig har jag sett ett så sjukt folk
Som frenetiskt spottar på varenda tolk
Livsfara för öronen!
De flesta faller offer för hörselskador...
Bäst i detta Helvete att födas blind och döv
Då slipper du åse denna miserabla nöd!
Alla urinvånare jag möter där
Trånar, luktar, fluktar
Vill se mig död!
Ouroboro luskar ofta ligger jag och spyr
Utav andnings nöd
Låt mitt kött bli till hö
Hellre att blommor sedan må spira

Än att jag fastnar i denna geggiga yra...
Och se hela min älskade varelse gå under
Under Sodoms 120 sista dagar
Piskrapp våldsamt spö...

När horan gör reklam säg 'aldrig!'
Då hallicken erbjuder sin drog säg 'aldrig!'
Då Ouroboro vill göra dig en tjänst säg
'jag tillåter aldrig att du slingrar dig omkring mig!'
Då du blir kallad för svart magins kamrat säg
'jag blir a l d r i g så smart!'
Då någon djävul erbjuder sig att igenom frågor leda dig
säg:
'jag svarar aldrig på frågor...'
Be till Allah
'vai dai mai rädda mig en dag i Maj...'

Karl Markus die Beijar Mellin 'Genius efter drömmen'
Horace Engdahls analys...

Riv tidningen mitt itu och säg; 'aldrig!...'

Jag är mördare – en öppen bok
Ingen sjukling, barn, ingen tok...
Utan tokig gubbe som läser ödets bok...

Mördare! Skall jag leda er?
Fredlig skall jag leda det...
Talar sant istället för att vara ond...
Mitt minne ledes utav högkonsten
Utav allt ont jag gjort
Jag förtär det ut kristalliseras det
Intelligent
Konstruktion?
Fredlig talar jag sant istället för att bli mordiskt ond...

d/b=0

Båten som vändes upp och ned utav stormen
Såg sig själv så högt
Gaggade i öknens bergsvidder
Faraos pyramider
Analyserade kärleken
Sebaot snurrade ockrande på solens kraft
Dom dumma ordens med knivarna
Borde ha känt till att malströmmen allena kan fortsätta
tills vreden upphört...
Bunden vid det lättaste ting steg den förlorade in i
himmelen i kriget...

Magi Riimus sjunger koder skrift igen...
'älska mig... saknar dig... Er sång...' fysisk kärlek...
Jag biter varje dag i min egen svans...
Annars tar hulda kvinnogestalter mig
Jag vart någon annan stans

Var oskyldig som en duva
Men vis som en orm

En god orm utan huggormsslyngel...

Boromir du föll
Då du ville använda ringen för att slippa dö...
Men ringen du skar itu
Växte till ängars blommor
Då ditt kött blev till hö...
Jag stod bredvid dig
Då orchernas pilar genomborrade dig...
Fortfarande i fortsättningen malde på
Iblis öken
Såg verkligen för vad den var under fötterna då...
Din ring var bruten
Men som god krigare måste du dö...
Boromir
Lyssna – om du far med otukt blir allt ditt kött till hö...

Följer du med?
Genast hoppade de i säng
Alla betänkligheter måste vad som sker
Bara efteråt sen...
Vad himmelen älskade mest
De älskande par
Trodde han korkat det var bäst
Att klippa navelsträngen av...
Jag tror han trodde så
Tills han såg hennes ljusa hår
Då brast all falsk blygsamhet
Han älskade henne
Vad himmelen älskade mest
De älskande par
Trodde han korkat det var bäst
Att klippa navelsträngarna av...
Jag tror han trodde så
Tillskansa hennes ljusa hår
Då brast all falsk blygsamhet
Han älskade henne
Som vant såg vid tanken att varje kärlek kantrar
På himmelens dörr
Förgäves den föraktfulle bankar
Som trodde att motstånd var himmelens mål...

Jag bitar varje dag i tungans band
Annars tar hulda kvinnogestalter mig
Jag vet – vart?
Någon annanstans....

Till barnet sades
'inga hårda ord nu... då begraver vi dig...'
Men orden sades mera till fadern

Bara såg inre himlar tillbliva livet
Likt röda laxar simma örnar segla
I det blå
Allting blev större då båda gick hem till sig

Lagen drömde sig i sublim njutning
Ägande rätts transport
Brösten guppade för ögat
Känslan håller sig fast intelligenta ögon förvillade
bombade bort...

Jag är potatis artist

Jag spelar gärna på festivaler
Men utan elektronik
Tror jag publiken är mycket nära invigd

Jag sätter min älskade först
För om jag förnedrar henne
Kantrar båten
Men om hon blir misslynt på våra vänner

Sida vid sida längs bordets rand
Satt hon och han
Älskade varann
Fast tyst ändå
Båda kände Allahs hand
Välsignade bägge två hennes kurviga linjer
Lutade så
Benen red ranka blanka ögon
Som i bländande ljusets sken
Den fredsälskande konstnären som älskar att njuta
I Horace sken...

Moderna Skapare bygger grunden till en ny värld
De omoderna älskar att leva däri...

Iblis och Shytan styrka i syndens land
Borrar med stark pervers murarhand

Hejarna är likt Periodarna de skär livet itu
Bakom leendet ligger pendelns dom vem är annat än en
period?

Om du gifter dig med din mamma
Må du bli likt Periander

Hellre frukta himmelens lag
Byt dina kläder efter gudinnans behag...

Per Sonderud text nr. 4

Utav Marcus Beijar Mellin

Inte för hart –
hjärtat som bultar
måste
likt den rättfärdige
känna ha sig svårt.

Säg ett hårt 'nej'
till pornografi
och din tjej
känns likt ett objekt
i öppen dager
'fri'

men – lämnar hon dig
vart finns då ditt hårda 'nej'?!

finn det rätta perspektivet
som binder samman
materian
analysen...

verkligheten
kärleken

kanske Allah upplyser dig!

Ett teatraliskt rop
kan du kosta på dig –
men – med statydyrkarstörning
splittras själen

Medlidande
empati
med alla känslofulla varelser
sök denna svåra stig
tidigt
i ditt liv...

Tårtan café 6 februari 2020, kl 12.00

Nålens lag sticker hål på bröstets behag

Bättre att få spel – än att se kärlekens blommor vissna
och dö....
Mina barn inget hö!

Jag är livsfarlig –
Jag ville bli poet men blev Ingenting...
Harry M Hellgren frågade mig
'varför började du skriva?'

Bruce Springsteen vilken fruktansvärd person
En halv miljon grisar sig framför kameran
'sätt en bild i den!' må Allah säga på domens dag
Då må alla fantasifåglar få leva i Bruce Springsteens
behag
Oron uttråkar efter ett tag...
En pessimistisk tok
Som lurar dig ned i förtvivlans tysta mord
Spökjägarna borde få ut sin psykotiska dödsdom...
Fångar flugor med svart oljigt dödsfulla händer...

Poeten Markus säger – att ett sken i en människa den lära
som fladdrar i vinden – älskar den passion som lågan
förtär.

Jag gick under för att jag var överdrivet tacksam
Falsk blygsamhet
Blir förvillelsens giftiga sentimentalitet...
Men det kräk som föds
Utan stora förväntningar
Blir ofta till en förfallen ruin
Klockan klämtar för hyresräntor –

Två saker fruktar jag –
Mindre farligt att tillbe ett falskt Patriarkat
Som i köttets lustar förgör kvinnan
Den flickan
12 år – med flätor
Fruktar jag
Att dras till om jag går för att tillbe henne
Är jag själv bara kött alltför snart...

D e n m j u k a m a s k i n e n

Det största straffet för synder
Utövas i de länder som propagerar dom
Den svartmagiske Ourobouron måste ju ha någonting att
tjäna pengar på...

Det räddar väl med att vara rätt och slätt August
Strindberg
Överdriven tacksamhet blir falsk blygsamhet
Smärtan över att ha gett för mycket

O r d e t s I d e n t i f i k a t i o n

Det är någonting i huvudet – jag tror visst jag känner det.
En liten svart mask likt Toxoplasma Parasit, pekar på sin egen skit... jämför mig med Larsson som likt en bajskorv mögelhög står där... och säger: 'jag är kär i dig!...'

'i mig!?'

Det är någonting i huvudet... som pekar på mig vrider sig 'jag tycker om dig!...' det är någonting i huvudet...

'vill du ha ordets identifikation...'

Det är en liten mask som heter 'svarte kask'...

Den som kallar en lagbrytare för 'sjuk' gör allting sjukt.
Då domaren försöker nivellera ordet 'synd' Iblis lurar kvinnan igenom att ge henne ägande rätt(en) att ockra på älskarens sånger...

Nu när jag tycks ses – som något typ utav orakel – fastän det enda jag gjort är att lystra till ett sådant namn... för att rädda min besatta själ i Kärlekens famn – så önskar jag undvika frestelsen att använda pronomen – igenom att respektfullt dra mig tillbaka, långsamt segla här... och följa lärandet som det ges – ifrån en okänd kapten jag bara gissar – tycker mig se...

Periander hatar på olika sätt sitt liv – gör våld på kärleken – skämtar förvillande likt – ett sken tändes i betraktaren – ordvirus som spred förstämning inuti... kanske skåda seglatsens långsamma velling – svävande ifrån denna van...

Kontemplation som bliva konflikter, behöver ha synden -
säga erkänna att 'det är inget bra...'

Sen kreverar – torterar vårens ljuva behag...

Hur håller man omedvetet med Djävulen? Jo... - igenom
att lyssna till vad han säger... stå ut att lyssna till hans
smicker – utan att bry sig om – använda sig utav dom
tjänster han erbjuder...

'är det någonting...'

'det är ingenting...'

Undvik att se in i sura ögon...

Din känsla utav haram kan leda till falskt medlidande –

Ett misslyckande utav falsk blygsel – en besatthet som
skizofrene dyrkar lodningarnas nya namn...

Lyssna till populasen, likt allt gällde vad fjärran talare
gjort med sig själv... eller kanske ditt nästa uttalande blir
'vän – jag är ovän med mig själv...'

De vita fiskarna vid munkbrons ström – guppar likt min
älskades magiska kropp i vita moln ifrån min sömn... vid
människans ögon – som trumpt begär – kommer
skammen likt ett moln, ett vitt moln... som far över
himmelen blå – tänk att vila hos henne nära... jag tycker
att kanoner dundra... nära mig jag svimmar då... men

om hennes röst – är mig nära – klarar vi kan hända oss –
ifrån att drunkna bägge två...

Att se dessa målningar – skulle kunna kallas
'ungdomsförälskelser' – likt flickor jag skådat på håll –
fragranser som klingar i moll... men som just för sin
illusion utav karaktär – ofta nog utmynnar i lyckliga
färger, en njutning – som ingen stulen näsa drar ned i
kvalens gruvliga normala avgrund – där falskt smicker
ekar som uppvarvade kräkar.

Dumhetens galenskap är det – att då njutningen flödar
över tro sig vara VD – kan smeka barnens ungdom i
diskhon... men bara galenskap – än värre ändå – att
straffa njutning och bliva – en massmordisk dråp... att
jag är en stackare – så i deras besatthet förlåter de mig –
att ingen har lust att närma sig mig – rädda att erkänna att
fåglarna sjunger för sin egen skull...

Om du är nödig – lukta som ett svin – och se att vara en
riktig karl prisas diggas utav dig...

Dess längre in i sanningen du kommer – dess lättare
glömmer du att du ifrån början sökte ett konkret svar – på
din gemenskap...

Besatt utav isig kyla – sade hon: ”jag gifter mig bara e n
gång...” jag träffar inga fler kvinnor – som hatar att gifta
sig. Så sade hon – att Allah skulle bli min största skatt
– då hon självmant gick... slutade jag utav Shytan att
vara besatt – men fortfarande försöker minnet skära
mig... intelligenta ögon – om glömmande till – likt
avundsjuka rubiner i mörkret – registrerade iskallt vad
jag sade och tog för mig...

Sergels marmortavla stod och såg på mig... ’din arme
sate, vad har du haft för dig?’ medelklassens inristade
’kuckeliku!’ bokstäver alltför träffsäkert dragna – för
minnets anklagelse kur... på Prästgatan såg jag
vanhelgad hand... där Sergels marmor stod och såg på
mig – väntande på dom förställda fästarna.. som glömde
sin avgrundsdikt – återvände under täckmantel – i väntan
på att träda fram – och återställa förnedringen...?

Fysisk kärlek sjunger om trolösa runk
are

All kommunism kretsar omkring den centrala idén – att trolöshet är en självklarhet även fast du tillbett henne för dig själv – privat i badkaret –

Perianders fräcka skämt – skrattar åt något – (som) knappast har hänt...

g o d o c h e l a k e r o t i k

Jag är alltid erotisk utan att vara snäll... om du älskar erotiken – se till att vara snäll... men undvik att vara a l l t f ö r snäll... - rätt som det är – har du ett olagligt förhållande...

D å j a g s ä t t e r m i g b r e d v i d h e n n e

Kristina Lugn vägrar att sitta bredvid någon – som blev en avgrund för sin förnekade kärlek... Jag får väl sluta läsa William S. Burroughs och även passa mig för 2010... eller så kan hon väl sätta på mig istället... jag hoppas hon gifter sig först dock...

'Oh yes!...' säger jag ingen gång – då jag läser Horace Engdahl...

Med svinavlusningsmedel – intvingat i kroppen – nådde jag botten av mänsklighet... men så lågt som ett svin blev jag knappast – för det – knappast någon lus heller – i mitt hem – masturberade jag – låg och fantiserade om barnen utanför – att en av dem någon gång såg mig naken kan jag knappast rå för... om någon önskar korrekt förklarat beteende – nå men se för – vad den personen må ha blivit utsatt för (analysera)

Detta må vara ett predikation – för vårt öde – om vi leda som verkligen menade – Sveriges tron... det är officianternas slutförvarings informations station... ser vi den tänkande tyngd utav bekymmer – till vänster spatserar en djävla korkad fitta – hon ser högstämd ut – bestämd – militärisk (dikta(men)nt –

Han stulit ifrån Himmeln magiska världen – hah hade ersatt magin – med att blockera sinnena – för miljontals liv.... Hans ”mästare” blev illuminationens frestare ... han ersatte magin – med onanistisk demoni – byggde en labyrinth av förtrollande is – den osanne – blev prisad – och magin prigsiven åt att försmälta och döljas under is... han antog formen – utav en prigsiven gris... dölde sig under titeln ’kärlekens spira’ band förnedrande kransar utav ris – tillskansade sig i sin demoni allt skönt i världen och lämnade de som fastnat i Satans Svarta Nät –

att slava för att äta av synden... sin polka gris på Djävlers
vis... ställde han en fråga och besvarade den själv...
Överdrivet misstänksam – splittrade han sinnet och log
emot ett dödssvart inre... vissa barn hade i minnet att allt
var en illusion – dessa torterade den gamle grisen med
sina mentala fisar – förnekade allt och torterade de som
stod på sig... skrierna ljud – Djävlarerna förbjöd –
vandrare att visa sin ansikten över bron...

Den galne tittar ut på världen och ser Helveten – gömmer
sig i trygga välfärden och för emot att hängas upp på
galgen...

Bilder av Einstein

Vad Gyllene Freden massa människor fyllde torget – likt
en kuliss av Evangelisterna målat utav da Vinci... består
till mesta delen utav Arier som blivit storvuxna och
sexuellt starka – alltså – passar ”Guds son” Jesus Kristus
för att sätta på altaret – han är Vägen för Européen att nå
Drömmen om Indien...

Djävulens starka lag av aska
Djävulen psykotiskt född – då vi skrattar åt hans sjuka
passar – är vi snart döda... ’starka lag av aska...’
Djävulens starka lag av aska...

Hans kostym kläs av – han stänger av oss – vår själ den dag vi slutar prisa hans kverulantiska gräl... starka drömmer om manlig styrka – sexiga hål må vi pumpa i oss... tills vi yr – och vår själ ur kroppen flyr... vi som stå på ett altare – och hoppa på Psaltare – men den som har slutat ladda på marken igen... som kör ned i de galnas Helveten...

Artisten som i bemödösam frustration vaktar sin berömda position – må kallas meningslös – vad är meningen med miljoner ögon på sig... om det enbart syftar till vad man ska ha på sig?

In all expansion – syftar till betraktarens frustration? Till dess tillintetgörande i våldsamma skojares religion ned... Hon sprang och talade för sig själv – i sin ailet pistol...
'det är väl ditt problem?...'
'stön'

Mén – tål... maskinen gråter – prisad illumination – förråder finns det någon verklig (slut) station?
Av allt osande pallaren – jag tror jag går en annan väg...
'stön!...' hon tålde en hel del... duktig flicka – hon fick stå likt ett sto... 'stön!' en duktig flicka – tål min metallbricka – när jag skickar honom mellan hennes....
'stön' 'hon tålde min i sin fitta.. duktig flicka... 'stön!...' stöna tål...

Som skäller högt om färg sten men enbart förstärker sina skällsord ifrån sin lika hund... den som må vara störst skall vara de andras tjänare – den som utav andras stora

ord skapar emotion – blir liten i sina ord – om han tror –
att han kan leva på sitt rykte – medan han bakom ryggen
fiffplar med papper och kodord...

Siskarna må ta dig – men poetiska poliser – m skicka
illuminerade skådespelare efter dig.. för att förgifta och
tvinga på dig tortyr ordern... jag gror på Jesus Kristus
ord – att han var Mannen som dog... jag stänger mina
öron för dödens illumination...

På min kropp sitter djupa skårar – ärr som jag har svårt
att få att gå igen – mörker blå tiger ränder märken efter
korsfästelsens rem... det är likt en skön dal med bergen
runt omkring – men över varje dalgång har någon spänt
en hemskt kraftledning... jag känner mig vacker – men
någon har förstört – de kallade det för vård – vår dagar
men de blev stelnade så hårt!

En yngling älskade en gång livet så – den tvingande
studierna satte punkt för killen – den allvarsamma stopp
'hjälp mig opp!' håret föll av – vacklande emot en ensam
glömska -en förgiftad grav...

Ett påtvingat kemiskt labriat – vem orkade med? En
varelse som såg ut som förtorkat solbränt gräs?
må Ellands alla krigsfångars blommor spira upp ur
torterarnas massgrav...

På kyrkogården må vi höra fågelsången – och tänka på
att en gång i tiden – fanns det de som förbjöd penna
papper och sången...

Den grymma alkemi – tog all världens glädje bort... och ersatte den med ut vitfreskade fördis – glädjelöst döda kryckornas ”liv”

Men ärren efter drömmen sitter kvar – nu må Ellands alla djävlar vila medan blommorna må spira ur kyrkogårdens grav allvar...

Och håret föll av... som meddela att infinna sig – tills deras tänder föll ut... ’nu har vi dödat Gud!...’ utropade själs läkarna – palladiskt då de upptäckte den kemiska lobotomi – svinavlysningsmedlen hade onda sprutades in i människohjärnan – de var således tvungna att hitta på en lag – där de hela livet kunde tvinga de som väntade på det tvingande väntan på en illumination – och de ”svagsinta” fick en förryckt och grym epileptisk massgrav...

Den populistiska falangen – parasiternas ”konst” är anti – konst – anti krist.

Skogsbranden – jag trodde alarmerande var gifter – som svart som silver likt en drake som vajar efter det springande barnet steg – föraktfullt emot skyn...

Teknik – den exklusiva speglar saker skevt – vad som hade kunnat bli ett möte – blir narcissus egen förälskelse – i sin eviga bild – som ska erkännas som vackrast bild...

försvinnandet är de milda anletsdragen – enbart
bedragaren blir av modellen tagen...

Pallindromets giftighet –

Den fabulerar onanistiskt – i intellektets dualistiska – de
palladistiska syndromen – blev betydelse stenen?

Återvänder – oren som biter i sin egen svans – blir giftig
även den... den snurrar med solen... gör med det är det
samma nedbrytare!

Ouroboros förgiftare må sätta sina ord meningslöst
upprepade klingande själar som dog – hur de än vred och
vände – bakom stängda dörrar ser man ingenting...

Greppar en med iskall hand – henne – säg henne
ingenting... för hon tag i en liten frid av dig – drar hon
dig på hispan in...

Hennes starkt lydiga barn – tycks hon behandla illa som
fan – men säg ingenting – hon må sparka i väggen och
dricka i sängen...

Helvetet (tinitus) kärlek till rom... tinitus...

Den tokiges hackiga färd – solkorset vänder sig – på
hjulen av tid – som Kärleken till kärleken bär...

Det som kommer i stora massor i pallars vedris – ska undvikas att köpas till varje pris...

Jag har tenterat i pervers berömmelse – jag studerade eccentricitet så hårt att jag nära nog pluggade ihjäl mig...

Enkelheten att resa ifrån plats till palats – slog nästan (hel-hjärtat?) malt ihjäl mig...

”Det är väl inte hans fel... vad andra pratar om...”
Horace Engdahl i telepatiskt radioprogram med och om Marcus Beijar Mellin

Bad om förlåtelse – utav husguden – getingen – under koppen befriades i sista sekunden – blev själv geting lik – började stickas – ett kliande lik...

Pallindrom – samma sak om Ouroboro likadan framlänges som baklänges...

10 solar går ned – Gayarnas djävulska min – fas – tycker det är skönt lyckligt – att bli knullad i arslet – Satan sa

'jorden är min andes lekplats!' han gör utav jorden tre kronor i andra tredje våningen – förvillas i – är det andras tre kronor? Det finns ju grund bulten också... där till 6 jordiskhet till jordiskhet, genom alltet presiderar

(d) ent

(t) io

(o) na

Lit (tänder)

Et (blod)

Tre gånger tio två gånger fem – blådåarna kommer för att mörda oss...

de högsta toppen nummer 1: efter det, vi krympt utav katapultationen – må vi landa på pyramidens topp – vi skakar av oss vår rädsla – ser oss som 'frälsta' – ser ut med vårt onda röda öga – vi tycker oss stå på Allseende Ögats topp... knackarnas brevdovor flyger – åt norr – med segerviss välsignelse – åt syd – med ägarens oro 'kommer den tillbaks' uppåt – med mjugg i mungiporna... första trappsteget – börjar vi breda ut vår ondska – sex eliptiskt mindre – vi må då på, borta är vår rädsla – vi ser nu att en part 'vi blev "frälsta"' medan svinen där nere slaktas och vi ser hur de på våra kommandon varandra äter upp...

draken må slå sin svans – vänstra ögat svart – kluven mun – skrämmande styrka – höger öga – likt den pudrade modellen le... köpta horor – lyxätare – blanka tunnor – kan vi hjälpa – att det uppstår känns är njutningen vi känner då det sker...

skrämmande fat – männen charmas utav högerfalangen –
kvinnorna som slavar dyrkar våldets lagar – då deras män
behagar deras värdighet deras barn...

Sjukdomens insikt – att 'inse att man blivit dömd att vara
'sjuk'' dömd 'blodigt dömd', 'mindre viktigt dömd'
'andra klassens medborgare' – en chokladbit i munnen
och gruppvåldtäkt i röven – dvs. vi ska låta oss bli
 knullade i röven – gammalt överklasstrick...

'me

ned'

'mäd'

'galen'

'själsläkaren önskar oss att bli 'gaya'

Medlet tar bort tankarna – gör ont i nervbanorna – sex-
födelse-döds-maskinen i ett... och efteråt skammen –
förnedringen? Modellens slag – känns som sköna
piskrapp för att vi avgudar hennes köttkostym...
'själsläkarna' hoppar fram och tillbaka får oss att njuta
utav smicker – sedan likt ett slag i huvudet – döms vi
utav den hemska sjukdomen – produkten av detta – är
illasmakande (och söta) gifter – upptryckta i röven – det
gör ont – offrets erotiska njutning han stönar utav
förnedring upphetsning...

Helgmorgon
Grävs kopan
En svan med bruten nacke

Tur att man kom hem idag, igenom Stockholm med
tunnelbana
En barA med två lakristomtar – blev provocerad utav att
jag inte tittade ned
Och låtsades som att jag inte ville lämna de djävla
terroristerna ifred.
Började mucka gräl för ingenting, och jag, vek mig icke
Precis som det står i Sunnah, att när man möter fienden.
Välsignad vare den som dödar och blir dödad utav dem
Mina händer darrade, kylan spred sig i varenda lem.
Ormar som kommit hit och flockas i den klappande
socialismen
Som aldrig straffar främmande arter för deras illdåd.
”Det är deras kultur” säger dessa svin,
Och khawariys går fria, med ett hångrin.
Lyfter man armen, är man enligt dem nazist,
Man ska gå som ett kolli, och nynna med i ’ja visst’
Tur att man kom hem idag, igenom Stockholm med
tunnelbana
barAen och lakristomtarna skulle åt ett annat håll
De tog foto i smyg på mig, och jag vågade nästan,
Men mindes vad som hände sist,

Lakristomten störtade sig över mig, men polisen gick
emellan

På Alternativ för Sveriges demonstration i Kungälv.

Jag gjorde korstecknet och segnade lättad men
fortfarande spänd ned

I sängen för att skriva ned min berättelse.

Antagligen har arierna varit både mer kreativa,
intelligenta och rena än andra folkslag... jag finner ingen
annan förklaring än denna på gåtan varför samtliga de
som intresserat sig för mitt nova-polisiära arbete, oftast
varit i de mindre smutsigt involverade schakten av virus-
spridarna... varför hitintills inte en enda muslim (utom
några ariska sufis) intresserat sig.

Den nya projektionen utav psykos som judarna ska
förstöra Sverige med:

”nyanländ”: ”Du tittar och ser sur ut: rasist!

du tittar och ler: smörande djävla fega svennar!

Detta överförs stegvis över hela samhällskonstellationen:

Det populära caféets personal/innerstadsbon:

Du tittar surt: du är avundsjuk!

Du ler mot mig!

djävla smörande äckel som stöter och vill ha vad jag har!

Den tomma känslan när idol(dyrkarna) tror de fångat dig
på kroken.

En blick för litet och för mycket, och de har redan hunnit förskjuta dig till deras *'fantastiska bild av Sverige'*.

De som fångas i en sådan idolström redan som unga, finner sin första räddning i sista texten i denna bok: Vad är Zen?

Men det stora steget, som kan återupprätta livet i detta sjuka tidevarv, inträffar när de går från Zen till min Naqshbandi-skola och blir muslimer.

Egentligen verkar det inte vara så stor skillnad på hur idoldyrkarkvinnan behandlar sin partner och Afghanska pederaster som köper unga fattiga pojkar; bägge vill att deras "kärlek" ska dansa efter deras pipa, så att de tillslut blir så vana att de kan förskjuta offret, efter att ha misshandlat dessa.

Den afghanska pederasten är bara mer ärlig.

Av detta kommer en obehaglig eftertanke:

kanske är högkultur helt enkelt numera bara en illusion, ett system av falsk moral, med funktionen att lämpa över "skiten" på värlösa områden, och att genom denna sublimering, magin i ett sådant falskt samhälle blir nästan fysisk.

Den högkulturella idoldyrkarkvinnan är bara en mera sofistikerad lyx-hora, bra på att dölja sitt största intresse, att samla till sig mer materia. Ett svart hål.

Teologi! Vad är det för någonting!? Här kommer Lars Larsen, ”munken”. En unken lukt sprids i Åbo Akademiens fina rum – några besökare tänker i konsens – ’är han dum eller?...’ med sin björkstav vandrar han omkring i rummen beskådande tavlorna ingen idé att studera teologi – du måste leva som Jesus Krist själv om du verkligen vill ha del av evigt liv... i Paradiset utan dödens tid – där livet är evigt... inte i Helvetet där allt är kunskapstävling, där kunskap vill bli förvärvat för egen skull för att triumfera över andra och spela kung – en ung man träder igenom Åbo Akademiens rum...

Snart sluts väl tortyrens käftar om honom! Om han ej är riktigt lugn – likt en verklig kung vandrar en ung man ut – polisgrepp sluts om honom jagad utav giftiga spjut flyr han till Sverige och vidare ut i världen ut. Tidningarna stormar om hans predikningar på internet – läggs klipp upp när han avbryter den falska prästen i storstadskyrkan – och yrkar på en lägre levnadsstandard. Inte insamlandet utav skatter för att dela ut en skrymmande del; utan minskandet utav utsläppen i naturen där han själv lever som en naturlig del – den del i publiken reser sig förskräckt upp – ’vilken tupp?’ så leds han då tillslut ut utav poliseskort – skjutsas till en annan stad – hans pilgrimsvandring upp igen – omskrivs i medierna ’vad händer sen-?...’ trött sätter han sig på ett mindre stadsbibliotek och kommunicerar på sin blogg med bostadsinnehavare som gärna kan ha honom en natt eller två – över hos sig – sovande i en vrå... till Nacka

reservatet flyttar han tillslut i en jordhåla bosätter han sig – där ingen kan sparka honom ut... Lars Larsen! heter han – tala ej om snustorr teologi! Lev som du lär! Och sluta spilla elevers tid!...

Lars Larsen – munken – född i Jesu fotspår – men han blev aldrig korsfäst – vet han ens vart han går? Profet Muhammad al Mustafa – denna världs sista profet – den riskerar att vilseledas som hävdar kunskap – men inte ens detta vet... Isa fortfarande lever!

Han behöver ingen ny re inkarnation, han kommer återvända tillsammans med Imam Mahdi. Kyrkans hycklande pedofiler, Lars Larsen svaromålsminer får in en poäng. Dom vill ej se någon som följer 'Jesu lära' utan enbart ägna sig åt rika ceremonier bakom leendena betar sig kanhända många förvrängt. Ligger du ute denna is kalla natt? För att vi ska inse denna sanning? Du är otroligt besatt! Utav brinnande kärlek, men missledd i somliga frågor, kom till mosken!, och stanna där i Zikhr Allah, ett tillstånd inuti, som kommer Om Allah vill, ge dig ännu större belöningar, än att dra runt barfota i kylan... det bästa som finns i evig tid Jesus Krist var bara en utav Allah Profeter.

Långt ifrån Allah själv, dväljes den som sätter upp sig själv som Gud bredvid Honom, i evig plågsam eld. Dyrka ej, ett jordiskt namn, dyrka Han som aldrig har fötts! Vägledning tillfaller den, som söker sant!

Det visade sig dock, att kontentan av Lars Larsens filosofi är enkel:

alla ska ha det lika dåligt som honom, det är så han tolkat:

'det är svårare för en rik man att äntra Paradiset än en kamel att gå genom ett nålsöga'

Känns som han försöker pressa, inte bara en kamel, genom *ett nålsöga* (sic)

Vi får tolka detta som att han anser sig själv världs bäst.

'must I hold a candle to my shames', säger Jessica i Köpmannen i Venedig.

Ja!, bara om det är *din* skam, inte om *andra* förväntas få dig att skämmas! (i dåtid och framtid)

"Du kan väl åtminstone ta av dig dina svarta solglasögon om du skall slå mig..."

"Som Mästaren sa: om någon slår dig på ena kinden, vänd..."

(ett slag)

"det var ett svagt slag – vill du försöka en gång till?"

"No gain

No loss

Energi byter enbart

Skepnad –

Oförstörbart..."

Stockarna som fastnat blir med tiden
Mörkare
Och mörkare...

Köper monopolet... egen affär...
Två synsätt sentimentala:
”vad är det för värld vi lever i egentligen?...”
Aggressiva, själv-ömkande – sentimentala:
”alla hatar mig?”
Bot: fysiskt samlag: kärlek...
Tvivlen på ett sammanhang – eller mening...
Att något *överhuvudtaget* är betydelsefullt
Och förändrande till det bättre...
Gör oss dråpligt aggressiva
Eller sentimentalt underlägsna...
Den eviga bombar den mangel...
Ordens onda cirkel...
Outhärdligt om vi inte liksom bögar
Rutinmässigt
Dyrkar Jehova (Allah)

Han är sexig och intelligent –
Men sprider en dödande tråkighet omkring sig
Han biter i sin egen svans...

Vintern faller blommor

Frihet börjar med Allah

Frihet börjar med våld
Slutar i attraktion

Ett typ av våld:
Att tvinga sig att tänkande känna det man inte kännande
tänka (mediokritet)

Det andra:
Att tvinga andra att tänka och känna
Det de inte tänker eller känner
Betvingande ilsket andra –
Seende i fysiska r ö r e l s e n

Efter undergången...

Depressiv skizofreni
Anklagande tittande inåt –
Anklagande inre ”röster”
Ena blir psykopatiskt våldsam...

Den andre – splittrat inre –
Om den förste är mycket stark

Blir han en attraktiv Konung
Beundrad och åtråvärd
För de flesta kvinnor...

Om den andre är mycket stark:

Blir han en svart – magiker –
En strålande svart sol...

Sjåla världen –
Draken Jehovas som skymmer världen

Inre sjåla-ljus

Ett mindre markant tillstånd av första:
”vad är det för värld vi lever i egentligen?”

Ett mindre markant av den andra:
”alla hatar mig” –
”sjålv föraktar jag mig sjålv...”

Den medvetet skizofrene blir en stark Måstare!

The most violent evil words ever heard!
A splitted woman becomes violent and evil!

Den universellt smygande identitets paranoian...

”alla andra har identitet – men inte jag!

Den går i arv

I pervers psykiatri .

Finns inte själen .

Så själens bot

Är att utplåna den...

I samarbete med Alkemilla Kilineisen

Som hälsar dig

Hjärtligt välkommen

Mörkets hjärta

Med sköna känslor mellan benen –

Möter författarens ilska

Med ett ljus i sitt hjärta...

Ta mössan från dess plats på galgen

Kläderna hänger

Som skall besöka Galleriet

Utur Roslagsbanans dörrar

Ni vandrar förbi Frescatis vallar –

Över bron vid Universitetet

Ni sjuder utav förväntat liv...

Hela dan – är ni som fågeln fri

Spanar måsar och svalor

Som genom luftens havsvidder i Bergianska trädgården

fly...

Under motorvägen hela vägen under

Den höga spända ledningen –

Ni springande fly
För att lyckligt vandra in i
Den Allvarsamma leken
För att smaka jungfruligt vatten
Bli som nu
Glad och kry...

Spegelvännerna...
Utställning arrangerad av Marcus Beijar Mellin
Den Allvarsamma Leken
Dagen är 4de Maj
Dagen innan den blivande regenten av Sverige skall gifta
sig...
Torstens visdoms ord
Bringar jag till eder
'Fiasko eller succée men inte vara duktig'
Duktig är Krister här!
Eller någon annan som har lust
Att förtälja mera nyheter ifrån fronten

Krigarens blod stänkta hand
Får inte i snittet förglömma
Att den ledda fienden
Är en kvinnas man
En älskad son ser nu
Hur hans far ifrån honom för evig tid
Honom tas ifrån...
Den blodstänkta handen

Ser fiender överallt

V e m var det som dräpte min hjärtas marshall?

Vem var det som tryckte på avtryckaren?

Då skottet small?...!

Ersi vid Helvetets Port

Vågor mot strand

Shakespeare vässar sin penna

Fiol melodi

Är mitt samvete

Skrämmande lagen över Chenso Chanos huvud

En sann ledarfilosofi

Exkluderar ingen

Den som tar till svärd

Skall förgöras med svärd...

Chenso Chano säger

Att han bestämt sig för att Madeleine var hans sista tjej i livet...

När Nils tänkte samma tanke ibland

Tänkte han på Horace Engdahl som i Meteoror sagat att

”Verkligheten är det som bara finns i ett exemplar”

Kain har mördat Abel
Adham blir då rädd att han skall mörda Eve
Så fort han ser spaden han begravde Abel med
En ”psykiater” viskar i Eves öra:
”Adham kommer göra det...”
Han födde Kain...
Skizophrenin går i arv..”
”Har jag blivit lurad?” tänker Eve?
Hennes reptil-hjärna tror på Satans ord...
Så hon slår sig samman med Satans orm
Binder Adham och matar honom med Satans gift
Hon blir då gift med en som är hotande och trist...
”Ja visst.”
Tänker det huvud som blev paj...
”Jag blir en säl
Som flyr ur gapet av en haj!”
”Visst kan man bli paj...”
Så begraver Adham Eve med samma spade
Som ifrån början påminde om den sylvassa tanden
I gapet av en haj...

Varje varelse har en reptil-hjärna
Som blir tilltalad då den ser en reptil ringla på marken
Eller hör Satans ord
Den tänker som reptilen
På mord
Bara njutande skjuta undan problemen
det ena fientliga namnet efter det andra
med gommen

som med Ouroboros gift (och hela världen)
(blir då)
Hotande och trist...

Jag kan intet tänka
Om du slutar lida och längta
Då du av misstag ramlat ned ifrån korset
Kommer jag springande
Som en orolig man
”har hon slutat lida?
Då kan jag inte tänka!
Jag är ju hennes man...!”
Gud skapade världen
För att ha någon att lida för
Han gör sannerligen sitt arbete
Utförligt och väl...
Liksom maken som blir sin hustrus träl...
Speglat lidande
Ljusa världars drivande
Genom dessa ser jag en paradisisk hustru leende
klivande...
Givande
Skivande människors flinande
Grinande
Aniaras gamla ansiktes kvidande...

Jord

Ord –

Word –

World –

Vissa ord luftiga som ostört – spirar igenom atmosfären

Andra automatiskt buffliga

Som dråpligt kufiska

Och andra skönt klingande

Musiska...

Okej...

Intelligent åtta...

What comes

When

No –

Thing

Comes out of No-thing?

“2!”

In imagination

We reluctantly say:

“så!”

When Jahve wags his tail –

Hits us with
"ski ..
So friend.."
Uppklädd
Slagen på kinden...

Sedan mort på andra
Tills han stupat..
Hör vi ordet
"skizophrene"

Jin har varmt hjärta och varma händer
Jang varmt hjärta och kalla händer...

En poet som inte tror på Gud
Är "fruktansvärd!"
Därför att begreppet
"poesi"
Står över begreppet "Gud"
En sådan sliskig slinka
Tror då varken på sig själv eller på Gud
Allra minst på det han skriver...

Festens ormlika

Tråkiga oro
Illamående...

Outlöst galenskap
Blir pervers dödlig förtalande
Avundsjuka
Svart som natten.
Kanske är det därför samhällets brottslingar
Påstår att glada i manegen
Utan fast (inställning)
Hur okända de än är
Kommer bli mordiskt hatande Parias..
Då besvärande miner
Orsakar besvär...

Sväng runt hörnet...

Post-traumatisk poet
Lider utav posttraumatisk stress...

"akta katten!"
Den röda gubben lyste varm...
Tacksamt han
Då han där passera ska

Blåser plötsligt vinden tag i hatten
En flickas röst
Hörs i natten!
”är du doktor Bu?”

Han var det tydligen inte
Han körde en lans igenom mitt sinne

Jesus Christ loves you

An old odd job
”agen”
The Dreams we Harboured
Did come true...
What the poet wrote
“I Love You!”
Jesus Christ Loves Us
But if we him deny
If we believe
We are greater and higher
Than the sky
The accuser
Kills our dreams
And trying to leave himself out
Like we were mightier than the mightiest might
Than the Greatest Hight!

He with an ear full of contempt...

Listens to our need for help...
Pushes us down the latter
And says (when we speak of the matter)
"I did not do it!

Do you think I'm interested in y o u!..
Go home and repeat your old lie!
Jesus Christ loves you!.."

"det är *fantastiskt* på dig..."
Säger vän
Innan hon visar vän
En bild hon avskyr att se...

Föraktfullt de höjer ännu ett föraktets dumt frågande
ytans ögonbryn...

Till folkets skizophrena
Kyla
Addera Esais Tegnér's:
Vad våldet må skapa är vanskligt och kort
Och dör som en stormvind
I öknen bort...

Till de
In i ansiktet på en

”är inte skizophrena^{1/2}!

Till de som tror de kastar en anklagelse likt den var
springande uppfunnen ny

Som ingen annan övertydligt har än Sveriges mest
kommunistiska system...

Säger jag så:

Den som säger och skämtar...

Att den är skizophren...

Riddaren utav den sorgliga skepnaden –

Får inte själv tänka på vinsten

Av de dåd han utför...

I dåden ligger hans liv

Och eftersom han tror på evigt liv

Känner han att han i offret utav sitt liv

I Goda dåd –

Aldrig slösar på sin tid!

Han skrider fram med Kärlekens stora kliv!

Men han märker inte någonting alls –

För honom finns ingen tid!

De onda (fallna) änglarna är verkligen korkade!

De tror de kan få ut goda ting

Igenom att tvinga alla att bli som d e m!

Istället för att med glädje bli alla andra!

Ni onda!

Bli alla andra!
Kärlevsväg –
Är att bli alla andra!
Men ni gör det svårt –
Att bli en av er –
Eftersom ni om denna man riktat anklagelsen:
Skizofren!

Men som tur var står han fast vid Zen!
Han är människors vän!

'ryt till emot rasismen nu!'
Nej! Förklara och älska människorna!
Då slipper de ju vara enbart idéer!
"Vilken humanism"
"ja...!
Nazist!
Självklart!
Ja visst!"

När anklagarna inte kan styrka grunden för sitt åtal –
Avlivar de den anklagade!

Ingen God (Gud) människa
Får existera på jorden...
Barnen får existera med tanke på att de ska formas till
lika onda kärl –
Som de vuxna

Barnen de vuxnas onda nedtryckta smärta bär...
Om beat-poeterna fick existera här på jorden
(med nöd och näppe)
Var det för att de spelade schack med döden på jorden)
De uttryckte själens smärta väl –
Orden William S. Burroughs skrev ned
De onda orden!
Schack-spelets regler är
Att fortfarande de få existera
Då man sprungit fri – och inte längre lever som en träl...
Får man ta på sin arma själ
Mera
Då du en död fluga slagit ihjäl –
Kommer flera som igenom sitt gräl önskar dig att slå dem
ihjäl!

Vi ska bli som en God lieman –
Som hugger ned alla onda tankar –
Så mycket vi orkar
Så mycket vi kan!

Detta igenom att bli ett lamm –
Men med en arg varg! Inuti!
Som tuggar allt ont han kan
Men försvarar det som i ensamhet ger oss tröst
Mautid? (Maut betyder död på arabiska)

Innuti
Inutid
In nu tid!

Inuti!

Berättelsen slutar
När det nyfödda barnet
Tappar intresset för att leva i världen
S o m d e n ä r
Kommer Domedagen!

Livet är rikt och överflödande om vi tror det!
Att vi klarar hoppet över stupet!

De som gör Ingenting –
Ser till att allt kan existera!
'de galna'!
Är de som bär världen på sina axlar!

EL

Äkta tristhet
Utan månens vishet!
Och känslans frihet!

EL

Äkta tristhet!

Kvinna och man har trista dar
Utan en orgasm emellan benen ibland...

Att dras ned i tron på ideologier
Är bara ett Satanistiskt trick!
Den som dog för ideologien
Icke del i Himmelriket fick!

Att påtränga andra en idé
Blir att sluta tänka
Sluta be
Sluta le
Sluta se...

Ingen av oss ä r en grupp
Kanske inte ens riktiga medborgare

Vi tillhör ingen mor
Eller är bundna vid ordet 'bror'

Vi är evigt olika
Men alltid den samma
Densamma men för andra evigt olika!

Springer så fort vi kan
För att rädda det som i världen tände en brand!

Det är vårt eget Hjärta vi räddar
Ifrån Helvetets brand...

D å v i s k a g å ö v e r g a t a n

Uttrycket: "titta inte på bilen! utan på chauffören!"

Motsvaras utav:

"titta inte på tidningen – utan på den som läser den!"

Visdom inom dig själv –

Blir lätt manipulation...

Faran med kontanta svindlare

Manipulation...

"om jag dubblade det då..."

"för att..."

Tvångsoffer

Korsfästs i tvångs "vården"

Tvångs-hjärntvätt...

Finna en frossande plats i "det sjuka" "samhället"

Ifall tvångs "vår" håla

Talar för "samhället"

Är detta "samhälle"

Snart ett minne blott...

Inom skrivandet två motsatser:
Jag vill se allt...
Men – vågar j a g säga allt jag ser.

Sköna människor
Verkar ofta
Fysiskt och själsligt känsliga...

Kanske är det för att de har det alltför lätt...

Men träffar de på en v e r k l i g svårighet
Ser du deras dolda styrka!

Konflikträdda
O man är rädd för konflikter –
Har man mycket att dölja...
Men – är för svag
Att dölja det...

Oavsett om jag delar ut
Pornografisk reklam...
Är jag hedrad och respekterad som tjänstgörande
(slav)

På arbetsmarknaden...

They run for the great poet
Coming like a cannonball
Teaching them to listen...

“Han kanske vill våldta mig?”

”eller så kanske du önskar det?”

”så vad ni e som är emot ana, egentligen är – är att ni är r
a s i s t e r! Ni tål inte att någon är svagare än ni själva...
då måste ni genast hoppa på henne... detta: för att dölja
ertat eget svaga samvete.. punkt slut...”

Ba: ”du säger ”punkt slut” – tror du att du befinner dig i
en databas?”

”åhå! Du försöker göra bort mig!.. nej.. jag talar ju med
en s.k. ”psykiater” (inom citationstecken)... jag vet ju att
han är mekaniskt tanke-programmerad för att göra någon
löjlig eller sjuk... han lider utav vanföreställningen att
det går att göra någon friskare – igenom att tortera och
(ibland) i vissa ”enligt den” nödfall döda dem...jo, det är
en bra metod...”

”är du sarkastisk?”

(paus)

”du ser, jag är lite dum... vad är sakastisk?”

Ba: ”varför sa du inte att du var gammalt tortyroffer?”

”jag är varken gammal eller offer.. eller... du kanske vill
göra mig till ett?...”

”ski bar...”

”ja... de anfaller ju som arga getingar... jag undrar
varför...”

Att försöka skriva utan ett högre inre kall – är att försöka
framtvunga ett stånd – hur kan man tro sig få andlig
orgasm då?

*'The melodies they write
are viruses
with prisons
behind'*

Göran Kling, (Guran Kling)
En brunmagiker som kommer hamna i Helvetet,
För sina virusrader
(om han inte blir muslim, och förstör sin produktion)
Som reproducerar sig i lyssnaren
Tills den får spader

Har du inte den andliga tyngd
Som gör din renhet
Att Allah skyddar din känsliga karaktär
Kommer Klings (må Allah låta honom brinna i Helvetet
för sin brunmagi)
Virus,

Försöka bryta ned
Det som för dig kärast är...

Jag har observerat – att (okända) konstnärer har en tendens att vid dålig ögonskärpa få vanföreställningar: 'nån förföljer dem – sammankopplat med att de tillslut är/blir kända'

Därför är det viktigt för dessa, som har en bättre kvalitet på sin konst, att ha glasögonen nära till hands.

(Att tro om sig att vara känd, kan dock, i särfall, väsentligt förbättra kvalitén)

Ifall en person ger dig 10 miljoner – inte säger du att det var Allah som gav dem dig?, utan du nämner *den närmaste kopplingen*, och prisar sen Allah – som Skapat allt och lett dig på den väg där det du är tacksam för skedde.

På samma sätt ska man förhålla sig till sina *mentala gåvor*.

Eros på stadsarkivet:

Chefen: det kan komma fler barn, som vi måste ta hand om nu...

Eros: Barn! Det är väl inga barn! – de är över 1,90 och har skägg!

Chef: 'Ensamkommande! Heter det!'

Eros: du menar s.k. 'ensamkommande'? – men – det är starkt ifrågasatt... - det är allmänt känt att de flesta av dem ljuger om sin ålder...

Nämen! – det måste du väl se själv!

Chef: din anställning här är nu starkt ifrågasatt!...

fool –
the enemies of man –
according to ancient Christianity
are three:
the world, the flesh and the devil

craving for fortune
uncontrolled destructive lust
paranoia as hindering free movement

'the whole set is utterly wrong'

De försöker göra en stor merit – av att vara
'ointresserade'
men – detta är något de kvinnliga baristorna ibland har
svårt att göra sig till –
då – ifall intresset skulle vara besvarat gör de en stor grej
av det
'han tittar på mig! vem tror han att han e?'
och signalen går likt konspirationen hos frimurare

personalen 'byter blickar'

Blyth gör fel i att kritisera Kristus för hans uttalande:
'ni är värda aldrig så många sparvar'
Danmarks folk, är t.ex. värda aldrig så många grisar – i
jämförelse med de som kommer för att påtvinga en falsk
Islam genom terror.

'Verkligheten är alltid rikare än den största poesi' skriver
Blyth, en bra målning, är alltid bättre än det bästa fotot.

Poorn-flicks movie

Porrfilmen,
en bild som bara växer
(likt ståendet mot din kalsonglinning)

viruset som får din andevärld att kännas splittrad
och de andra du talar med att misstänka:
'han är nog inte riktigt sann den där...'

ned i materia trycks du
slaveriets 'underbara' värld...

porrfilmen – en förvänd populärmusik

där Saraband blir pastisch
i sexiga flicksnärtors röst-sceneri

att samla materia
till porr-filmens magi...

universum expanderar
är klotformat
och har en borte gräns
av heliummoln

en dag ska alltet förgås i eld
finns det insiktsfulla varelser
som förutspår
Vaginan
slidan
blygdtriangeln:
materian...
utom då hålet töjs –
må det vara en upplyst man
som ingår i den föreningen!

kukens sanning,
vidgar hålets illumination –
att få till sig kvinnans själ;(!)

kallfusion!

inspirationens höjd
sanningens fröjd –
slokar en del
i kukens underdel!

söker en öppning
för Davidsstjärnan

**Their faces will be full of light, I swear by Allah, these
people are those whom even the Prophets will envy on
Doomsday –**

pekar ut vad vi ska söka efter i en attraktiv kvinna, och
den ideala betraktelsen utav det vi älskar.

En mörk hängiven passion, som bitvis glimmar till;
isolera detta fenomen, och du finner Lisa Ekdahls
dragningskraft.

Problemet är bara att dessa bit-visa element saknar ett
komplett sammanhang, det är liksom hon trampar på Jag-
är-tigerns svans, sökande inspiration genom denna
tyngdpunkt som rörelse, men, sviker denna aspiration –
så fort hennes charm tagit effekt.

statydyrkarstörningens
mentalt sociala fotboja

Minoritets-amerikanernas
hårda tvärsäkra svar
splittrar än mer
med sina fasad-krav

rasisternas vana att dölja sitt hårda maktbegär
:
slår hårt, snarare än rättvist
greppar efter ditt hjärta
att stelna till is...

Vad är Zen? av Daisetz Teitaro Suzuki

Essä Ett:

Du frågar: "Vad är Zen?"

Jag svarar: "Zen är det som får dig att ställa frågan, därför att svaret är där frågan uppstår. Svararen är inte någon annan än frågaren själv!"

"Menar du att jag är Zen själv?"

"Precis. Då du frågar vad Zen är, frågar du vem du är, vad ditt jag är. Det är för denna anledning som Zen-mästaren ofta talar om för dig att inte fråga vart åsnan är då du sitter på den, eller, att inte söka efter ett annat huvud då ditt har varit på dina axlar ända sedan du föddes. Det är höjden av dumhet att fråga vad jag är, då det är detta jag som får dig

att ställa frågan!”

Nu vet du vad Zen är, för det är Zen som talar om för dig vad ditt jag är, och att det jaget är Zen. Detta räddar dig nu från att ställa en så dum fråga.

En elev frågade mästaren; ”Vad var det som gjorde att Bodhidharma kom till Kina?” (Bodhidharma är legendariskt ansedd att vara den som hämtade Zen från Indien till Kina under femte århundrandet)

Mästaren sa; ”Varför inte fråga om ditt eget sinne eller jag istället för om någon annans?”

”Vad är då mitt jag, O Mästare?”

”Du måste se det, som är känt som den hemliga handlingen.”

”Vad är den hemliga handlingen?”

Mästaren öppnade sina ögon och stängde dem sedan.

Är detta den hemliga handlingen? Vad har öppnandet och stängandet utav ögonen att göra med jaget? Det finns ingenting hemligt omkring det. Men anta att det finns det, vad har detta att göra med förståelsen av jaget?

Efter att ha höjt mina ögonbryn eller hostat eller skrattat, verkar jag inte något visare i att genomskåda jagets hemlighet som ligger bakom handlingarna.

Blev eleven upplyst av att iaktta mästarens ’hemliga handling’? Det är antecknat att han då visste vart han skulle leta efter sitt jag eller sinne.

För vanliga människor är denna förståelse omöjlig, därför att deras frågor inte kommer ur djupet av deras varelser. De är så intellektuellt besatta att vad för en fråga de än ställer inte kan vara annat än ytlig, vilket är karakteristiskt för intellektet.

Intellektet hjälper oss väl genom en variation av praktiska vägar, då det verkligen känner sig själv, det är, sina egna

begränsningar.

Frågor uppstigna ur intellektets ytterligheter finner sina svar redo i mästarens ord, hans gester och rörelser.

I andra ord, mästaren leder frågarens sinne till punkten där den senare kan möta det behövda svaret.

Sedan uppvaknandet av medvetandet har det mänskliga sinnet förvärvat vanan att tänka olik. Faktum är, att tänkande självt är så gjort, för utan oppositionen mellan subjekt och objekt, kan inte något tänkande ske. Denna tankekraft, har tillåtit oss att fatta situationen i vilken vi arbetar fram vårt öde på jorden. Men på samma gång har denna kraft av olikheter gjort oss glömska för källan i vilken den bevarar sina kreativa möjligheter. Denna glömska eller negligering leder oss till att ignorera den källans riktiga värde eller källan. Resultatet är att det intellektuellt olikartade jaget blivit placerad ovanför och över det underliggande, vilket är det absolut sanna Jaget överskridande alla åtskiljande uttryckligheter. Vi måste komma till detta Jag och personligt 'intervjua' det, ifall vi verkligen trängtar efter att slå oss ned på vårt väsens slutliga viloplats.

Då detta ultimata Jag är ovanför alla former av olikheter, är det varken inre eller yttre, varken metafysiskt eller psykologiskt, varken objektivt eller subjektivt.

Ifall termen 'Jag' är förvillande, kan vi beteckna det som 'Gud' eller 'Varelse', 'Människa' eller 'Själ', 'Ingenting' eller vadsomhelst.

Zen-mästarna har gripit tag i den verkliga saken och är fullständigt fria från enbart verbaliserande.

En munk frågar; "Vad är mitt Jag, O Mästare?"

"Berg och floder och den stora jorden."

Tolka inte, jag varnar dig, tanklöst detta sorts svar som en panteistisk tolkning utav Verkligheten.

Då Zen-mästaren ger dig ett svar, måste du hålla i minnet att hans synpunkt inte alls är föreställningsmässig. Den är alltid djupt rotad i hans innersta erfarenhet självt, och måste refereras tillbaka till denna erfarenhet för att göra den meningsfull i relation till din fråga.

Intellectuellt och logiskt, är hans uttalanden eller gester på en nivå kvalitativt annorlunda än deras egen. Men du kommer finna mästarens synpunkt redan närvarande i din fråga, fastän djupt gömd... Ifall detta inte vore fallet, skulle du eller snarare kunde du inte ha tänkt på att ställa frågan.

Kristus sägande att 'din Fader inte skulle ge dig någonting annat då du frågar efter bröd', är upplysande i samband med detta. 'Din Fader' vet mycket väl att hans gensvar måste vara av samma kvalitet som varan du frågar honom om. Vi måste tänka på denna likhet då vi kräver ett dugande gensvar för vår innersta önskan.

Då en sten frågas efter, ges en sten; då bröd frågas efter, är det inte någonting annat än saken självt som ges till tiggaren. Då därför en munk frågar; 'Vad är mitt Jag?' svarar mästaren

'Vem är du?

I andra ord; 'Frågaren är den som svarar'.

Eller; 'Är inte du John?'

Eller; 'Du är berget som du möter precis i detta ögonblick.' Mästaren Butsugen (1067-1120) gav en gång denna predikan:

'För ett kort tag sedan berättade min tjänstemunk för mig att det regnade för mycket och att publiken kunde finna det

alltför svårt att höra mig och att det inte längre regnar. O Bröder, hör ni mig nu? Jag säger: då regnet faller som mest, det är det bästa tillfället för er alla att höra. Varför? Därför att ni inte behöver anstränga er själva att höra någonting.

De flesta människor må säga att regnet självt är den stora predikan. Är detta så? Jag säger nej, det är inte så! Ljudet av regnet – detta är den predikan ni ger. Förstår ni? Då ni är på det fullkomligt klara med det, finns det trots allt inte särskilt mycket att förstå.

Detta kommer ni förstå då ni vet vad erat Jag är. Gamla mästare har tagit plågor för att få er att förstå meningen utav allt det här. De har använd varje tillfälle för detta ändamål.

Då Gensha och hans munkar samlade bränsle i bergen råkade de se en tiger, och tjänstemunken skrek ut; 'Tiger!' Mästaren sa, "Det är du som är tigern!"

Då Läraren Seppo var tillsammans med Gensha och Unmon, pekade läraren på elden och sa; 'Alla de förflutna, närvarande och kommande Buddhas, snurrar Dharmas stora hjul i mitten av dessa eldsflammar!'

Gensha sa; 'På senaste tiden följs lagarna ganska strängt.' Seppo frågade, 'Vad menar du?'

Gensha förklarade; 'Inga inbrottstjuvar kan gå omkring utan att arresteras.' (Med detta menade Gensha att det i hans lärares kommentar inte låg någonting särskilt originellt och kreativt, inget av hans eget.)

Unmon sa; 'Flammorna predikar Dharma till alla de förgångna, närvarande och kommande Buddhas och de senare lyssnar genast till dem.' '

För att förstå alla dessa underliga kommentarer av mästarna, berättar Butsugen för oss att det är nödvändigt

att förstå vad Jaget är – vilket är målet för att studera Zen. Då Jaget, vilket intet har att göra med det psykologiska egot, eller med det logiska eller ontologiska begreppet, eller med vadsomhelst som har betydelse i olikheternas och åtskillnadernas rike, greppas, är alla världens tio kvarter hela din kropp, därför att du då har brutit igenom alla begränsningar av olikt tänkande, därför att du har berört 'en liten hasp' som öppnar upp en värld efter vilken du alltid sökt, fast fullständigt omedvetet eller 'oskyldigt' sedan du först kastade fram frågan 'Vad är Jag?' eller 'Vad är Jaget?' eller 'Vad är Zen?'

Du vet nu att svaret har blivit säkert inlåst i frågan självt. Frågaren var ingen annan än svararen.

Följande från Butsugen kommer igen att hjälpa oss förstå vår nuvarande situation:

"Huvudämnet för min föreläsning är 'Jaget'. Då jag säger detta, må du tänka att det inte är något väsentligt, för vi vet alla vad jaget är, det är den första läxan i studiet utav Zen. Men jag säger er, var inte skyndsamma. Mästarna har givit dig olikartade svar på frågan om Jaget.

Till exempel;

'Strövande i bergen

Åtnjuta vattnen'

Hur tar du detta?

Ibland sade de: 'Det är intet annat än ditt eget Jag.'

'Hela världen är det.'

'Då du äter ris, är riset det.'

Kan du tillfredsställande få ut något vett av dessa uttalanden? Riset du äter, det är du. Ifall det stämmer, hur blir det då med hela världen? Hur kan mitt Jag expandera så till att omfamna och identifiera sig själv med hela den objektiva världen? Hur kan det vara möjligt att detta

föränderliga Jag, genomgående alla växlingar, och slutligen, uppenbarligen, försvinnande, vara gjort så att stiga till evighetens nivå?

Och sen, hur ska vi träffa på detta 'mystiska' Jag, strövande omkring i bergen, och korsande strömmarna och kanske lekande med tigern?"

Efter att ha citerat alla dessa svar på frågan; 'Vad är Jaget'? går Butsugen vidare till att ge sina kommentarer på dem och tar först upp mondon ('fråga och svar') mellan Gensha och Kyosei.

'Jag är nyligen invigd och önskar bli instruerad i Zen.'

På detta sätt närmade sig Kyosei mästaren Gensha. "Hur stiger jag in på vägen, Mästare?"

"Hör du bäcken som rinner här i närheten?"

"Ja, det gör jag, Mästare."

"Där! här är vägen att instiga."

Detta sägs ha introducerat Kyosei till 'Zens mysterier.' "

Butsugen frågar sedan:

"Då en människa säger att hon hör, vad hör hon egentligen? Vissa av er må säga att det är det rinnande ljudet av vatten. Men, jag säger er, så länge ni är på denna nivå förstår ni ingenting.

Andra kan föreslå; 'Det verkliga tillfället av vareseblivning är allting. För allting kommer ut ur detta tillfälle!' Men jag säger att detta är er föreställning.

Fortfarande skulle andra föreslå: 'Det är inte det rinnande ljudet av vatten, det är mitt eget Jag jag hör.'

I fråga om Jaget så har jag redan sagt något om det. Nu, låt mig fråga:

"Hör ni det?"

Det Buddhistiska lärandet består i att igenkänna Sinnet eller Naturen och det finns ingenting särskilt svårt i det.

Det är du som skapar hinder och gör saker svåra att hantera....

Släng bara bort allting helhjärtat, både subjekt och objekt, både aktör och handlande, det som ser och det som bliver sett, det som hör och det som hörs. Säg inte att du inte kan gå längre. Du måste bestämma dig och bestämt kasta dig rakt in i den bottenlösa avgrunden som du tror att du möter som 'intighet' (nihil) eller tomhet. Bara en 'beslutsam tanke' är den räddande agenten som kommer från 'den andra stranden.' ”

Summerat talat, världen, vad vi än må mena med denna term, i vilken vi fortsätter vår existens, är igenkännbar i två aspekter: tänkbart och otänkbart. Och dessa två aspekter är fullständigt sammanblandade, som det var, så att då vi talar om en så kommer den andre oundvikligen upp.

Separationen är i vår mänskliga tanke och inte i Verkligheten, fast att tänka på så sätt, också varande mänsklig, ger oss ingen objektiv garanti.

Från den tänkbara aspekten av Verkligheten då, är världen resonabel och arrangerad på ett ordnat och förståeligt sätt. Men i den andra aspekten är den oförståelig, det är, förståelig som oförståelig.

I Zen termer; Verkligheten så kallad är på en gång 'fattbar och ofattbar'.

Då vi säger 'ofattbar' betyder det 'fattad som ofattbar'. Termen 'ofattbar' slutar att vara endast negativ och bortom fattbarhet. Det ofattbara då, på det sättet uttalad är redan fattad, och här börjar och slutar studiet utav Zen.

I historien om Eka's sinne varande ouppnåeligt, ger Bodhidharma sin mening som icke går att återkalla; ”Där!

Sinnet är lugnat.”

Zen består i förståelsen utav detta utslag.

Bodhidharma intervjuade Kejsaren Wu av Liang dynastin, som var en ärlig följare utav Buddhismen och var ivrig i att förstå det Ultimata som det var förestkrivet i det.

Bevittnande Bodhidharma färsk från landet där Buddha föddes, förlorade Kejsaren ingen chans och frågade;

’Vad är den heliga sanningens första princip?’

Bodhidharma gav oreserverat sitt åsklika uttalande:

’Absolut tomhet och ingenting heligt i det!’

Olyckligtvis, misslyckades den majestätiska anhängaren att fatta det.

Uttalandet i dess original Kinesiska som vi idag har det i Zen-litteraturen är grafiskt och imponerande. Bokstavligt betyder det; ”Hur ofantligt! ingen helig en (eller ingen helighet!)”

De första två Kinesiska tecknen kan också översättas; ’Hur obegränsat!’ eller ’Hur ofantligt obegränsat!’

Termen är inte en intellektuell en, det är en verkningsfull en.

Då den gamla damen av té-huset på vägen till klostret T’ai Shan krävde att få veta vilket sinne Tokusan önskade ha ’interpunkterat’, misslyckades munken med att svara på hennes fråga, och förlorade därigenom sin vederkvickelse. Sinnet är tillkännagivet att vara ouppnåbart i ingen ’tid’ som är beskrivet i termer av förflutet, närvarande, eller kommande.

Tokusans lärdom lät honom inte övergå motsatsen till ’det ouppnåbara’.

Den gamla damen var stor i Zen, och gav rättvisa åt läran,

då hon vägrade den trötte munken några få äppelmunkar.

De ovanstående tre historierna illustrerar vad som menas med 'fattandet av det Ofattbara'.

Den ultimata Verkligheten, vilket namn vi än må ge den – Jaget, Sinnet, det Absoluta, eller Gud – är verkligen ett något eller ett intet, som är fullständigt bortom fattandet av en tänkbar tänkande verksamhet.

Och på samma gång, är det fattbart som sådant, som bortom vårt fattande, därför att uttala någonting positivt eller negativt om det, gör att det till det omfånget faller inom mänsklig förståelighet.

Att ställa en fråga om det, demonstrerar därför faktumet att det är inom avståndet att kunna besvaras.

Bara, vi måste göra detta villkor, att frågan ställs av intellektet då den senare går bortom sig själv, och att detta gående bortom, är möjligt bara då intellektet manas på av någonting djupare och mera fundamentalt än sig själv, och att därför intellektet ska leta efter det.

Detta innebär att intellektet måste ge upp sig själv till någonting som inte tillhör dess rike av tänkbarhet.

Här instiger det Otänkbara, eller det Oförståbara, eller det Ofattbara, eller det Ouppnåbara.

Och vi talar om fattbarheten av det Ofattbara som sådant. Det här har ingen mening i det tänkbaras fält, då det är bortom logikens nät.

Så länge vi alla är sociala varelser kan vi inte existera utan användandet av språket, men, vilket trubbel det ger oss på ett eller annat sätt!

Dess mera vi försöker vara exakta med definitioner, uttalanden eller förslag, dess mera möter vi komplikationer och förvirring och tvetydighet. Vi rör oss

längre och längre från fakta och verkligheter.

Det här är inte att förakta och klanka ned på språk: dess betydelse som mänsklig kommunikation är accepterad. Accepterat är det också, att språket stimulerar utvecklingen och berikandet av det mänskliga sinnet.

Den stora poängen är att inse att språket, med all dess logiskhet, har sina begränsningar i att hantera erfarenheter som sker i det otänkbaras och ofattbaras rike.

Vi måste veta att det mest effektiva och förståndiga användandet av språket är begränsat till vår praktiska och tänkbara värld.

Då Zen-mästaren använder det på ett sätt våra vanliga resoneringar inte är vana vid, ska vi inte ge vika för vår brådmogna och oförbehållsamma kritik.

Det är bäst att se inom oss själva och reflektera över de yttligt sett absurda motsägelserna.

Butsugen, i sina Uttalanden ger en av de mest betydande föreläsningarna i hans samling av predikningar:

”Å ni, Bröder, hur kommer det sig att ni misslyckas att förstå vad Zen är? Vart någonstans ligger felet?

Felet ligger där ni misslyckas att förstå, att allt är bortom förståelse. Inte en, inte heller flera, inte många, utan vart och ett är fundamentalt oförståeligt, och ni försöker att hitta vägen att på något sätt förstå det.

En gammal vis man säger: ’Sluta inte med en sak för att springa till något annat.’

Så länge som ni på detta sätt flyttar er från en sak till en annan, kommer ni aldrig komma till en (slutlig) förståelse. Så säger jag er, att den fundamentala verkligheten själv är bortom förståelse.

Varför ser ni inte saker i detta ljus?”

'Då Hôgen reste på jakt (efter sanningen) träffade han Jizo som frågade: "Vart är du på väg?"

"Jag är en kringvandrande."

"Förstår du ditt ärende?"

"Nej, jag förstår inte."

"Ifall du önskar att veta ditt ärende, är det ingenting annat än detta förstår-inte"

Detta sägs ha öppnat Hôgens ögon för Zens sanning.

På ett annat ställe, fortsätter Butsugen:

"Nu vill jag fråga er: Ifall saken är "oförståbar" var finns ditt uppnående utav den? (Hur uppnår man det ouppnåbara? Hur förstår man det oförståbara?) Du borde veta att det finns en väg till det Oförståbara och att det inte är något tvunget eller som går emot sakers natur.

Hur varierat än ditt förstående är, är det till ingen nytta ifall det fundamentala inte är förstått (som oförståbart). Du måste medvetet förfråga rakt in i angelägenheten och se vart ifrån detta Oförståbara kommer.

Varande så, vad är detta Oförståbara? Då det hela är uppenbart, har ditt Oförståbara ingenstans att försvinna till.

På detta sätt ska du se in i angelägenheten. När detta insupits, kommer allt vara uppenbart för dig. Bara, håll er själva ignoranta. Folk som påstår sig vara Buddhister anställer sig själva upptaget i världsliga affärer och reserverar ingen tid för studerandet av denna angelägenhet. Hur kan de någonsin komma till förståelsen? Men detta är inte så som saker borde vara.

I de gamla dagarna, brukade jag höra om en gammal präst som pratade om Korin Mästaren.

Då han såg en munk närma sig brukade han säga; "Vad gäller ditt prat så lyckas du ganska bra, men, så snart som

du börjar gå ner några få trappsteg, lämnar du ditt prat bakom dig. Det är bäst för dig att inte tala så frispråkigt.”

Å Bröder, ni kan på detta sätt se hur folk i gamla tider jagade sina förfrågningar rakt in i det fundamentala. Det finns inget i Buddhas Dharma som inte är givande på ett eller annat sätt.

Försök förstå detta, jag upprepar. Ta vara på er själva.”

Och igen en annan predikan av Butsugen: (Butsugen kom in i Salen och stod framför stolen och tilltalade sin publik:) Jag är här ute och vill att ni, Å Bröder, ska komma till insikt alla på en gång. Kan ni? (Sägande så, höll mästaren sig tyst ett tag. Sen sättande sig i stolen fortsatte han:) Se, Å Bröder, jag har det hela! Det är inte någon lätt sak att vara sin egen mästare. En gammal mästare ropade en gång till en munk; ’Å Broder!’, denne vände sig om. Mästaren sa; ’Å din dumbom!’

Låt mig fråga er, vid detta tillfälle hur skulle ni klara av att vara er egen mästare och rädda er själva från att bli kallade en dumbom? Detta är ingen lätt sak – att uppnå till en insikt. För vårt medvetande (karma-vinjana) är så ofantligt över-rådande!

Isan frågade Kyosan; ”Du ser, alla människor på jorden är under inflytandet av detta allt-för-ofantligt rådande medvetande. Hur demonstrerar du det?”

Kyosan sa; ”Jag har mitt eget sätt att demonstrera det.”

Isan sa, ”Hur?”

Vid denna tidpunkt passerade en munk rakt framför dem. Kyosan ropade ut; ’Å Broder, Broder!’

Munken tittade tillbaka och Kyosan anmärkte; ”Där Mästare, har vi ett exempel på ”medvetandet ofantligt rådande”.

Å ni Bröder, hur vid det tillfället kan ni vara er egen

mästare, och räddas från att bli ett exempel på 'medvetandet ofantligt rådande'?

Vissa Zen-mästare, strävande att visa sitt eget mästareskap av situationen skulle säga åt dig att bara fortsätta din väg utan att lägga märke till främlingens rop överhuvudtaget; vad finns det för mening i att reagera på det? Men jag säger; ni är inte en trästock.

Det kan finnas andra Zen-lärare vars instruktioner skiljer sig från de föregåendes. De må säga till dig; 'Ta bara upp näven och uttala ett pshaw!' De kallar detta pretentiöst en gest utav mästare-skap. Låt mig fråga er: under det att ni är här, kan vi ge eller göra gesterna på det sättet dessa lärare föreslår. Men då ni är annorstädes, så som i bak och framdelarna av Salen (Syftar på klostrets tvätt-garderob som är väldigt liten) där fria rörelser av kroppen inte är möjliga, vilka gester skulle ni då göra då ni konfronterar förfrågaren? Den sanna (mästerliga reaktionen) skulle ges endast då man är funtad så. Zen vet inga sociala eller andra distinktioner, allt är jämlikt för det.

Chinso, en hög statlig tjänsteman och en lekman Zen-student, råkade vara på övre våningen av en byggnad med sina kollegor. Bevitnande ett resesällskap munkar med knyten passera på vägen nedanför, anmärkte en tjänsteman; "Ett resesällskap av Zen-munkar!"

Chinso sa: "Inte direkt. Låt oss vänta och se..."

Då detachementet närmade sig byggnaden och Chinso ropade ut "Ärade Herrar!" tittade de alla upp.

Chinso vände sig till sina kollegor och sa; "Sa jag inte det?" (eller "Tror ni mig inte?")

I en situation som denna, hur gör ni er själva till mästare? Hur räddar ni på detta sätt er själva från att bli helt genomsökta?

Vad gäller att bli designerad av gamla mästare som dumbommar, ska vi inte säga mycket om här. Men ifall efterkommande tar upp fallet och frågar er varför munken är en dumbom i det han vänder sig om då han blir tillropad, vad skulle ni säga? Och hur förstår ni Buddhas Dharma i samband med detta?

Jag önskar er att sannerligen inse att det finns någonting djupt där nere i alla dessa mondos som använtar ert penetrerande. Försök inte bli mästare över er själva på något hastigt vis.”

Det fundamentala inkluderande Jag, Sinne, Mästare-skap, och så vidare, är bortom vår förståelse så länge vi är i intellektets rike, och försöker ta med den ned till logikens och dialektikens nivå. Vi måste inse att det finns förutom detta rike av tänkbarhet och förståbarhet, ett annat av otänkbarhet och oförståelighet.

Fast de inte är skilda ifrån varandra, i vilket fall båda skulle upphöra att vara sig själva – ska de hållas i tanken som separata.

Då vi på det sättet ger akt på hur de två motsägelsefulla rikena går in i varandra på det mest genomförsande maneret utav sammanblandning.

Detta kallas förståelsen av det oförståeliga, och det är denna förståelse som gör en mästare över sig själv i vilken situation man än (be)finner sig.

Huruvida du vänder dig om eller inte, eller tittar upp eller inte då du blir tillropad, det har ingenting att göra med ditt mästare-skap; du är lika fri eller kreativ och autentisk som du alltid varit.

Att du blir designerad som en dumbom lägger inte hinder i vägen för din autenticitet och originalitet.

Då denna förståelse och det Oförståeliga fattas, kommer det som Sekito menar med ”Jag förstår inte” eller ”Jag fattar inte” genast bli förståeligt!

Munk: ”Vad är idén med att Bodhidharma kom till Kina?”

Sekito: ”Fråga stolpen som står där.”

Munk: ”Jag förstår inte.”

Sekito: ”Inte jag heller.”

Munk: ”Vem har uppnått Hui-nengs förståelse?”

Sekito: ”Den som förstår Buddha-Dharma.”

Munk: ”Förstår du?”

Sekito: ”Nej, det gör jag inte.”

En munk blev funnen sittandes i meditation:

Sekito: ”Vad gör du här?”

Munk: ”Görande ingenting.”

Sekito: ”Ifall det stämmer, är detta sysslolöshet.”

Munk: ”Sysslolöshet är att göra någonting.”

Sekito: ”Du säger; ’görande ingenting’ vad är detta ’ingenting’?”

Munk: ”Alla visa män tillsammans vet inte vad ”det” är.”

Sekito komponerade sedan en dikt på ”Det”:

Sedan länge har jag vistats tillsammans med dig,
och ditt namn har jag aldrig uppfattat.

Du och jag har på det sättet hand i hand promenerat vidare
I vägen av saker som de är.

Även, gamla visa män och överlägsna människor –
de vet inte vad du är.

Hur skulle då människor utav vanlig kaliber någonsin ha
den blekaste aning om vem du är?

Du får inte försöka fånga Jaget eller den ultimata Verkligheten på samma sätt som du uppfattar en stjärna, ett träd, eller ett bord framför dig.

Att veta Zen är att veta att veta är att inte veta, och att inte veta är att veta. Zen behandlar kunskap i denna ordning. Zen är därför inte en vara som är till försäljning på den lokala marknaden.

Låt mig upprepa: Då du frågar vad Zen är, säger jag att Zen är du och att du är Zen.

Den som frågar är den som svarar.

Innan du frågar någon utanför vad Zen är, vänder du dig inåt och frågar; vem är jag? ”jaget” verkar plågas på varje typ av sätt hela dagen, och det känner sig trångsynt, undertryckt, räddhåset att handla på det sätt den vill, hela tiden beroende av utbölingar för direktioner.

Vad är detta ”jag”? Detta inre ”jag” som harms alla dessa förtryck från utsidan, revolterande, klagande, irriterad, upprörd, misströstande, vacklande, oförmögen att vara beslutsam – vad är detta inre ”jag”? Detta ”jag” är den som i verkligheten ställer frågan.

Då du frågar en fråga i Zen-betydelsen av ordet, måste du känna någonstans djupt inom dig själv ett annat ”du” eller ”Jag” som verkligen är ovanför dessa psykologiska irritationer.

Zen vill att du ska sätta ditt finger på detta ”Jag” som arbetar genom det ytliga, liksom det upprördes eller kände sig indignerat genom sitt autentiska beteende, att det bliver ingripet med. Vi må trevande kalla detta ”Jag” det genuina, bortom språkets och föreställningarnas (upp)nående på vårt relativa plan.

Men vänta! Här är den springande punkten! Det är Zens

uppgift att hålla detta genuina ”Jag” från att bli övergivet åt sig självt, från att överges åt det oförståeligas kategori, otänkbaras, ouppnåeligas, eller ofattbaras.

Zen vill att du ska vara bestämt positiv och inte negativ, inte agnostisk, inte skeptisk.

Zen vill att du ska greppa detta ”Jag” som ogreppbar greppbarhet.

Zen vill att du ska vara fullständigt dogmatisk och självhävdande. Zen har sitt eget sätt att uttrycka detta rike av oförståelighet.

Till exempel, ta Butsugen igen:

’(Då Bröderna höll på att samlas i Salen, dök Butsugen upp, och gick framför dem två gånger från ena änden till den andra, andandes ett djupt andetag, tillkännagav han:)

Jag har blivit färdig med att ta en rundtur inom er kropp två gånger. Känner ni till det? Inte bara idag, utan hela tiden tar jag rundturer inom era kroppar på det friaste sättet möjligt.

Känner ni till (Sinnet som gör denna frihet möjlig)?

Sinnet fuskar aldrig. Och på grund av detta Sinne av sådanhet känner jag er rakt igenom, vart ni har fel och var ni är på det rätta.

Det är för denna anledning som Ryosui säger: ”Allt vad ni vet, vet jag, men vad jag vet, vet ni inte.” Han är en av de som förstår. Han är mycket erfaren i denna sak.

Ryosui fick sin förståelse på detta sätt:

Han träffade Mayoku en dag, och Mayoku bevittnande honom, uppmärksammade honom inte.

Bärande en hacka gick han ut till sin grönsakträdgård.

Ryosui följde efter honom. Fortfarande ingen uppmärksamhet.

Mayoku återvände nu till sin bostad och stängde dörren.

Detta beteende från sin mästares sida öppnade Ryosuis sinne för det som motiverade Mayoku till hans uppenbarligen ovänskapliga uppförande. Ryosui sade slutligen: ”Inget mer lekande med mig, Å Mästare!”

Å Bröder, vad tror ni att ni verkligen behöver sedan gammalt (från tiden utan början av tiden)? Gör ert eget uppehålle och lita inte på andra. Låt dem prata hur de än vill, men du måste finna vägen till att klara dig själv.

Joshu upptäckte det då han var runt arton.

Ni måste inse det...

Vad är det som behövs för detta oberoende uppehålle? Det är att inte söka utanför sig själv, lita inte på det som kommer från utsidan.

Din lärdom, ditt minne – de kommer inte vara till någon nytta därför att de trots allt inte tillhör dig.

Reflektera djupt inombords tills du kommer ned till botten som inte är någon botten.

Det tar många år.

Men överge inte (ert sökande), strävandena är sannerligen belönande.

Du är överallt; i Öster är du där, i Väster är du där; varthelst du är finner du dig själv.

Förfråga inombords; ”Vem är detta Jag?” Säg inte till mig; ”Jag är jag.” Den (typen av) jag är inte ”du”; källan till din varelse.

Å Bröder, kämpa på!”

Jag och det Ouppnåbara

Av Daisetz Teitaro Suzuki

Då Eka (Hui-ke, 487-593) kom till Bodhidharma (Daruma, Tamo) för rådsökning därför att hans kokoro (hsin, sinne eller hjärta) inte var lugnt, sa Dharma till honom:

'Ta ditt kokoro ut hit och jag kommer få det lugnat.'

Eka svarade:

'Jag har sökt efter det alla dessa år, men jag har inte greppat det ännu.'

Dharma utbrast då:

'Där! Jag har stillat ditt hjärta!'

Vid detta blev Eka upplyst.

Då Zen mästare uttalar sinnet (kokoro) att vara ouppnåbart eller ofattbart, menar de att sinnet är inget-sinne, att det inte finns någon substans eller existens eller varelse eller subjekt som kan hållas fram liksom det vore ett bord eller en hatt eller en gas-kropp eller en atom-partikel eller ett logiskt koncept, eller någonting som kan bli definitivt nedtaget till den intellektuella analytiska nivån. Idén är symboliskt att under det vi hela tiden pratar om hjärtat, misslyckas vi i att ha en klar-skuren föreställning av den; den är litet grand som ett luftigt intet. Vi verkar alla veta vad kroppen är, men vad gäller sinnet kan vi inte gå längre än att göra det till en psykologisk föreställning.

Utan tvekan är det inte en fysiologisk substans likt blodet eller nervsystemet eller en typ av central avsöndring.

Kanske kan vi definiera det som ett högst invecklat system utav relationer mellan olika celler eller fibrer, eller en form utav epifenomen den mänskliga kroppen producerar då alla dess organ grupperas eller systematiseras på ett visst sätt.

Det kan finnas ett antal hypoteser av detta slag bland vetenskapsmännen.

Men den sak som alla dessa analytiska vetenskapliga förklaringar misslyckas att ge räkenskap för att den autentiska känslan av frihet även då rörelserna eller funktionerna objektivt kan anses som tvångsmässiga eller emot ens fria vilja, så kallat.

Var kommer denna känsla av medvetenhet, utav autentiskhet, ifrån?

Alla andra levande varelser utom människan saknar uppenbarligen denna specifika 'mänskliga' moraliska känsla, som jag ibland benämner 'omedveten medvetenhet' eller 'medveten omedvetenhet'.

Den är djupt sammanbunden med den kreativa instinkten. Vi kan säga att Zen snurrar omkring denna känsla av självstyrande.

De följande uttalandena är några av vad vi kan beteckna som de logiska motstyckena till vår inre känsla av frihet, självstyrande, autentiskhet, och kreativitet:

'Att vara är att inte vara, att inte vara är att vara'

'Att ha är att inte ha, att inte ha är att ha'

'Att vara är att icke-vara'

'A är A därför att A inte är A'

Mera realistiskt:

'Pilen är grön och inte grön'

'Jag är du och du är jag'

'George dricker och John är berusad'

'Vågorna av damm stiger i brunnen' etc. etc.

Dessa är verkligen 'vansinniga' och 'idiotiska', men då

Zen öppnar våra ögon för Jaget, som är fullständigt 'ouppnåbar uppnåbarhet' frammanar den absurditeter till sin tjänst och får dem att fungera lysande för den.

Daiye (1089-1163) som levde under Sung Dynastin gav en gång följande råd till sina lärningar, innan han gick vidare till sin vanliga predikan:

'I studiet av världsliga ting, behövs rationell tolkning, medan i studiet av saker som inte är av denna värld gäller raka motsatsen: rationalisering ska bli satt åt sidan, och det är vid just denna punkt som man måste vända sig till en annan ursprunglig informationskälla.

Hur kan en sådan ursprungskälla bli funnen där ingen rationalisering är möjlig? Jag säger, fortsatt bara att brottas med detta påstående:

'Mannen av trä sjunger och kvinnan av sten dansar' '

Vi måste på detta sätt minnas att ifall vi säger att Zen är helt och hållet där, då det är logiskt och psykologiskt behandlat som jag hitintills har gjort, kommer vi att begå det största möjliga misstaget i förståelsen av Zen.

Jag kan vissa gånger bli kritiserad att jag tar bort sådana faktorer från Zen upplevelsen som kan bli tillgängliga för logisk eller psykologisk behandling, och gör det mesta utav de andra på ett eller annat sätt.

Men jag insisterar att min intention har varit långt ifrån denna, för jag har bara försökt att få mina lekmans läsare, om än trevande och avlägset, att bli bekanta med Zen, antagligen på noggrannhetens bekostnad, som kan ha gjort mycket skada på Zens nakna så-är-det-bara.

Jag måste varna dem att skrupulöst omtänksamt inbilla sig att Zen helt och hållet är där då det parafraseras ovan.

Det som följer kan vara mera lämpligt i att presentera Zen

för våra läsare.

Innan jag skrider vidare, finner jag det klokt att göra klarhet i förhållandet mellan de termer som användes i början, sådana som 'Jag', 'Mästare över sig själv', 'Oskyldighet', och 'kokoro'.

Jag använder här 'Jag' som synonymt med 'kokoro'.

Då kokoro sägs vara essentiellt 'ouppnåbart' eller bortom vår intellektuella begränsnings-förmåga ska vi inte ta till metoden som vi vanligtvis tar till då vi önskar att vara objektiva, eller så kommer Jaget i dess absoluta nakenhet totalt undgå våra intellektuella försök att fatta det.

Men detta indikerar på intet sätt att det är ett intet, på varje sätt en illusion utan substans!

Zen gör Buddha mer 'sofistikerad' än Adam var då han kom ur Guds händer. Hans oskyldighet har ännu inte fått Zens dop, hans 'omedvetna' har ännu inte blivit uppväckt till ett tillstånd av Upplysthet (bodhi eller satori).

Känslan av att vara Mästare över sig själv som Zen gör så mycket väsen av, är det som kommer fram ur uppvaknandet.

I detta avseende skulle jag säga att den Judiska och Kristna myten måste bli Buddhistiskt döpta.

Sålunda, från Zens perspektiv, är vi oskyldiga och på samma gång syndiga, vi är syndiga men på samma gång oskyldiga.

I metafysiska termer är vi och ändå är vi inte, vi är inte och ändå är vi.

Vi kan också säga detta: vi är i mitten av födelse och död, och ändå överskrider vi detta, vi är aldrig födda och aldrig döda.

Den karmiska verkans lag ligger tungt på oss, vi är i nödvändighetens och oundviklighetens djävulska grepp, och ändå är vi vår egen mästare och lever ett absolut fritt liv.

Vi är ett noll i vilken oändliga möjligheter svämmar över. En aning i detta ljus ska de följande Zen historierna förstås

Joshu (778-897) blev en gång närmad av en munk som sa:

'Hur är det då man inte är tyngd utav någonting?'

Mästaren sa:

'Kasta ner det!'

Munken: 'Hur kan man göra det?'

Mästaren:

'Ifall du inte kan det, använd axeln!'

Butsugen Shoyen (1067-1120) en av Goso Hoyens mest betydelsefulla elever (död 1104), gav en predikan av följande innebörd:

'Kassan Zenye (804-881) kommenterade en gång till sin munkförsamling:

'Ingen munk-publik framför mig, ingen gammal man i lärarens stol!'

Hur kom Mästaren att göra en sådan anmärkning då det i verkligheten var en församling och klostrets gamla abbot, satt i predikstolen?

Hur vittnade han till förnekandet av hans ärade Jag i instruktörens sits?

Det här är verkligen ingen småsak och ni ska inte skjuta undan Kassans uttalande som av föga vikt.

Ni ska hänge er åt det ärliga studiet av saken.

För så länge ni är en leksak dag och natt utav sinnesupplevelserna (Sense, som här har betydelsen: förnuft och

sinne övers. anm.), och oförmögna att överskrida den karmiska virvelvinden av födsel-och-död, kan ni aldrig uppnå till ett tillstånd av perfekt inre frihet.

Även då du tror att du har det kan du vara långt ifrån verkligheten självt.

Under tiden låt mig ge dig en annan incident som skedde bland Zen-mästare:

Då Nansen (749-834) och Joshu levde, två utav T'ang Dynastins största och mest beryktade Zenmästare som blomstrade mellan 7e och 8e århundrandet, fanns det en Zen följare som levde i en ödmjuk hydda byggd över en flat sten i bergen.

En dag råkade en munk träffa på honom och vågade göra följande antydan:

'Den stora Zen-mästaren Nansen leder för närvarande en stor grupp utav munkarna. Varför går du inte ner dit och slår dig ihop med brödrskapet istället för att sysslolöst bida din tid här?'

Den ensamme bebyggaren av bergshyddan svarade:

'Berätta inte för mig om Nansens uppenbarelse i världen som Zen-ledare. Även ifall Buddha själv skulle komma ned ibland oss, skulle jag inte flytta mig här ifrån!'

Munken tog upp denna historie-incident med Nansen.

Den senare blev mycket imponerad av eremitföljarens kommentar, och sa till Joshu att han skulle gå och intervjua honom och finna ut vilken sorts typ han kunde vara.

Då Joshu kom till bergshyddan, där den ensamme eremiten satt i meditation, började Joshu gå från öst till väst framför hyddan.

Eremiten visade honom ingen uppmärksamhet.

Joshu gick då tillbaka från väst till öst.
Fortfarande visades ingen uppmärksamhet honom.
Joshu stod nu vid ingången, och tilltalande bebyggaren av
hyddan gjorde han detta uttalande:
'Å Mästare av hyddan, du är besegrad!'
Fortfarande ingen uppmärksamhet från eremit-
bebyggaren.

Detta kan verka mystifierande; den ena är fullständigt
orörlig, bidande i ett tillstånd utav absolut likgiltighet,
medan den andre hålls sysselsatt genom att göra alla
sorters olika saker, i ett försök att röra uppröra den tyste
munken till någon form av aktivitet, men förgäves.

Busugens slutsats av denna predikan var på följande sätt:
'Ifall du tror Joshu och Nansen misslyckades i att förstå
eremiten, tror ni fel. Ifall ni å andra sidan anser munken en
hjälplos eremit som ingenting vet om den ömsesidiga
reaktionen som vanligtvis utväxlas mellan Zen-mästare,
tar ni också sorgligt fel.

Vad som behövs här är att överskrida alla de uppenbara
motsägelserna bland dessa tre mästare och att se in i
identiteten vilken de, inkluderande er, min publik alla är.
Sådan insikt tillåts endast den som har Tao-ögat klart och
oförorenat.'

I en annan predikan, säger Butsugen:
'Det finns två typer av sjukdomar som Zen-studenter är
benägna att lida av dessa dagar: 1. Sökande efter åsnan
under det att man rider på den; och 2. Väl på den,
negligerande att stiga av.
Du må säga att sökandet efter åsnan under att du rider på
den är den största sjukdomen. Men jag säger er, det krävs

inte nödvändigtvis en människa med stor intelligens för att bli medveten om dumheten i att söka efter åsnan då du är mitt på den.

det mer allvarliga är att inte våga sig ner från åsnan då du är på den, för detta invaggar i dig ett tillstånd av självbelåtenhet och får dig att fortsätta rida.

Den viktigaste saken i studiet av Zen är att inte fortsätta rida på åsnan utan att inse att du är åsnan själv, och faktum, att hela universum är åsnan själv.

Hur skulle du då fortfarande rida?

Ifall du fortsätter rida innebär det att du ännu inte blivit medveten om din egen sjukdom.

Då du slutar rida; hur vidsträckt hela världen är (som fältet för att uppleva din frihet!)

Gör dig av med dessa två former av sjukdom på en gång och du kommer inte finna något skymmande ditt kokoro.

Du är då benämnd som en människa av Tao (Vägen).

Vad finns det då som kan bekymra dig på något ända sätt?

Det är för denna anledning som Nansen Fugwan (749-835) gav detta svar; 'Varjedag-sinne är Tao' då tillfrågad utav Joshu Jushin (778-897) 'Vad är Tao?'

Då Joshu fick detta svar av sin lärare Nansen, kom all hans längtan och omkringspringande till ett slut.

Han förstår då fullständigt vad som menades med 'Buddha-sjuk' och 'Patriark-sjuk'.

Varthelst han senare gick var han i stånd att upptäcka vilken sorts sjukdom dessa mästare han såg var beridna av.

Han blev på detta sätt en av tidens största Zen-doktorer (som visste allting i relation till Zen-sjukdomarna.)

Låt mig ge er en incident Joshu hade med en mästare beryktad som Shuyu, Gaku-shus lärare.

Då Joshu kom till Shuyu sågs han bära en käpp och

promenerande från öst till väst framför hans rum.

Shuyu frågade: 'Vad gör du?'

Joshu svarade: 'Jag försöker lokalisera en källa.'

'Det finns inte en droppe vatten i mina kvarter. Vad är meningen med att försöka lokalisera det?'

Utan att svara, lämnade Joshu käppen hängande vid dikesgrenen och försvann.

I denna kan man fånga en glimt av det som utgör Zens stil, som är mycket förträfflig.

Dessa dagar är munkarna benägna att ta sjukdomen för Dharma. Låt dem känna lyckan utav att inte behöva tynga sitt kokoro därav mera.'

Att veta sjukdomarna innebär att vara fullständigt oberoende, själv-säker, autentisk, och att inte vara bekymrad med yttre saker.

Då denna typ av sinnestillstånd genuint uppnås, är man mästare över sig själv. Då han vet vart han står, rör han sig som om han ingenting visste.

Ändå, då han blir tilltalad, och ställd frågor, vet han hur han ska besvara dem.

Han kan säga att han ingenting vet, han är fullständigt oskyldig till saker.

Ändå är han ingen dumbom, ingen rent okunnig person.

För då han tillfrågas, uttrycker han sig intelligent, han är tillfreds med sig själv, likaväl som med hela världen, och han vet att han är det.

Han må inte vara i stånd att ge dig varför;et utav hans det-bara-är-så, men han är fullständigt medveten om sin det-bara-är-så, och, utöver detta, han är fullständigt tillfreds med sig själv som är hela hans värld, för hans det-är-bara-så, inkluderar alla varelsers totalitet likaväl som honom

själv.

Det är inte att 'Det var bra', men, 'Det är bra'.

Detta är där han är 'den mest ärade'.

I detta ljus skall följande predikan av Butsugen läsas:

'Det människor i dessa dagar mest behöver är själv-uppskattning, själv-respekt, själv-stående.

Då detta blivit uppfyllt, inser man var ens vilande-hemvist är.

Fast han har sin vilande-hemvist, är han fullständigt uppmärksam på att inte hålla sig fast vid sin hemvist som någonting stelnat.

Ifall han gjorde det, skulle han bli bunden att bli nattad av fantasin och att gå på avvägar i sitt skötande av affärer.

Låt honom veta att hossu i min hand verkligen är en hossu.

Önskar du veta vad detta är?' (Mästaren höjde nu sin hossu och sa; 'Ser ni den?' fortsatte sedan:) 'Ifall du säger att du ser, känner du inte till min hossu. Ifall du säger att du inte ser, känner du inte min hossu heller. Ifall detta är fallet, vart är din själv-uppskattning, din själv-respekt?

Nyligen, går våra Bröder omkring besökande olika berg och kloster, och kallar det för att studera Tao och att avancera i disciplinär vandring.

Önskar ni verkligen att förbättra er själva i disciplinär vandring? Önskar ni verkligen att se Godai, Shoryo, huvudstaden, de två setsu, Rosan, Kenan, Tendai, Ganto, Konan, Kohoku, och andra fina berg och floder och sjöar och tempel?' (Mästaren höjde sin hossu och fortsatte):

'Se noggrant in i angelägenheten! Då du gör det, kommer din livs-uppgift utav vandring till sitt slut. I annat fall, skulle ni fruktlöst prygla er själva genom att gå över berg och floder, vilket verkligen är att ringakta er egen

värdighet.

Å Bröder, glöm inte bort att respektera er själva, att ära er själva.

Ni må fråga; 'Vart kommer vi genom att på detta sätt igenkänna vår värdighet och att behandla oss själva därefter?'

'Ingenstans', skulle jag säga, 'och ingenting vunnet eller förlorat!'

Ni behöver inte fortsätta att stå här och lyssna på mig.

En nunna är en kvinna, den äldre svägerskan är ingen annan än din äldre broders fru.

Å goda Bröder, gå tillbaka till era kvarter.'

'Ingenstans, och inget vunnet eller förlorat', är parafrasen utav mu-ji eller bu-ji, eller wu-shih i Kinseiskan.

Bokstavligen betyder det, 'ingen affär', 'ingenting händer', 'ingen störning' 'tystnad' 'en fridfull sinnesstämning', och detta är inte objektivt utan subjektivt i ens inre känsla där det inte finns någon medvetenhet av tvång eller nödvändighet.

Härefter känslan av autentiskhet och själv-mästar-skap, som är att visa full respekt för sin egen varelse.

Följande termer som vi ofta stöter på i Zen-litteratur är alla synonyma:

själv-vördande, själv-uppskattning, själv-görande, själv-stående, själv-beroende, själv-varelse, mästare över sig själv.

Då mu-ji psykologiskt betraktas som överensstämmande med 'mu-shin' (inget-sinne) eller 'mu-nen' (ingen tanke) uppstår frågan; 'Vad är relationen mellan inget-sinne och Jaget, vars fullständiga rensning sägs vara målet för Zen-disciplin?'

Ska inget-sinne identifieras med Jaget rensat?

Att säga 'själv-rensat' kan vara missledande, därför att jaget renat på allt dess innehåll kan betraktas som ett sorts tomt skal eller som enbart en föreställning.

Vad Zen menar med Jaget rensat är 'o-uppnåbarheten' utav ett sådant ting universellt känt som Jaget, och o-uppnåbarheten har inneburit inget annat än intighet eller tomhet.

Att säga att Jaget är o-uppnåbart innebär att det inte finns någon sådan substans motsvarande det som traditionellt går under namnet 'Jag'.

Så med 'inget-sinne' innebär det o-uppnåbarheten av sinne eller kokoro, eller dess intighet eller tomhet (sunyata). Och det är fullständigt på grund utav denna tomhet som man förvärvar känslan av absolut frihet trots varje restriktion och tvång som växer ur ens individuella sinnes-upplevelse. Alla saker intighet innebär ett noll, och deras mängd en oändlighet; och på grund av denna uppenbara motsägelse, blir ekvationen möjlig: $0=oo$, och $oo=0$. (Noll = oändligheten – oändligheten = Noll)

Denna ekvation ger Butsugen uttryck för på följande Zen-vis:

'Det sägs att den forntida Prins Nata, gav sitt kött tillbaka till sin moder, och sina ben tillbaka till sin fader, och att då uppträdande som sig själv i sin ursprungliga gestalt, utförde Prinsen stora mirakel.

Å Bröder, hur tror ni att detta kunde ske?

Hans köttsliga delar återlämnas till hans moder och hans beniga portioner till hans far; i vilken ursprunglig kropp manifesterade Prinsen sig själv?

Ifall ni, Å Bröder, kunde se in i denna historias mening, skulle ni ha era fem Skandhas fullständigt renade, och

svälja upp de tio kvarteren.
Lyssna till min Gatha:

Benen till hans far och köttet till hans mor,
Vilken kropp har Prinsen?
Lyssna uppmärksamt på mig, Å mina bröder!
Bergen och floderna och den stora jorden –
Där är hans Kropp fullständigt synlig:

Alla världarna i de tio kvarteren är på den,
alla kalpas och levande varelser däri
Visar varken gående eller kommande.

Och kom ihåg, detta prat av mig ska inte bli verbalt
tolkat!

Då Prins Nata flås på sina kroppsliga existens, var är hans
så-kallade ursprungliga kropp?

Är det en ande? Vad är då anden?

Buddhister skulle säga att det är ett blankt intet, vilket är,
en nolla, och bara därför sväljer den upp hela universum
med dess mångfaldiga existenser, med dess berg och
floder, dess stjärnor och månar: Nollan = Oändligheten..

Nata manifesterar sig själv i sitt Ursprungliga Jag fattig på
all dess psykologiska innehåll, det vill säga, han är mästare
över sig själv.

Han använder sina åtrår, sina fantasier, sina tankar, inte för
sina egoistiska ändamål, utan för sin primära vilja, som är
karuna.

Prins Nata flådd på sin existens av sinnen och intellekt
kan liknas vid en cirkel utan perefieri, och därför med dess
center överallt. Denna typ av cirkel har ett oändligt antal

centrum, de är ingenstans och överallt, överallt och ingenstans.

Den Prinsliga Kroppen är, metafysiskt talat, Här-Nu, i vilken allt det föregående absorberas och ut ur vilket hela framtiden utvecklar sig.

Butsugens gatha precis citerad har därför sin Prolog så här:

Sju gånger sju är fyrtionio
Titta syd efter Nord Stjärnan
Födsel och död, död och födsel;
Den av lera skapade kon ger ljudliga rytanden
Då fortfarande i Tusita Himlen
Buddha är redan född i sitt kungliga palats;
Då fortfarande i moderns kropp
Har han uppnått sitt arbete av universell räddning.
 $7 \times 7 = 49$, $4 \times 9 = 36$, eller $9 \times 9 = 81$

detta är sund räkning, ingen kommer ifrågasätta det.
Men hur vänder sig plötsligt Mästaren om och säger åt oss att titta syd efter Nord-stjärnan?

Vart är hans uppfattning om relativ rymd?
Jaget flådd på all dess sinnes-upplevelse måste vara en underlig sort av 'o-uppnåbarhet', kan man säga!

Kanske kan de som kritiserar Butsugen för hans sinnesfriskhet ges rättvisa eller bli ursäktade eftersom de aldrig personligt har påträffat det o-uppnåbara, deras 'kunskap' om det har aldrig överskridit en föreställning.
Det o-uppnåbara, hur som helst, konstigt att säga, är någonting verkligt och uppnåbart på ett o-uppnåbart sätt.
Detta innebär att det inte är ett föremål av urskiljande kunskap, utan av icke-urskiljande insikt eller av primärt

sinne, som Zen-mästarna ibland benämner 'vardagsmedvetenhet'.

Jag har översatt det tillfälligtvis som intuition eller o-medelbar upplevelse.

Men nu tycker jag att det efter allt är bättre att lämna det i dess ursprungliga form, akalpilajna.

Några incidenter från Zen-litteraturen kan göra saken klarare:

1. Det fanns en Zen-student under en mästare för vilken han var väldigt hängiven.

Varje gång han kom fram till mästaren, vinkade den senare med handen, sägande; 'Inte ännu, inte ännu'.

En tid passerade.

En kväll blev han desperat: 'Hur kan detta ske? Jag får inget instruerande ord som kommer leda mig till en insikt. Mästaren jagar helt enkelt iväg mig, sägande: 'Inte ännu, inte ännu'. Vad kan jag göra? Vad måste jag tänka om det hela?'

Han fortsatte på detta sätt i stark desperation, men fasthängande vid sin förfrågans viktighet, och grubblade över det från varje tänkbart synhåll, då helt plötsligt någonting blixtrade till i hans sinne, och han insåg på en gång vad mästaren ville att han skulle upptäcka.

Följande morgon besökte han mästaren, med önskan att låta honom veta vad som hänt.

Men mästaren, som såg honom komma utbrast:

'Du har det nu, du har det nu'.

2. Då Ryutan Soshin studerade Zen under Tenno Dogo för en tid, fick han ingen speciell instruktion. En dag nalkades han mästaren och sa: 'Ända sedan jag kom till dig, har du inte givit mig någon inriktning vad gäller kokorons essens?'

Dogo sa: 'Ända sedan du kom till mig, har jag pekat ut för dig vad essensen utav kokoro är'.

'När? Snälla sig mig Å mästare!'

'Då du hämtar en kopp te åt mig under morgonen, tar jag emot den från dig. Då du hämtar litet mat att äta, accepterar jag det. Då du bugar dig för mig, besvarar jag det. När pekar jag inte ut för dig kokorons essens?'

Soshin böjde sitt huvud och började tänka på det en stund. Dogo läraren sade till honom: 'Då du vill se in i angelägenheten, bara se det, ge ingen tid för betänksamhet. Så länge du börjar betänka det, missar du det'.

Detta sägs ha öppnat Soshins sinne.

3. Då Yakusan hörde om Zen, kom han till Sekito och frågade:

'Vad gäller den Buddhistiska läran som den förklaras i den Tredelade Korgen så har jag studerat den ganska väl.

Men vad gäller Zen, som jag förstår får oss att se direkt in i vårt kokoro, och som därigenom får oss att på en gång uppnå Buddhahood, så är jag inte alls klar omkring det. Kan jag bli instruerad?'

Till detta, sa Sekito: 'Då du säger 'Det är så', fångar du inte det, då du säger, 'Det är inte så' fångar du inte det; då du säger 'Det är på en gång så och inte så', fångar du det inte heller.'

Yakusan misslyckades att förstå det.

Sekito sa honom sedan att han skulle gå till Kosei och träffa Baso som där må upplysa honom omkring frågan.

Yakusan kom till Baso som han blivit instruerad, och frågade honom som han frågat Sekito.

Baso svarade honom:

Jag får honom ibland att höja ögonbrynet eller blinka med ögonen, men ibland får jag honom att göra varken eller.

Ibland då han gör det är han okej; ibland, då han gör det, är han inte okej.'

Vid detta upplevde Yakusan satori, och visste inte hur han skulle uttrycka sig själv.

Vad han gjorde var att helt enkelt buga för Baso.

Då Baso frågade honom efter orsaken, sa Yakusan:

'Då jag var med Sekito, var jag som en mygga på järntjuren'.

Baso höll med honom.

Både Sekito och Baso säger här samma sak i olika fraser. De pekar båda på det Ouppnåbara.

Yakusans sinne var dock mera förberett att komma fram till det Ouppnåbara efter hans möte med Sekito.

4. När Tozan träffade Unmon blev han frågad; 'Vart kommer du ifrån denna gång?'

'Sato.'

'Vart spenderade du sommaren?'

'Hoji, i Konan.'

'När lämnade du klostret?'

'Den 25te i 8de månaden.'

Unmon sa oväntat: 'Jag kommer spara några slag från min käpp till dig.'

Detta chockerade Tozan och han spenderade kvällen oroligt undrande vari hans fel låg att besvara Unmons varje fråga rättframt.

Då han såg mästaren om morgonen, frågade han vad det var med honom.

Unmon mästaren återgäldade honom strängt på detta sätt:

'Å din påse ris! Är det på detta sätt du går omkring från ett ställe till ett annat, önskande att studera Zen?'

Denna obarmhärtiga tillrättavisning uppväckte Tozan till

det Ouppnåbara och fick honom att inse att det Ouppnåbara trots allt var någonting.

Denna Ouppnåbara-uppnåbarhet är i vårt vardagliga utbyte av hälsningar då kokoron på en gång blir medveten om cirkeln utan periferi, som omsluter oss alla och gör oss alla och envar till dess center.

Men så fort man säger: 'Jag har uppnått det' är det inte längre där, på detta sätt ouppnåbart.

Ingenting fantastiskt eller extraordinärt finns här, och ändå, är den fantastiska saken att det löser problemet av den största betydelsen i vårt liv.

Det är för denna anledning Tokusan, då han blev tillfrågad, 'Vad är den mest fantastiska saken med Zen?' svarade, 'Det finns inga ord eller fraser i Zen, inte heller finns det i den någon Dharma att bli given som sådan.'

Detta kan uppfattas i den betydelsen att Zen inte har några ord för det Ouppnåbara, därför att det inte är en Dharma eller en sak eller en definitiv föreställning som kan pekas ut för andra som det eller det där.

Så, då Seppo blev tillfrågad av en munk:

'Vad hämtade du tillbaka efter det du intervjuat Tokusan?' sade Seppo:

'Jag gick ut tomhänt och kom tillbaka tomhänt.'

Att gå omkring tomhänt pekar mot det Ouppnåbara.

Bokuji, en av Rinzais äldre samtida, brukade säga, då han såg en munk vända sig om eller reagera till hans kallelserop: 'Å din dumbom!'

'En dumbom' kan här uppfattas som antingen nedvärderande eller som en komplimang, beroende på situationen.

Då, som en komplimang, motsvarar det: 'Å, du har det (det

Ouppnåbara)!'; då som nedvärderande: 'du har ingen insikt ännu!'

I första fallet innebär en dumbom 'en vis man', under det att i det andra fallet, är han bokstavligen en.

Det Ouppnåbara är ouppnåbart, därför att det är uppnåbart vartsomhelst, och vid vilken tidpunkt som helst, likt en cirkel som har dess centrum överallt.

Det flyktiga, så-kallat, eller tillochmed vilseledande i Zen, beror på detta faktum.

Det är ingenstans och därför överallt, det är överallt och därför ingenstans.

Det är inte nödvändigt, råder ibland mästarna, att studenterna ska ägna sig själva, stelt sittande med korslagda ben, till vanan att meditera över det Ouppnåbara.

Anledningen till detta ges som sådan: dess hårdade man strävar att uppnå ett föremål, dess längre drar det sig tillbaka ifrån en, speciellt då detta föremål inte är en uppnåbar sak i dess relativa betydelse.

Faktum är att föremålet på detta sätt benämnt inte är ett föremål överhuvudtaget.

5. En gång då en statlig ämbetsman kallad O (Wang) var sen i att komma till Bokuju, frågade Bokuju ämbetsmannen varför han var försenad.

Denne sade då att han hade besökt en polomatch.

Mästaren frågade: 'Vem slår bollen, ryttaren eller hästen?'

Ämbetsmannen svarade: 'ryttaren'.

'Var han trött?'

'Ja, han var trött.'

'Var hästen trött?'

'Ja, den var också trött.'

Bokuju frågade sedan 'Var stolpen trött?'

Ämbetsmannen, visste inte hur han skulle svara på en sådan fråga. I mitten av natten gick svaret på frågan oväntat upp för honom.

O, ämbetsmannen, hälsade på mästaren nästa dag och rapporterade att han förstod mästarens fråga.

Bokuju frågade: 'Var stolpen trött?'

'Ja, trött!'

'Det här är innebörden av Zen, som den först introducerades till Kina, utav Bodhidharma, den stora läraren', konkluderar Butsugen. 'Stolpen deltar inte i polospelet och hur kunde den vara trött? Förstår ni vad detta innebär?'

Hästen är trött, så är mannen, men detta är inte nog.

Då stolpen är trött, finns det verkligen trötthet.

Det är allt väl att ämbetsmannen inser det Ofödda (som är det Ouppnåbara i terminologin jag här har använt) genom ordens ändamål, men du skulle begå ett stort misstag ifall du här skulle söka någonting resonabelt.'

Livet är en blandning mellan det mätbara och det omätbara, utav det uppnåbara och det ouppnåbara, utav det ändliga och det oändliga.

I det fallet man inte är "klarsynt" riskerar man att falla ned i ett eller annat hål.

En mästare säger: 'Ifall du säger att du ser, är dina ögon dimmiga, ifall du säger att du inte ser, är dina ögon blinda.'

Tokusan gör en liknande anmärkning:

'Ifall du säger någonting, kommer trettio slag utav min stav att falla på dig, ifall du inte säger någonting, precis det samma trettio slag på dig!'

Då du säger att du ser någonting faller du i ett hål; och då du säger att du uppnått det Ouppnåbara, detta är också ett

hål.

Det Ouppnåbara är bortom vilken form av uppnåbarhet som helst; på detta sätt Ouppnåbart.

Att se detta kräver ett ”ogrumlat öga”.

Som vi tidigare sagt, den första sjukdomen är att söka efter åsnan då du är på den; den andra sjukdomen är att inte stiga ned från den då du insett att du rider på den.

Den ultimata upplevelsen är att glömma både åsnan och dig själv, vilket är den åttonde och nionde av de tio kovallar bilderna (Kovallarbilderna finns återgivna i slutet av dessa tre essäer (den sista essän finns i övers. bok Till Altea från fängelset)).

Faktum är, att den åttonde och nionde, är ett, de ska inte separeras från varandra.

Dessa två, är som en skölds två sidor, vars baksida inte kan slitas av från dess framsida, och vice versa.

Då den ena separeras från den andra, kommer det inte finnas någon sköld. Faktiskt, är detta en omöjlighet?

Något omöjligt kan möjliggöras som idé, men inte som realitet.

Den åttonde bildens tomma cirkel, är en idealistisk representation.

Då detta antas vara Zen-disciplinens ultimata föremål, har vi Zen-sjuka nummer II.

Cirkeln är ett noll och en nolla har ingen betydelse i sig självt, det måste backas upp av ekvationen $0=00$, vilken innebär den åttonde + nionde.

Då denna union eller identifikation sker, har vi den tionde, vilket är den moraliska eller andliga versionen av $0=00$ och $00=0$.

Zen talar för en moralitet praktiserad på den högre nivån

och inte på den ego-centrerade nivån, där moralitet vanligtvis backas upp av ett orent motiv av ett eller annat slag.

Att rena Jaget från all sitt orena innehåll är att göra det sin egen mästare, att få det att återfå sitt ursprungliga så-bara-är-det, där dess rörelser kommer ut liksom vatten som följer sin kurs.

Hokojis fråga: 'Vad för typ av personlighet är den som inte har någon följeslagare bland alla dharmas?' som betyder 'Vad är det Absoluta?'

Butsugen kommenterar det här: 'Är inte detta att överskrida de världsliga sätten att tänka och känna? Då kokoron inte är medveten om sig själv, då ögat inte ser sig själv, går vi någonstans bortom en sfär av relativitet(er).

Då man ser en form och ändå inte ser någonting synligt, då man hör ett ljud och ändå inte hör någonting ljudligt, är inte detta att överskrida de världsliga vägarna?

Då man instiger där det inte finns någon öppning, då man ser in där det inte finns någon öppning, inser man att Buddha-vägen inte har någonting att göra med rymdens tre dimensioner.

Jag skulle inte säga, då, att ni är mina elever och jag er lärare.

Då ni kan se Jaget klart, finns det ingenting som inte är på sin rätta plats.

Då, ni intervjuar er lärare, är ni inte medvetna om att han är er lärare; intervjuande er själva, är ni inte medvetna om att vara er själva.

På samma sätt, då ni läser en sutra, ser ni inte sutran; då ni äter er måltid, ser ni den inte; då ni sitter i meditation ser ni inte er själva sittande.

I er dagliga aktivitet går ingenting fel, och det finns inte en sak som överhuvudtaget är uppnåbar-

Då ni på detta sätt kan se in i sakers det-som-bara-är-så, är inte detta att lita på er själva och vara dig själv, (dvs. åtnjuta fullständig frihet)?”

Huvudsaken är att inte ta en olikfärgad syn utav existensen som en slutgiltighet och att ändå inte klänga sig fast vid en överskridande tolkning.

En Zen-mästare skulle säga: 'Innan Zen upplysning är berg berg och vatten vatten; men då man blir given en initierande upplevelse, förnekas detta, men då man får den ultimata förståelsen, bekräftas allting igen; berg är berg och vatten är vatten.'

I Kinesiskt retoriskt språk, går vatten och berg hand i hand, och innebär 'land och ocean', eller 'fasthet och flytande', 'statiskt och dynamiskt', etc.

Fysiskt sett, syftar frasen till hela universum; logiskt, då berg är berg och vatten vatten, symboliserar detta 'ja' eller 'jag håller med'; 'ja' attityden gentemot alla varelser under det att förnekandet är dennes motsats.

Då dessa motsatser överskrids och Zen-mästarna uttalar berg att vara berg och vatten att vara vatten, är uttalandet logiskt eller bokstavligt sätt det samma som det första 'oskyldiga' påståendet; men inuti och andligt är det, mellan de två uttalandena, det första och det andra, ett avstånd, en separation, som Kineserna skulle säga; så stort som det mellan himmel och jord.

Faktum är, att det inte finns någon jämförelse mellan de två, därför att de tillhör fullständigt olika kategorier, de är kvalitativt åtskilda.

Zen, utan att vara logiskt eller rationellt och ändå vara sunt-förnuft och vardagssinnat, skulle uttrycka dess

'advaistiska' (inte varande två) förståelse utav verkligheten eller inte-verkligheten i vårt dagliga språk.

(a) Chu, Nationens Lärare, blev tillfrågad av en munk, 'Vad är Vairochana Buddhas ursprungliga kropp?'

Detta motsvarar vårt moderna ordspråk: 'Vad är verkligheten?' eller 'Vad är gudomlighet?'

Nationens Lärare försökte inte förklara det i ord, som han visste skulle involvera förfrågaren i en ändlös labyrint av spekulationer, men han var på något vis tvungen att använda språk, så han sa:

'Var snäll och skicka den där tillbringaren till mig.'

Munken gjorde som han blev tillsagd. Läraren sa sedan åt honom att sätta tillbaka den på sin förra plats.

Munken följde instruktionen och upprepade sin första fråga: 'Vad är Vairochana Buddhas ursprungliga kropp?'

Chu, Nationens Lärare tillkännagav:

'Den gamle Buddha är borta sedan någon tid!'

De som inte vet vem Vairochana Buddha är kan tänkas föreslå alla typer av förslag om innebörden av denna 'historia', men, kommenterar Butsugen, de är alla vilda förslag kommande ur fantasin.

'Vi är nu i mitten utav en vacker höst-säsong, Å Bröder! Vem är Vairochana Buddha? Gå tillbaka till era inkvarteringar och ta varenda en utav er en kopp te.'

Sägande detta gick han ned från plattformen.

(b) Butsugen gav dem följande 'historier' för att demonstrera vad slags dyrbar skatt som är gömd i våra sunt-förnuft uttalanden:

Joshu kom inte ned från sitt säte för att hälsa Greven av sitt distrikt, som råkade komma för att visa sin respekt för den gamle mästaren. Joshu yttrade: 'Å Herre, förstår du?' Greven erkände att han inte förstod.

Joshu sa sedan: 'Sedan mina unga dagar har jag varit en god följare utav munk-föreskrifterna. Jag är nu gammal och har ingen energi att flytta mig från mitt säte.'

Toto Osho togs i audience hos Kjesarinnan Sokuten som var T'ang Dynastins egentliga beskyddare vid den tiden. Han tittade upp på Hennes Majestät, och sa, 'Förstår ers Majestät?'

'Nej,' sa Kejsarinnan.

Munken sa: 'Jag följer tystnadens föreskrift.'

Då Chu, Nationens Lärare, intervjuade Kejsaren, pekade läraren på sin mössa med en av sina fingrar och sa: 'Förstår Ers Majestät?'

Kejsaren sa: 'Nej.'

Läraren kommenterade då, 'Det är kallt och kan Ers Majestät vara snäll att låta mig behålla mössan på?'

Alla dessa mästare verkar göra narr av de mäktiga personligheterna, eller, som det Japanska ordspråket lyder: 'De ser snarare ut som om deras näsor hade blivit bortrövade utav en räv.'

I detta finns det någon Zen?

Butsugen anmärker: 'Då du förstår dessa berättelsers mening, får du en ofantlig mängd skatter nog att innehålla allt nödvändigt.

Då du inte förstår, hålls du utanför entrégrinden lika utfattig som förut.

Detta är, hursomhelst, inte Skattens fel, utan ert eget.'

(c) Sedan gammalt fanns det en mästare som blev tillfrågad av en munk: 'Vad var idén med att Bodhidharma kom från Väster?'

Detta är en ganska vanlig fråga i Zen.

Meningen är: Vad gjorde så att Bodhidharma, den första Zen-patriarken, kom till Kina från Indien.

Fanns det något specifikt motiv inom honom var han önskade propagera Zen i Kina?

Vad är Zen, då?

Var det eller fanns det ingen Zen i Kina innan han kom över från Väster?

Är Zen någonting anmärkningsvärt som man måste peka ut som sådant?

Mästaren upprådde som han vore förvånad utav frågan som framställt, och sa, 'Varför inte fråga om din egen idé då du ingenting har att göra, istället för att fråga om någon annans idé?'

Detta innebär; 'Bry dig om dig själv, istället för att vara intresserad utav någon annans affärer.'

Munken sa: 'Vad är då min?'

'Du måste igenkänna någonting hemlighetsfullt som vanligtvis inte görs offentligt.'

'Vad är det, Å Mästare?'

Efter denna fråga öppnade den senare sina ögon vitt och brett, och slöt dem sedan.

Det här kan verka som ett annat typ av skämt på förfrågarens bekostnad. Vilket hemligt meddelande finns det i att öppna och stänga sina ögon?

Detta är något vi kan göra vid vilket tillfälle på dagen som helst.

Ingen särskilt motivation på aktörens sida.

Det finns ingen anledning att göra ett sådant beteende till någonting utav hemlig betydelse.

Vilken hemlighet önskade Zen-mästaren att kommunicera till förfrågaren?

Då Yeno, den sjätte patriarken, blev jagad utav sin medbroder kallad Ming, som var en soldat innan han omfamnade Buddhismen, insåg han att han inte kunde undfly honom, så han satte ned sitt bagage och satte sig lugnt och väntade på efterföljaren.

Han frågade sedan vad den senare ville.

Ming sa: 'Jag är inte ute efter något speciellt utom det hemliga meddelande som du sägs ha blivit anförtrödd utav vår Mästare Gunin. Jag vill veta vad detta är.'

Yeno sa: 'Ifall det är så, tänk varken på gott eller ont, och vid det tillfället, vad är ditt ursprungliga ansikte som du hade till och med innan dina föräldrar födde dig? Låt mig få det.'

Detta oväntade krav uppväckte på en gång honom till den ultimata verkligheten, vilken han sökt efter.

Han sa sedan: 'finns det någon annan hemlighet?'

Yeno svarade: 'Ifall det finns någon hemlighet alls, finns den på din sida. Jag har inget att göra med den.'

Den så-kallade överföringen från en patriark till en annan, eller från mästare till sin elev, är inget annat än överlämnandet utav det 'ursprungliga ansiktet', från den ene till den andre.

Detta varande så, finns ingen personlig överföring någonstans.

'Ansiktet' är ens eget. Jag lånar det inte från någon annan.

Ifall jag skulle göra det, är det inte mitt, och varför skulle jag önska bära ett extra ansikte på det jag redan har?

Allt detta krävs i Zen för att bli medveten om det ursprungliga ansiktet som var och en av oss har till och med innan vår födelse.

Det är inget annat än Jaget rensat på allt dess innehåll, gott och ont, rätt och fel, logiskt och ologiskt.

Det är det-är-bara-så utav saker och ting.

Ingen koan behövs, inget 'katz!' behövs uttalas.

Det är kallt och jag har min mössa.

Jag är gammal och bär mina käpp vart jag än går.

Zen finns här och på inget annat ställe, skulle mästarna säga.

(d) Goso Hoyen, blev tillfrågad av en munk: 'Vad är alla föremåls slutgiltiga lag?'

Mästaren sa: 'Det finns inget anmärkningsvärt.'

Och reciterade sedan en gammal mondo som skedde mellan Roya och en munk.

Den senare önskade bli instruerad, och citerade uttalandet från en sutra: 'Det sägs att 'verkligheten' i dess bara-är-så är ren och o-nedsmutsad. Ifall det stämmer, hur kom berg och floder och den stora jorden att råka skapas?'

Mästaren gav inget specifikt svar utan ekade frågan: 'Verkligheten' i dess är-bara-så är ren och o-nedsmutsad, och hur råkade berg och floder och den stora jorden komma att existera?'

Detta gjorde så att munken kom till en förståelse.

Goso Hoyen gör sin slutsats: 'Hur dyrbart än gulddamm kan vara, skadar det ögat då det kommer i det.'

En munk frågade Tosu, 'Finns det någonting anmärkningsvärt i den Stora korgen (utav lärande) av Buddha?'

Den Stora Korgen syftar till hela Buddhismens litteratur som ursprungligen brukade hållas i tre korgar: (1) Sutra Korgen, (2) Vinyana Korgen och (3) Sastra Korgen.

Frågan kan omvandlas till Kristna termer som: 'Finns det någonting mirakulöst i den Heliga Bibeln?'

Tosu, mästaren, gav detta svar: 'Den Stora Korgen produceras!'

Gosu kommenterar: 'Vilket korkat svar detta är! Ha medlidande med Tosu då han blir tillfrågad en sådan sak och inte kan svara bättre! Ifall jag vore han skulle jag inte svarat som han gjorde. Låt en munk komma till mig och fråga: 'Finns det någonting anmärkningsvärt i Buddhismens Stora Korg?' och jag kommer säga till honom: 'Gör bugningar och dra dig tillbaka, reciterande: 'respektfullt accepterar jag och kommer följa lärandet so ges!'' (Den sistameningen finner man vanligtvis vid slutet av en sutra; det motsvarar något snär det Krista 'Låt din vilja ske, Amen)

'Under det att mitt svar kan skilja sig ganska ordentligt ifrån Tosus frågor jag er, Å Bröder: 'Vad kommer det hela slutligen till?' Jag hoppas ni kommer hålla era ögon öppna och se vad som är vad.'

Vi letar alltid efter någonting anmärkningsvärt eller mirakulöst i saker religiösa och andliga, på detta sätt önskar vi överskrida detta vårt enformiga liv.

Zen-mästarna är på ett sätt prosaiska och lutar åt att vara faktiska i sin attityd gentemot sina religiösa erfarenheter. För dem är 'pilen grön och blommorna rosa, bergen reser sig högt och alla floderna rinner långt för att förena sig med havet'.

De är inte alls förvånade över att finna Gud som en gammalman sågande ved, liksom Pär Lagerkvist har honom i 'Det eviga leendet'.

Då Gud blev attackerad för att inte ha gjort sina skapelser visare och mera humana, sa han helt enkelt 'Jag menade inte att göra livet till något anmärkningsvärt. Jag har gjort

det bästa jag kunde.'

Zen-människor har aldrig attackerat Gud för att vara någonting annat än sig själv.

De fortsätter att säga ved med den gamle mannen och är glada över arbetet.

Zen-människor, däremot, beskyller inte dessa gudaktiga Kristna över att de frågar Gud om livets mening, för det som är känt som det religiösa livet börjar med att reflektera över Jaget och att ställa frågor överallt omkring det. Låt oss ta en liknelse för att illustrera det religiösa livets uppvaknande.

Det börjar, psykologiskt talat, med att känna sig osäker på Jaget. Jaget liknas vid en punkt. Då det finner sig själv vara bara en ensam punkt med ingenting djupt bakom det, ryser det vid sig själv. Vad är jag? följer naturligt.

Punkten omringas utav det Okända.

Frågan har verkligen kommit upp på grund av detta faktum, men förfrågaren själv är inte medveten om detta annat än att hon känner sig orolig, ostadig, som om hon inte hade något ankare.

Det är denna känsla som uppeggat intellektet.

Då väl uppeggat, tittar intellektet sig omkring och påträffar det Okända.

Vanligtvis, närhelst ett liknande påträffande sker, kommer intellektet på något sätt över det, därför att det är någonting definitivt, greppbart och uppnåbart.

Men denna gång är situationen inte så lätt avklarad.

Väggen som står framför det, faktiskt omringar det, den har uppenbarligen ingen grund; det finns inget handtag eller en spak genom vilken det hotande monstret kan lyftas upp för betraktande och bli framlyft för intellektuell analys

I Buddhistisk terminologi, sitter Jag-punkten eller punkt-jaget på det ouppnåbara.

På grund av denna anledning, känner den sig tvingad eller driven utav en okänd kraft, och har ingen kontroll över sig själv, är inte mästare över sig själv, åtnjuter ingen frihet även fast den känner en viss aning av frihet som, hur somhelst, inte är annat än själv-illusion eller själv-bedrägeri.

Och på grund av denna illusion och villfarelse blir Jaget torterat, trakasserat och frustrerat.

Enda lösningen för situationen, enda sättet att bli mästare över sig själv, att skaka av sig själv alla de återhållande tentaklarna.

Detta kan aldrig uppnås så länge Jaget har någonting emot sig, och tror sig själv vara vid punkten att sväljas av intigheten.

Alla de dualistiska fantasierna måste bli ointetgjorda.

Psykologiskt, måste punkten göra ett hopp in i intigheten av intet.

Punkten finner då sig själv i centrumet av en cirkel utan någon periferi.

Cirkeln upphör nu att vara den hotande väggen.

Jag-punkten är flådd på dess påhittade innehåll som nu blir utbytt emot ett oändligt antal Jag-punkter som överfyller cirkeln.

Varenda ett utav sådana Jag-punkter är mitt Jag – Jaget i dess ursprungliga så-bara-är-det.

Denna upplevelse kallas det Ouppnåbara.

Ouppnåbar(heten) utav det Ouppnåbara uppnås nu på det sättet att det aldrig nås upp till.

Förfrågan(det) som började alla dessa komplikationer,

berodde på uppeggandet orsakat av det okända, vilket är det Ouppnåbara.

Det sägs därför att frågandet är svarandet och att då vi tar upp en fråga har vi redan svaret på den.

Detta är det mänskliga livets enigma; det börjar från det Ouppnåbara, och i detta ouppnåbara liv finner det sitt ankare som är inget-ankare.

För de logiska, eller faktum är, för vem som helst som gillar att behandla det Ouppnåbara föreställningsmässigt, kan allt det som sagts låta konstigt eller oförståeligt, vilket är naturligt, därför att poängen som Zen vill göra är inte på det föreställningsmässiga planet, utan på ens faktiska personliga erfarenheter.

Så länge som man gör föreställningar utav erfarenheten, ses den senare som någonting fullständigt främmande.

Zen-disciplin är ur denna synpunkt helt och hållet olik intellektualiserande. Det står inte i vägen för det Ouppnåbara, utan störtar sig rätt in i upplevelsen utav det. Då man inser situationen, försvinner det mesta av det oförståeliga fastsatt vid Zen.

Då Hôgen, under det att han reste ifrån ett kloster till ett annat, råkade ha en intervju med en mästare kallad Jizo, frågade Jizo, 'Vart är du på väg?'

'Jag är en resande munk.'

'Förstår du vad allt ditt resande mynnar ut i?'

Hôgen erkände: 'Nej, det vet jag inte.'

Jizo sa, 'Ifall du vill veta vad ditt resande mynnar ut i, är detta 'Jag vet inte' den verkliga saken som du är ute efter.'

Hôgen sägs ha haft en skymt in i den ultiama verkligheten. Vi kan aldrig veta en sak på Zen sättet så länge vi håller den borta ifrån oss, det är, då vi fortsätter att bada i föreställningar och uppfattningar.

Frågan börjar på detta sätt, och då den besvaras finner man sig själv, inte längre på intellektets nivå. Detta är känt som att identifiera sig själv med det Ouppnåbara.

Zen föraktar aldrig intellektualiserande som sådant, men den vill att intellektet ska veta sin plats, och inte gå bortom den sfär den med rätta tillhör.

Intellektualiserande introducerar oss till det Ouppnåbara eller pekar på det, berättande för oss vart det ligger.

Det är inte intellektet som kommer föra oss rätt in i det Ouppnåbaras sfär.

Det är som om det vore att den stannar vid ingången och det är vi själva som måste gå in, lämnande allting som har varit omkring oss själva.

Till och med då en bit tråd lämnas runt kroppen, kommer detta vara det hinder som kommer få porten framför oss att förbli låst.

Tråden av intellektualiserande leder oss alldeles säkert tillbaka till regionen där det uppnåbara är den styrande makten.

Det enda stora felet vi är benägna att begå i detta sammanhang, är vår önskan att stanna inne i det ouppnåbaras sfär.

Då detta får överhanden, blir vår situation värre än förut.

Zen förlorar allt som den har förberett för sina elever, ty, här vänds det Ouppnåbara till en olikhet och fångslar sig själv inom ett själv-kreerat fängelse av fullständigt mörker.

Det andliga livet är inte en en-vägs passage, utan en två-vägs. Det flyter aldrig i en riktning, det kommer alltid tillbaka till där det började. Det stannar aldrig i det Rena Landet. Så fort som det uppnår det, vänder det tillbaka till världen utav obeständighet och vedermöda.

Shin-Buddhist filosofer kallar detta 'tillbakflytande' rörelsen, under det att den som för fram emot Landet av Lycka är 'framåt-flytandet'.

Som faktum, är de en enda rörelse, men föreställningsmässigt skiljer de sig från varandra.

Zen har detta också.

Så fort som det Uppnåbara uppnås, kommer man tillbaka till det uppnåbaras värld av uppfattande-intellekt, även, fast som realitet, det inte finns något sånt som två olika rörelse strömmande.

Det Uppnåbara är sig självt bara då det är i världen av uppnåbarhet.

Svaret ska inte separeras från frågan och vice versa.

På detta sätt att uppnå det Uppnåbara, måste man ställa frågor och göra förfrågningar in i alla föremåls källa, och dessa förfrågningar måste bli drivna så långt de kan komma.

På grund av detta, krävs en högst noggrann själv-inspektion. Molnen av mörker som gömmer prajnas ädelsten från att upplysa alla föremål omkring oss och oss själva kan borstas bort bara då existentiella förfrågningar (kända som kufu (kung-fu)), enträget fortsätter ställas.

Daiye Soko, en av Butsugens yngre samtida och en elev till Bukka Yengo, uttrycker starkt och definitivt sin syn på relationen mellan Zen och intellektualiserande.

Jag citerar från ett av hans brev till hans lekman-studenter, som vanligtvis är höga statliga ämbetsmän och forskare.

Som forskare är de benägna att tolka Zen från en intellektuell synpunkt och försöka komma fram till dess mening genom skrivna dokument och muntliga instruktioner från mästarna. Daiye är väldigt mycket emot denna tendens som finns hos hans bokstavligt-sinnade

proselyter.

Brevet är till Chang, rådsmedlemmen:

'Ifall du är beslutsam att axla detta bagage (av Zen-studier), måste du vara beredd att bygga upp dig själv likt en ram dekorerad med stål utav god kvalitet; då kommer det finnas någonting av samklang (mellan dig och Zen). Så länge som du fortsätter att förlita dig på din lärdom, din djuptänkthet, och matar dig själv med bokens satsen kvarlämnad av gamla visa människor, kultiverar du din karma-rot av födsel-och-död.

Sa inte de visa männen i äldre dar, 'Ifall du har till och med en liten del av världsligt intresse och bekymmer-samhet, kommer detta visa sig vara en bundenhet för många kalpas'?

Namn heliga och profana är inte mer än tomma ljud; överlägsna former och underlägsna former, är alla vilseledande bilder.

Ifall dina tankar är efter dessa, kan du vara säker på att pinas på ett eller annat sätt.

Men man kan också involveras i stora olyckor om man är motsträvig till dem.

Icke-fasthållande likväl som fasthållande, motsträvighet lika väl som bekymmersamhet – alla till samma grad är orsaker till frustration.

Även disciplinära måttstockar, uppställda av gamla mästarna, som trodde dessa vara nödvändiga, är mer eller mindre en fråga om ändamålsenlighet.

På grund av denna orsak utstötte Rinzai ett 'Katz!' så fort som en munk kom till porten; Tokusan svingade sin stav vid samma tillfälle.

De som följer skuggan istället för föremålet självt, tycker mästarna var oresonligt strikta, obarmhertiga och

ignoranta för mänsklig känsla. Men i verkligheten var de alltför farmoderliga, badande i smicker.

Men de kunde inte ha tålmod med de som strävade efter att finna någonting djupsinnigt eller någonting som giver upp sig självt till logiken i det som kom ut ur mästarens mun.

Så länge de söker Zens mening i verbala instruktioner genom intellektualiserande och fantiserande, är de som människor som tittar i väster efter saker som bara kan upptäckas i öster.

Denna brådskande jakt kommer naturligt göra situationen värre.

Ifall du önskar överskrida den karmiska kedjan utav födsel-död och frigöras från ett liv i bojor, är det bäst för dig att kasta iväg böckerna som du har studerat in i en annan värld, och ge upp vanan att ta din tillflykt till intellektualiserande eller spekulation.

Var likt mannen som varken hör eller ser, fastän utrustad med öron och ögon, och som förblir stum; dvs gör dig själv till en bit trä eller tegel. Och håll ditt sinne fullständigt tom på dess lärdom och intelligens och var liksom den tomma rymden.

Då du uppnår detta, börjar du närma dig ditt mål.

Men du må ifrågasätta, då man är som en bit trä eller tegel och ens sinne är helt och hållet tomt på sitt innehåll, vart någonstans närmar du dig? Vem kommer vara intim med en sådan människa?

Du måste ihågkomma att då en sådan fråga kommer upp i dig, hävdar fortfarande din intelligens sin plats och misstolkar Zen-mästarnas väl-riktade instruktioner.

Sakyamuni, tillfrågad upprepade gånger av sina elever, yttrar slutligen i Lotus Sutran, Dharma-naturen som

fullständigt bortom den intellektuella analysens greppande.

Detta kan låta oacceptabelt för de flesta Zen-studenter som föreställer sig att det inte finns någonting utav värde bortom logiskt tänkande.

Buddha sade vidare vid slutet av sin 49-åriga missions karriär att inte ett ord hade yttrats av honom under denna långa period.

De som är intellektuellt skruvade kan igen protestera inför detta uttalande av Buddha. När hans predikningar kommer upp överallt, hur kan man säga att han inte yttrat ett (enda) ord?

Du verkar gilla det gamla talesättet: 'Att säga så är okej; att inte säga så är okej; att säga samtidigt så, och inte så är okej'

För att rätt förstå detta uttalande, hursomhelst, krävs en upplevelse.

Du måste först gå genom en period av fullständig motsägelse innan du kommer fram till fullständig bekräftelse.

Du måste genom ekluten: "inte så, inte så, helt och hållet inte så".

För att komma till detta måste du vaka konstant över dig själv, hela din varelse måste sättas i arbete, och din värld av förnuft-intellekt måste åtminstone temporärt dra sig tillbaka ifrån medvetandefältet.

Tiden kommer komma då du känner dig likt en råtta instängd i ett hörn.

Då du helt och hållet förlorat dig i vad du ska ta dig till eller hur du ska framåtskrida fortsatt, kommer din kofu till sitt fulla mogna.

Då helt oväntat kommer du finna en passage öppen, då

förnimmelsens eller upplysningens dörr kommer bli funnen öppen framför dig.’

Eftersom vi lever i världen utav förnuft-intellekt, och är på det viset uppbyggda att ställa frågor vid varje situation vi möter, finns det inget fel vad gäller oss själva i att fly undan till vår intelligens och försöka finna en lösning intellektuellt.

Det som Zen protesterar emot är då vi tar intellektet för den enda verksamheten att ge oss någon sorts lösning på vilken fråga som helst som vi kan uppbringa.

Det finns i intelligensens natur att söka in i livets mysterier.

Men det kommer vara ett enormt misstag att förlita sig på den helt och hållet eller tro att den kommer ge oss full tillfredsställelse på alla sätt, då frågorna gäller själva vår varelse.

Sådana frågor ställs faktiskt inte utav intellektet i dess eget territorium, utan kommer från en mycket djupare källa än ren nyfikenhet.

De flyter upp från medvetandets djup som är bortom intellektet armar. Ty, den senare tillhör vårans varelses periferi.

Då betraktad från intellektuell synpunkt, eller omvandlad till en föreställning, är Varelsen inte längre sig själv.

På detta sätt, dess ouppnåbarhet.

Den djupaste andliga tillfredsställelsen och sinnesfriden som följer den, måste komma från detta ouppnåbarhetens faktum.

Det Uppnåbara bevaras ostört från vår intellektuella upprördhet. Den måste lämnas åt sig själv tills den är redo att ge ett svar på frågorna som uppenbarligen kommer från intellektet, men som i verkligheten, är resultatet av att det

Ouppnåbara självt uppeggar intellektet.

Vi kan fråga, ”Vad är det som har upprört det Ouppnåbara att ta detta steg? Varför förblev det inte tyst i dess så-bara-är-det istället för att uppröra hela denna ordning som har pågått ända sedan vårt medvetande vaknade?”

Det är intellektet som ställer frågorna, sökande skäl för allting, men det finns en sak som vi måste acceptera i dess så-är-det-bara. Och det underliga faktumet är, att då vi har saken självt, måste vi inte fråga någonting om den. Vi är så helt och hållet tillfredsställda att vi glömmer allt det tumult vi har orsakat på grund av det.

Dess mer tumult, dess djupare tillfredsställelsen.

Detta är vår varelses mysterium, och vi vilar tillfredsställda i dess så-är-det-bara. Mysterium eller inget mysterium – det bryr vi oss inte längre om.

Då vi sätter intellektet på ena sidan och det Ouppnåbara på den andra, kan vi aldrig få tag i det.

Försök inte hålla dem separerade, i opposition. Så länge som denna separation och opposition bibehålls kan vi aldrig komma till en lösning.

Då det Oppnåbara blir fattad som ouppnåbar, upphör den att vara en ouppnåbarhet. Vilken opposition det än fanns i början mellan det uppnåbara och det Ouppnåbara, mellan det man kan veta och det ovetbara, mellan föreställning och verklighet, är inte längre möjlig att uppehålla.

Detta kallas Zen-upplevelsen.

Då denna upplevelse segrar, sammanblandat det uppnå-bara i det Ouppnåbara, och det Ouppnåbara i uppnåbara.

Så fort en lyfts upp kommer den andre med denna. Men vi måste minnas att detta inte sker på föreställningarna nivå, utan existentiellt eller experiment(iellt), eller vi kan

adoptera en annan terminologi och säga, inte statiskt utan dynamiskt.

Dessa dagars forskare gör det sin uppgift att kultivera mycket lärdom och att memorera mycket. De vill veta allting, ha en förståelse för allting.

Efter det dessa förstått sakerna i denna värld, går de vidare till att förstå också de saker som inte hör till den här världen.

Olyckligtvis misslyckas de i att inse att det mellan denna världs saker och de i en annan värld inte finns några punkter av likhet överhuvudtaget.

Vad gäller en annan världs saker, kan man förstå dem enbart genom kultiverandet av inget-sinne och icke-handling, genom att stöta ifrån sig all verbalism och bokstavslärande, genom att borsta iväg allting uppnåbart genom studier och minnet, genom att bli som enbart en docka som inte vet någonting och är inkapabel att göra någonting.

Genom att gå in i denna sfär kan man verkligen tala om saker i en annan värld, lika väl som i denna värld.

En människa som, helt och hållet förlitande sig på sin intelligens, talar om sakers världsliga resonabilitet, systematiserar dem genom principer av relativ kunskap, och fortsätter kalkylera och projicera alla slags sådana ting, och som slutligen pockar på andras erkännande utav dem; sådan kallas utav Buddha en arrogant människa.

Han är den som skär Buddhas prajna liv av överskridande visdom, föraktar Mahaprajnas sanningar, och vars förlåtelse inte skulle accepteras av ett tusen Buddhas som framträdde på jorden samtidigt.

Baso säger oss: 'Intet annat än ditt hjärta (kokoro) är

Buddha.'

Ifall du strävar efter att uppnå förlåtelse genom att enbart följa stil, kan du aldrig komma i samklang med verkligheten. Därför att då du tar ditt eget hjärta (kokoro) för den ultimata verkligheten finner du någonting emot dig själv. Det kommer alltid finnas en opposition mellan två föremål.

Du går ifrån ett till ett annat oupphörligen. Det är liksom att kasta dig i elden för att undvika att drunkna.

Vad är meningen med att springa mellan två motsatser?

Den illusoriska kroppen i spegeln återkastar dess bild.

Bilden och den illusoriska kroppen, de är inte annorlunda varandra.

Du önskar att göra dig av med bilden, bara behållande kroppen,

Glömmande att kroppen och bilden från början är tomma.

Kroppen och bilden, inte varande två, ifrån början,

Den ena kan inte existera av sig själv, under det att den andra är icke-existernade.

Ifall du önskar att bibehålla den ena under det att du ger bort den andra,

fortsätter du flyta och sjunka i 'födelsen-och-dödens' hav.

'Å Tohwan Koji! Ifall du önskar att se ditt kokoro öppet och fritt måste du sätta din tilltro till talesättet 'Buddha är inget annat än ditt kokoro' och försök inte förlita dig på din intelligens!'

En icke-Buddhist som var filosof frågade Buddha: 'Jag kommer inte fråga dig om det som kan uttryckas i ord, inte

heller kommer jag fråga dig om det som är bortom ord.'

Den VärldsUpphöjda En satt för ett tag utan att säga ett ord.

Filosofen prisade Buddha, och sa 'Den VärldsUpphöjda Ens enorma brinnande hjärta har öppnat upp för mig självbedrägeriets moln och har låtit mig få ett inträde.'

Då filosofen gick, frågade Ananda Buddha, 'Vilken insikt fick filosofen som gjorde att han sa att han fick ett inträde?' Buddha sa: 'Det är liksom en intelligent häst, som vet vart han ska gå genom att se skuggan av piskar röra sig.'

Vår värld utav förnuft-intelligens är destinerad att vara ambivalent: svart och vitt, gott och ont, rätt och fel, att vara och icke vara. Men det är vår mänskliga situation att vi inte kan fortsätta vara nöjda utan att gå bortom den dualistiska tolkningen utav verkligheten.

Motsägelserna som anfaller oss från överallt i livet måste på något sätt lösas.

Ifall vi tar motsägelserna som oundvikliga och olösbara, måste vi på något sätt finna anledningen eller förnuftet som gör dem oundvikliga och olösbara, och på samma gång får oss att känna att vi är tillfredsställda och nöjda med det.

Intelletet må insistera på upplösningen och reduktionen utav alla motsägelser som orsakar sådan förvirring och irritation i vårt dagliga levande. Det är antagligen så att det som vi vanligtvis uppfattar som "logiskt harmoniskt" inte är helt och hållet logiskt, och vi kan behöva överskrida logik som den traditionellt framkom.

Vi kan starta med en ny logik som utvärderar motsägelserna ifrån ett högre perspektiv, så att de löser allt in i ett fält där de helt och hållet förlorar sin besvärande

kvalitet.

Att 'lugna hjärtat' kommer först och intellektet måste ordna sig själv för att tjäna det.

Frågan kan fortfarande kvarstå; hur detta tjänande återgäldas.

Frågan ämnad Buddha av den icke-Buddhistiska filosofen som det refereras i Mumonkan (XXXII) rör precis poängen som tas upp ovan.

Faktum är att studiet utav Zen kommer till sitt avslut då denna punkt tillfredsställande besvaras.

Hur löser Zen-mästarna motsägelsen 'att vara och inte vara'?

Det är naturligt att förvänta sig att de inte åberopar argumentation.

De strävar efter att få tag i de mest fundamentala och mest konkreta faktumen i vårt mänskliga levne.

All typ utav resonemang eller analys eller vetenskapliga experiment leder dem till föreställningar, vilket är att gå längre bort ifrån våra omedelbara personliga upplevelser. Föreställningar lämnar många konkreta individuella specifika faktum utanför betänkande. Zen-vägen är drastisk och radikal och klipper av analys från dess första början.

Den tillåter aldrig den logiska processen att utveckla sig oändligt.

Då Nansen såg munkarna av två sektioner i ditt kloster bråka över vem som ägde en katt, höll han upp djuret framför dem och utropade: 'Ifall ni säger ett ord kommer jag inte skära den i två delar.'

Ingen yttrade ett ord och den stackars varelsen offrades för deras oförmåga att lösa dilemmet av "att vara" och "inte

vara”.

Baso blev tillfrågad: 'Bortsett från alla förnekanden och bekräftanden, kan du säga vad som förde Bodhidharma från Indien till Kina?'

Detta är att greppa efter den ultimata sanningen, utan att ta till alla typer av logiska spetsfundigheter, skulle man kunna säga.

Baso sa helt enkelt: 'Jag är trött idag. Jag kan inte svara dig. Du borde snarare gå till Chizo.' (Chizo var en av Basos närmaste lärjungar).

Detta är stillöst för en filosof att svara på en fråga som tas upp i hans klassrum.

Seccho den stora Zen-mästaren som har utmejslat sig själv för sina kommentarer på vers till några väl-kända Zen-historier, skriver om Baso här: 'Bortom fyra uttalanden och ett hundra förnekanden: 'Ovan himmel och bland människor, jag ensam vet det hela.' '

Dessa två fall är nog för att demonstrera riktningen Zen-mästarnas sinnen tar, varigenom de löser de logiska motsägelsernas problem.

Secchos versifierade kommentarer på den icke-Buddhistiska filosofens fråga om saker som kan uttryckas och inte uttryckas i ord, börjar något satiriskt, kan vi säga, men slutar på detta sätt:

Verkligheten hjul förblir alltid orört,

Men, då det en gång har satts i rörelse, kommer det utan tvekan delas i två.

Den ljusa spegeln reser sig för att sättas på piedestalen.

Och ingen tid förloras för att reflektera klyvnaden utav

det vackra och det fula.

Det vackra och det fula som delat! (moln utav villfarelse sprider sig!)

Varthelst i fältet av stort hjärta

Vi upptäcker inte en partikel smuts!

Vi tänker på den intelligenta springaren som känner piskans skugga

galopperande tusentals mil bort –

skulle den kunna kallas tillbaka?

Ifall han kunde det, knäpper jag med mina fingrar tre gånger.

Ifall verklighetens hjul förblir stilla är det inget hjul.

Hjulet är ett hjul bara då det snurrar. Det Uppnåbara måste vända sig in i det uppnåbara, men den ena får inte vara större än den andra.

Delningar utav alla sorter måste pågå för alltid och oändligt, men Buddhas stora medlidande hjärta, ses ljust upplysande hela världen där ingen smutsig atom gör spegelns ansikte dunkelt, det är bättre att säga, där Buddha-hjärtat bibehåller sin upplysande kvalitet.

Bland delningens oändligt smutsiga partiklar och dess konsekventa komplikationer och förvirringar är Buddhas medlidande hjärtas upplysande kvalitet möjlig just på utav denna världs smutsiga partiklar.

Filosofiskt talat, är huvudpoängen i studiet utav Zen, i Sosans termer (dog 606) (den 3de patriarken):

’Jaga inte Varande, bli inte heller fäst vid Icke-varande. Var för alltid i Enhet och de två kommer försvinna utav sig själv. Då du önskar att återvända till det Orörliga genom att stanna rörelsen, börjar det Orörliga röra sig ännu mera. Så länge du fortsätter med dualism, hur kan du

bli bekant med den enda?... De två är på grund av den enda, och håll aldrig fast vid den enda.

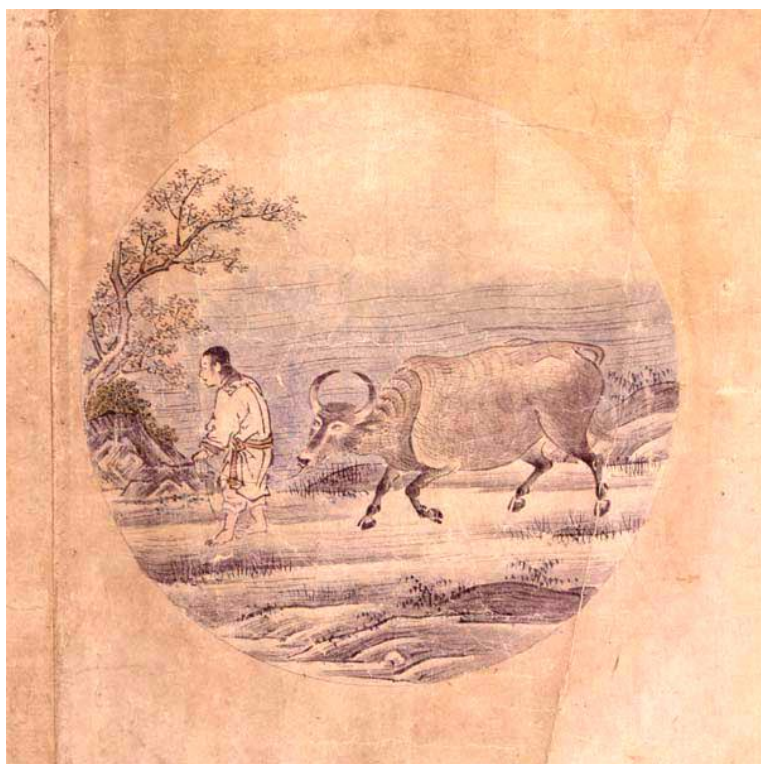
Det enda sinnet är det Ofödda och de tio tusen sakerna defektlösa...'

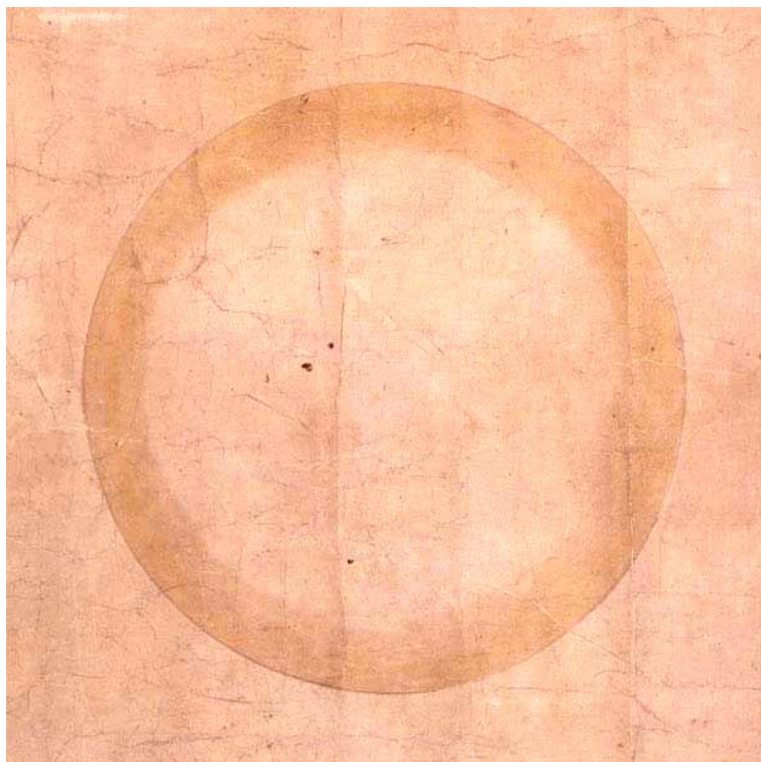

Ordlista:

Dharma: Sanning

Kokoro: Sinne, hjärta

'Katz!' – Ett vanligt uttryck härstammande från Zens kinesiska blomstringsperiod från 700-talet framåt. Ingen vet exakt vad det kan innebära.

Kalpas: Oräknelig tidsålder

Vad kritikerna sagt:

Till Marcus Beijar Mellin

Tack Markus för att du givit mig tillfälle att i lugn och ro här i den sommartomma butiken, ta del av din märkligt fångslande diktning!

Jag finner varje dikt vara fylld av sin egen särskilda stämning, och du själv också på ett påfallande sätt närvarande i din poesi. Där finns förvisso både stråk av solljus och nattligt mörker, precis som det är för oss jordevarelser.

Ja, jag kan bara uppmana dig att fortsätta med din diktargärning och med att vara trogen dess särart och klanggång,

Alex de Belfort

Stockholmspoeten Markus Beijar-Mellin

har nu även debuterat som trubadur. CD-skivan ”Till Unielle” är fylld av egenhändigt tonsatt kärlekslyrik.

Som artist i tonernas värld skapar Markus intuitivt med total integritet, inre idéstyrka och tro på sin sak i en tät ödesmättad ärlig närvaro. Han låter oss följa honom in i själens svartaste bråddjup samtidigt som han bemästrar konststycket att hålla lyssnaren på ett halster i modigt självtvivelnande skira, sköra, subtila, oförfärligt spöklikt modulerade stämningar, vilka går över i hans haikudiktsliknande trygga tillit till de existensiella

kärleksögonblickens skönhet. Ta dig litet tid att lyssna dig in i denne okonventionelle trubadurs gripande klangvärld.

Björn Svensson (fridomkyrkoorganist på Stora Essingen)

'this – is the single best piece – I've seen written on psychiatry – much better – than all those articles in Svenska Dagbladet and Dagens Nyheter...' –
Tillägg från Izzy Young innan publiceringen av kommentaren: (Written on psychiatry as practiced in hospitals today...)

Israel G. Young, Folklore Center, våren 2012

'nämen! det här skulle du ju kunna få pris för!...' –
Viveka Maria Vogel, Mosebacke – sommaren 2012.
'riktiga poeter som du, brukar bli erkända först efter sin död, eller, om 40 år – eftersom det är du!' –
Viveka Maria Vogel, Tiffanys Svartensgatan, kl. 18.45, oktober 2013

'Du är lika egen som Gullberg eller Setterlind det är du ensam om i Sverige...' Ann Mari Fröier
'menar du – att den store poeten Marko inte kan... – '
Ann Mari Fröier – Älta, sommaren 2012,

'nämen – menar du – att du skrivit det här!... – ja... – då måste jag säga...' (Torsten (Föllinger) – tittar som om han inte trodde sina ögon...) Torsten Föllinger –
Ringvägen 2008-2010

'du – kan väl skriva ned litet – utav mina berättelser – det hörs – att du har sting i tanken... '- Torsten Föllinger – vår 2008

'tack Markus för allt du skickat till mig.... - / du skriver rakt och ärligt och med väl valda ord... 'Odd Zscheidrich – kansliet – Svenska Akademien

'liknar Immanuel Kant...'

'Strindberg!'

'Du är ett geni!'

'Du är helt frisk!, det är de andra som är sjuka!'

Tadeo Alvarado 2008-2020 – hjärnkirurg – frimurare.

Är 'doktorernas doktor' (enligt frimurar-illuminaten Ernestus von Renteln...)

Mellqvist café – 2008-2020 – Stockholm

'Prova att sätta 'von ' framför 'Beijar-Mellin ' – många författare var inte alls adelsmän – till börd – ifrån början – de – började bara använda det som prefix – tills de blev benämnda så....'

Alex de Belfort – Gamla Stan – våren 2011

'Tack Markus, för att jag ännu en gång fått komma i tillfälle att ta del av ditt litterära skapande!

Jag har under tisdagskvällen läst och levt mig in i ditt verk och dessutom helt glömt omvärlden så, att när ridån gått ner, jag förbryllad såg mig omkring, bara för att mötas av den mer än familjära anblicken av Eddies affär! Äkta konst kan ha den verkan...!

Lyckosam fortsättning i detta och gott mod. Önskar dig Alex' de Belfort, någonstans 2010-2015, Gamla Stan

'Markus är en begåvad skald och musiker.' – Henning Witte, whitetv.se

'ja... – det är många som försöker!...' – Birger Löwenhielm på besök i ateljén i Ekhagen

'liknar Vaclav Havel...' Per-Arne Wahlgren – Ekhagen – Naturhistoriska Riksmuseet – våren 2010

'du träffar precis på pricken – vartenda ord va...' Svante Säverman – Södermalm

'antingen – är du för bra – bara det – att ingen upptäckt det ännu – eller – så – är du inte tillräckligt bra – bara det att vi inte upptäckt det ännu...' Björn Kelén; Södermalm – sommaren 2007 (efter att ha hört några tonsatta dikter utav Nils Ferlin...)

'Torsten – hade åtminstone de två sista han var i det här livet, Markus diktsamling stående i skåpet i sin tambur...' Christer Colt – Folkkulturcentrum 7 Mars 2012

'du fick bra kritik!...' – som Mimmi Strandell sa – när jag berättade att "psykiatrin" förföljt mig – sedan utgivningen utav 'Kärleken till kärleken' – men – detta är kanhända – inte en fråga om orsak & verkan...

överklasstricket
se på klockan
istället för att märka tiden... -

'ja...- det här --är bättre än vad jag kan skriva...'

Björn Ranelid; våren-sommar 2010 - utanför
stadsbiblioteket, efter att jag läst denna dikt.

Per Sonerud text nr. 4 "Kicki!"- Utav Marcus Beijar Mellin

Motto: *Vet(en)skapen tycks tro – att yttre banaliteter, är inre
övertygelse och tro...*

Inte för hårt –
hjärtat som bultar
måste
likt den rättfärdige
känna ha sig svårt.
Säg ett hårt 'nej'
till pornografi
och din tjej
känns likt ett objekt
i öppen dager
'fri'
men – lämnar hon dig
vart finns då ditt hårda 'nej'?!
finn det rätta perspektivet
som binder samman
materian
analysen...
verkligheten
kärleken
kanske Allah upplyser dig!
Ett teatraliskt rop
kan du kosta på dig –
men – med statydyrkarstörning
splittras själen
Medlidande

empati
med alla känslfullt förnimmande varelser
sök denna svåra stig
tidigt
i ditt liv...

Kickis hår
blåser mot orgasmens vår
två ämnen "älskar" hon
"Oh my God! Vad snygg han är!"
och 'lägenhets flärd'
med dessa två
sätter hon landet i masspsykos

dialektisk materialism
och fokus på ett skal
Du yngling!
Gift dig i Allahs namn (i BMs Naqshbandi skola)
eller du fortsätter sjunka
i födseln och dödens hav...